

ART

WWW.NITRAFEST.SK

**NAČO DIVADELNÁ
UMENIE? NITRA 2014**

**ART, WHAT
FOR?**

26 SEPT > 1 OCT
INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL
MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL

Pod záštitou ministra kultúry Slovenskej republiky Mareka Maďariča,
predsedu Nitrianskeho samosprávneho kraja Milana Belicu
a primátora Mesta Nitra Jozefa Dvonča

Under the Auspices of Minister of Culture of the Slovak Republic
Marek Maďarič, Milan Belica, the Chairman of the Nitra Self-governing
Region and Jozef Dvonč, Mayor of the City of Nitra

FESTIVAL PRIPRAVILI

FESTIVAL PREPARED BY

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR / MAIN ORGANISER
Asociácia Divadelná Nitra / Association Divadelná Nitra

HLAVNÍ SPOLUORGANIZÁTOŘI / MAIN CO-ORGANISERS
Divadlo Andreja Bagara v Nitre / Andrej Bagar Theatre in Nitra
Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre / Karol Spišák Old Theatre in Nitra
Nitriansky samosprávny kraj / Nitra Self-Governing Region
Mesto Nitra / The City of Nitra
Divadelný ústav, Bratislava / Theatre Institute, Bratislava

SPOLUORGANIZÁTOŘI / CO-ORGANISERS
Kinoklub Tatra Nitra, Krajská knižnica Karola Kmetka, Krajské osvetové stredisko, Nitrianska galéria, Občianske združenie tab_lab, Ponitrianske múzeum, Súkromná základná umelecká škola Heleny Madariovej, Súkromné konzervatórium v Nitre, Základná umelecká škola J. Rosinského v Nitre

RIADITEĽ FESTIVALU / DIRECTOR OF THE FESTIVAL
Darina Kárová

UMELECKÁ RADA: KONCEPCIA A SELEKCIJA ZAHRANIČNEJ ČASŤI HLAVNÉHO PROGRAMU / ARTISTIC BOARD: CONCEPT AND SELECTION OF FOREIGN PART OF THE MAIN PROGRAMME
Dáša Ciripová, Maja Hriščík, Ján Šimko, Martina Vannayová, Miro Zwiefelhofer

KURÁTOR SLOVENSKEJ ČASŤI HLAVNÉHO PROGRAMU
CURATOR FOR THE SLOVAK PART OF THE MAIN PROGRAMME
Svetozár Sprušanský

Umenie vo výkladoch, na citylightoch, na tráve. Aj na mieste, kde zvyčajne parkujete so svojím autom. Alebo vo fontáne. Umenie v chráme divadla, pod kupolou synagógy i v sieňach galérie. Divadelné, výtvarné, hudobné, filmové. Hudba čiarových kódov, grafika zo štatistických údajov, predstavenie pre batolatá, obrazy zrakovo postihnutých, film o kreativite väzňov, rozhlasové vysielanie naživo cez internet. Alebo knihy v búdkе či spisy na bicykli. Umenie všade...

Na začiatku svieti veľká biela dlaň na červenom pozadí, ktorá v rôznych kútoch mesta ukazuje na diela architektúry, dizajnu alebo na sochy, okolo ktorých denne chodíme a ani nevieme, že aj to je umenie.

A na konci znepokojujúca čierna páška prelepená krížom cez deň v kalendári – ako výstraha, katastrofická predstava doby, keď umenie už nebude.

Podtitulom Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra 2014 je provokatívna otázka **Načo umenie?** Zdôrazňuje ju červeno-biely prečiarknutý kruh so slovom UMENIE v strede. Takmer ako dopravná značka zákaz vjazdu. Po rokoch spoločensko-politickejch tém chce festival upriamiť pozornosť na samotné umenie a jeho existenciu. Lebo máme dôvody domnievať sa, že umenie je ohrozené – poklesom záujmu verejnosti, znižovaním financií z verejných zdrojov.

Budeme sa spolu pýtať (vážne i hravo), aký zmysel má umenie, aké môžu byť jeho témy a prejavy, o čom vyvoredá, aký má vplyv na človeka, či dokáže zasiahnuť do histórie, aké je jeho postavenie v spoločnosti, kto ho potrebuje, kto ho má podporovať.

Zvolili sme konceptuálny prístup k téme i k programu. Začali sme niekoľko mesiacov pred festivalom vytvorením diskusnej internetovej stránky nacoumenie.sk, založili sme celoslovenskú iniciatívu DEŇ BEZ UMENIA, polepili sme Nitru plagátmi s reprodukciami uměleckých diel a stojkami s ukazujúcou bielou rukou. A chceme pokračovať aj po skončení festivalu. Spôsob

spochybňovania vecí a javov prostredníctvom otázky *načo?*, nám umožňuje hľadať ich skutočný zmysel (načo 2 %?, načo dobrovoľníci? alebo aj: načo festival?, načo katalóg? ☺).

V hlavnom programe uvedieme 5 zahraničných a 5 slovenských inscenácií na tému Načo umenie? Ako odvážny pohľad do histórie, zrkadlo nastavené súčasnosti, varovanie pred násilím a totalitou, výsmech banalite, útecha pred samotou a starobou, pôžitok z krásy.

Ďalších 5 českých a slovenských divadelných diel prináša sprievodná sekcia Festival Plus, vrátane „výletu za divadlom“. A okrem toho pouličné akcie, happeningy, koncerty, workshopy, súťaže – pre dospelých i pre deti v programových častiach iné_námestie, Biela noc, Festival deťom, Fest_market.

Osobitné postavenie má tohto roku výtvarné umenie prezentované v rôznych podobách a aktivitách na základe kurátorského výberu a tvorby.

O umení, jeho význame a postavení budeme aj diskutovať, a to na niekoľkých fórách a v rôznych formátoch – verejne.

Umelecký program festivalu bude o dva dni kratší. Na viac financie, ktoré sa nám podarilo získať, nestačili. A tak to, čo malo byť symbolickou manifestáciou významu umenia, sa stane realitou. Posledný deň 23. ročníka Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra bude BEZ UMENIA.

Divadelná Nitra je nielen podujatím, ktoré prezentuje umenie (predovšetkým divadelné), nielen platformou pre stretávanie sa výsledkov kreativity a výmenu myšlienok – je to príslušnosť. Niečo ako rodina, viera, láska. Téma každého ročníka z nej robí spoločenstvo presvedčených ľudí, ktorí až fanaticky tému odovzdávajú ďalej. Vitajte a pridajte sa!

Darina Kárová

Art in the shop-windows, on the citylights, on the grass. Even on the spots where you usually park your car. Or, in a fountain. Art in the temple of the theatre, under the synagogue dome as well as in the exhibition hall. Theatre art, fine art, music art, film art. The music of linear codes, the graphics from statistic data, a show for babies, the pictures of blind people, a film about the creativity of prisoners, radio broadcast live through the internet. Or, the books in a box, the documents on a bicycle. Art everywhere...

In the beginning, there is a big white palm shining on a red background; in various corners of the city, it points at the works of architecture and design, or at the statues, which we are daily passing by and don't even know that this, too, is art.

And in the end, a disturbing black tape stuck across a day in the calendar – like a warning, a catastrophic image of the times when the art will no longer exist.

The subtitle of the International Festival Divadelná Nitra 2014 is a provocative answer ***Art, what for?*** It is emphasized by a crossed-over red-white circle with the word ART in the middle. Almost as the traffic sign "entrance forbidden". After the years of social-political subjects, the Festival wants to turn the attention at the art itself and its existence. Because we have the reasons to assume that art is endangered – by the decrease of public interest, by the decrease of the finances from public resources.

So, we will ask together (seriously as well as playfully), what meaning does art have, what kinds of subjects and forms can it have, what does it speak about, what influence does it have upon human being, whether it can interfere in history, what status does it have in the society, who needs it, who should support it.

We have chosen a conceptual approach to the theme as well as to the program. We have begun, a few months before the start of the Festival, by creating the internet discussion site *nacoumenie.sk*; we have founded the countrywide Slovak initiative *A Day Without Art*; we have stuck up the whole Nitra with posters of art prints, we put everywhere the stands with the

pointing white hand. And we want to continue even after the Festival. The way of questioning things and phenomenons by a simple question *What for?* enables us to search for their true meaning. (What for 2 %? What for volunteers? Or even: What for the festival? What for the catalogue? ☺)

In the main programme, we will show 5 foreign and 5 Slovak plays on the subject of *Art, what for?* As a bold look at the history, a mirror reflecting the present, a warning of violence and totality, a ridicule of banality, a solace from loneliness and old age, a pleasure of beauty.

The other 5 Czech and Slovak theatre plays come within the accompanying section Festival Plus, including a "trip to the theatre". And on top of it, street events, happenings, concerts, workshops, competitions – for adults as well as for children – in the programme sections a different_square, White Night, Festival for Children, Fest_market.

This year, a special place has the visual art, presented in various forms and activities according to the curator choice and the creation.

We will be also discussing the art, its meaning and status, and we will do so on several forums and in various forms – publicly.

The art program of the Festival will be two days shorter than in the past. The finances which we were able to get were not enough for more. And thus that which was supposed to be a symbolic manifestation of the meaning of art, shall be a reality. The last day of the 23rd year of the International Festival Divadelná Nitra will be WITHOUT ART.

Divadelná Nitra is not just an event which presents art (most of all, performing art), not just a platform for meeting creative results and for the interchange of ideas – it is an affiliation. Something like a family, faith, love. The theme of each year makes from it a community of confident people who almost fanatically hand the theme on. Welcome and join us!

Darina Kárová

Tohtoročná Divadelná Nitra sa pýta: Načo umenie?
Umenie je jedným z faktorov, ktoré človeka odlišujú od zvierat. Robí človeka človekom... Kladie mu otázky, nedáva jednoznačné odpovede...

Mnohí sa budú priamo či len tak pomyselne pýtať: Prečo práve týchto päť slovenských inscenácií na Divadelnej Nitre 2014? Je to výsostne subjektívny rebríček mojich TOP 5 na slovenskej činohernej profesionálnej scéne za uplynulú divadelnú sezónu. Dávajú mi nádej – aj keď len slabú – že divadlo na Slovensku vo svojich produkciach (a je smutné, že ich je rok čo rok menej a menej) ešte nestratilo ambíciu klásť znepokojujúce otázky. Hľadať a ponúkať divákom témy, ktoré spracovávajú súčasnosť a vyjadrujú sa k minulosti. Vyrovnávajú sa s temnými stránkami našej histórie. A na druhej strane ponúkajú reflexiu aktuálnej prítomnosti. Sú úprimne držím seizmografom súčasnosti.

Niekteré sú svojou formou, v celkovej štruktúre tvaru detailne komponované, vychádzajúce a navracajúce sa k textovej predlohe. Kladú dôraz na samenosnosť rozprávaného príbehu, režijnú umiernenosť, prepracovanú hereckú psychokresbu charakterov. Niektoré, naopak, rozbijajú a narušujú textové východiská, vsádzajú na autenticitu režijného a hereckého prežitku, pocitu, priam revolučného nasadenia. Je im bytostne vlastná dekompozícia, účinok atakujúceho fragmentu. Výkrik, kontrast, vytrhnutie diváka z letargie konvenčného vnímania divadelnej formy. Sú autorskými inscenáciami. Posúdme spoločne, ktorý z prístupov bude vo „festivalovej päťici“ účinnejší! Ktorá z inscenácií vás vo svojom myšlienkovom

interpretacom výsledku dokáže väčšmi zasiahnuť! Všetkým inscenáciám však nechýba odhadlanie myšlienkovu nezjednodušovať, nedávať jednoznačné odpovede...

Počas tohtoročného putovania slovenskými divadlami som si aj ja kládol otázky... Kam sa to slovenské divadlo za posledných 25 rokov, v nových spoločensko-politickej súvislostiach od roku 1989, dopracovalo? Kam sme sa to až dostali? V otázkach legislatívy, financovania, postavenia a vnímania divadla samotnou spoločnosťou... V otázkach reálneho diváckeho zázemia a skutočných očakávaní návštěvníkov od divadla... Je naozaj relaxačná a zábavná funkcia divadla taká prevládajúca? Až démonicky hegemonickej? A kde sú umiestnené naše vnútorné tvorivé mantinely, možnosti, odhadlanie...? Témy a spôsoby ich vyjadrenia...? Kde je mladá krv búrlivákov, s ich hľadačstvom, experimentmi, omylmi, prepádákmi aj provokáciami, fuckermi či slepými uličkami...?

Slovenské divadlo mi dnes pripomína unaveného koňa, ktorý sice stále žije (má silný korienok a je rokmi zoceleňý), ale ľahá na svojich pleciach akési ľahké bremeno... Náklad, ktorého obsah a zmysel ani nepozná... Nevie, čo je to a ani kam to vleče. Ale stále ľahá a ľahá... Občas ho pochvália, zatieskajú mu, inokedy vyhrešia, najčastejšie ignorujú, potom plesnú bičom, podhodia kúsok ovsu... Ale ušľachtilý žrebec plnokrvník to rozhodne nie je!

*Svetozár Sprušanský,
kurátor slovenskej časti
hlavného programu*

This year, Divadelná Nitra is asking: Art, what for? Art is one of the factors which set human being apart from animals. It makes a man human... It asks him questions, not giving unequivocal answers...

Many people will ask, directly or just in their minds: Why exactly these five Slovak productions at Divadelná Nitra 2014?

It is a sovereignly subjective my own TOP 5 on the Slovak drama stage from the past theatre season. They give me hope – even if only a small – that the theatre in Slovakia and its productions (sadly, there are fewer and fewer of them each year) have not yet lost the ambition to ask unsettling questions. To look for and offer the audience the subjects which work with the present and give their opinion about the past. They try to come to terms with the dark side of our history. And on the other side, they offer a reflection of the actual present. They are an honestly bold seismograph of today.

Some of them are, as for their form, in the overall structure of their shape, composed in detail, coming from and back to their text original. They put the emphasis at the self-sufficiency of the story told, at the restraint of the direction, the refined dramatic psychological drawing of characters. Some, on the contrary, break and disturb the text basis, bet on the authenticity of the acting and directing experience, on the feeling, on the almost revolutionary engagement. To them, the decomposition, the effect of the attacking fragment is essential. A cry, a contrast, a disruption of the spectator from lethargy of the conventional perception of theatre form. They are authorial plays. Let's evaluate together which one of the approaches will be more effective within the "Festival Five"! Which one of the plays will touch you more with its mentally-interpretative result! However,

not a single one of the plays lacks a determination not to trivialize, not to give unequivocal answers...

During this year journey through the Slovak theatres, I, too, have been asking some questions... Where has the Slovak theatre gone during the last 25 years, within the new social-political connections since 1989? How far have we went? In the areas of legislation, financing, status and perception of theatre by the society itself... In the areas of real audience background and real expectations of the visitors... Is really the relaxing and entertaining function of theatre so predominating? Almost demoniacally demagogic? And where are our inner creative limits, possibilities, determination placed...? The subjects and the ways of expressing them...? Where is the young blood of the daredevils, with their quests, experiments, mistakes, fiascos and provocations, fuckers or dead ends...?

The Slovak theatre reminds me today of a tired horse which is still alive (it has a strong root and is toughened by the years) but which carries on his shoulders some kind of heavy burden... A burden the content and purpose of which he doesn't even know... He doesn't know what it is or where he is dragging it... But he does drag and drag... Sometimes, they praise him, applaud him, at other times they scold him, mostly they ignore him, here and there smack him with a whip, throw him some oat... But he is definitely not a thoroughbred, pure-blooded stallion!

Svetozár Sprušanský,
curator for the Slovak part of
the main programme

Medzinárodný festival / International Theatre Festival DIVADELNÁ NITRA 2014
ČASOVÝ PLÁN HLAVNÉHO PROGRAMU A VYBRANÝCH PODUJATÍ
SCHEDULE OF THE MAIN PROGRAMME AND THE SELECTED EVENTS

Dátum / Date	Druh podujatia / Kind of event Miesto / Venue	Titul / Title	Ceny / Prices €			Čas / Time												
			Normal	Profi discount	Student discount	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Piatok / Friday 26 September	divadlo / theatre SD – Tatra	Dogville Dogville	Festival PLUS	4	3	3										16:00 – 17:50		
	divadlo / theatre DAB – Veľká sála / Hall	otvorenie festivalu / Festival Opening BEZ NÁZVU Č. 1 // OPERA HERBERTA FRITSCHA UNTITLED NO. 1 // OPERA BY BERBERT FRITSCH	DE	17	15	10											18:30 – 20:00	
	show / show DAB – Štúdio / Studio	Dosky 2013 Boards Awards 2013		vstup na pozvánky admission by invitation												21:30 – 23:00		
	divadlo / theatre Šapitó / Tent	Majster a Margaréta Master and Margerita	Festival PLUS	14	13	8										21:00 – 00:30		
Sobota / Saturday 27 September	diskusia / discussion Šapitó / Tent	Raňajky s... / The Breakfast with... Herbert Fritsch		vstup volný / admission free								10:00 – 10:45						
	diskusia / discussion Šapitó / Tent	VEREJNÁ DEBATA: NAČO UMEMIE?, moderuje Štefan Hríb PUBLIC DEBATE: ART, WHAT FOR?, moderated by Štefan Hríb		vstup volný / odporúčame rezerváciu admission free / reservation is advised								11:00 – 13:30						
	divadlo / theatre DAB – Štúdio / Studio	EUROPEANA – STRUČNÉ DEJINY DVADSIASTEHO STOROČIA EUROPEANA – A BRIEF HISTORY OF THE 20TH CENTURY	SK	10	8	6						15:30 – 17:10					21:00 – 22:40	
	divadlo / theatre SD – Tatra	PÁLENIE KNÍH BOOK BURNING	BE	12	10	6						15:30 – 17:15					21:00 – 22:45	
27	divadlo / theatre DAB – Veľká sála / Hall	CISÁRSKA TV, UHORSKO KAIERS TV, UNGARN	HU	13	12	7						18:30 – 20:25						
	divadlo / theatre Synagóga / Synagogue	Chlapci, ktorí sa radi hrajú s bábikami Boys Who Like To Play With Dolls	Festival PLUS	5	5	5										20:00 – 20:40		
	divadlo / theatre Šapitó / Tent	Majster a Margaréta Master and Margerita	Festival PLUS	14	13	8										21:00 – 00:30		
	diskusia / discussion Meeting Point	Raňajky s... / The Breakfast with... Ján Luterán, Pieter de Buysser, Iztok Kovač & Janez Janša, Ondrej Spišák		vstup volný / admission free								10:00 – 12:00						
28	divadlo / theatre SD – Sála / Hall	SVEDECŤVO KRVI EVIDENCE OF BLOOD	SK	10	8	6						15:30 – 16:45						

							10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Neděľa / Sunday 28 September	divadlo / theatre SD – Tatra	2'16'' a pol: Vesmírna odysea 2'16'' and Half: The Space Odyssey	Festival PLUS	5	5	3									16:00 – 16:55						
	divadlo / theatre DAB – Veľká sála / Hall	LÁSKAVÉ BOHYNE THE KINDLY ONES	SK	15	13	8									17:30 – 20:50						
	divadlo / theatre DAB – Štúdio / Studio	SOKOL! FALCON!	SI	12	10	6													21:30 – 22:30		
	divadlo / theatre Šápitó / Tent	Majster a Margaréta Master and Margerita	Festival PLUS	14	13	8													21:30 – 1:00		
Pondelok / Monday 29 September	diskusia / discussion Meeting Point	Raňajky s... / The Breakfast with... Agnieszka Olsten, Michal Vajdička, Roman Polák, Peter Lomnický			vstup volný / admission free									10:00 – 12:00							
	divadlo / theatre SD – Tatra	2'16'' a pol: Vesmírna odysea 2'16'' and Half: The Space Odyssey	Festival PLUS	5	5	3									10:00 – 10:55						
	divadlo / theatre DAB – Štúdio / Studio	POTKANY THE RATS	SK	12	8	6									15:30 – 17:45						
	divadlo / theatre DAB – Veľká sála / Hall	KAPITÁL CAPITAL	SK	12	10	6									18:30 – 20:00						
29	divadlo / theatre SD – Sála / Hall	ZLATÉ ŠESŤDESIAČE ALEBO DENNÍK PAVLA J. GOLDEN SIXTIES OR PAVEL J. DIARY	CZ	12	10	6												20:30 – 22:15			
30 Utorka / Tuesday 30 September	diskusia / discussion DAB – Štúdio / Studio	Každá spoločnosť potrebuje umenie / študentská debata Every Society Needs Art / student debate			vstup volný / admission free									10:00 – 11:00							
	diskusia / discussion DAB – Štúdio / Studio	Načo divadlo? / Sprítomňovanie divadelnej minulosťi Theatre, What For? / Making Present Theatre History			vstup volný / admission free									12:00 – 13:00							
	divadlo / theatre Stanica Žilina – Záriečie	Informátori Whistleblowers	výlet za divadlom theatre trip Festival PLUS	15	14	6														20:00 – 21:00	
Streda / Wednesday 1 October	stretnutie s verejnosťou, rozhovory s osobnosťami, premietanie záznamov zo stretnutí iniciatívy, rozdávanie materiálov a informácií public meeting, discussions with outstanding figures, playing recordings of meetings of the initiative, handing out materials and spreading information																				
01	DEŇ BEZ UMENIA www.nacoumenie.sk																				

DAB – Divadlo Andreja Bagara / Andrej Bagar Theatre in Nitra

Šápitó / Tent – šápitó na Svätoplukovom námestí / theatre tent on the Svätopluk square

SD – Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre / Karol Spišák Old Theatre in Nitra

Meeting Point – foyer Divadla Andreja Bagara v Nitre / foyer of Andrej Bagar Theatre in Nitra

DE

Herbert Fritsch

BEZ NÁZVU č. 1 // OPERA HERBERTA FRITSCHA UNTITLED No. 1 // OPERA BY HERBERT FRITSCH

piatok 26. septembra 2014, 18.30 – 20.00, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála

Friday 26 September 2014, 18:30 – 20:00, Andrej Bagar Theatre in Nitra – Big Hall

jazyk: bez textu / language: without text

Raňajky s... / *The Breakfast with...* **Herbert Fritsch**, 27. 9. 2014, 10:00, Šapitó Teatro Tatro / Teatro Tatro Tent

rézia / directed by **Herbert Fritsch**

dramaturgia / dramaturgy: **Sabrina Zwach**

scéna / stage designer: **Herbert Fritsch**

kostýmy / costumes: **Victoria Behr**

svetelný dizajn / light design: **Torsten König**

hudba / music: **Ingo Günther, Herbert Fritsch**

video / video: **Konstantin Hapke**

zvuk / sound: **Klaus Dobbrick**

účinkujú / with: **Florian Anderer, Matthias Buss, Nora Buzalka, Werner Eng, Patrick Güldenberg, Jonas Hien, Wolfram Koch, Inka Löwendorf, Annika Meier, Ruth Rosenfeld, Axel Wandtke, Hubert Wild, Ingo Günther, Fabrizio Tentoni and Michael Rowalska**

Ovtedy, čo inscenácie *Španielska muška* a *Murmel Murmel* v Berlínskej Volksbühne, Ibsenova *Nora* z Divadla Oberhausen či Hauptmannov *Bobrový kožuch* zo Štátneho divadla Schwerin očarili nemecké publikum i kritiku, o ich autorovi a režisérovi Herbertovi Fritschovi sa miestami žartom hovorí ako o najstaršom debutujúcom divadelnom režisérovi v Nemecku. Predtým, než sa tento šesdesiatnik stal jedným z najvyhľadávanejších komediálnych režisérov, zaujal ako výrazný herc vo vlastných komediálnych show, produkciách Franka Castorfa a iných veľkých režisérov, ale aj ako videoumelec. Pre jeho ostro vyhotovené provokácie ho časť publiká nenavidela, čo je pre milovníka čierneho humoru vždy dobré znamenie, Fritsch ale hravo dokázal podráždiť aj tých zopár skalných, čo chceli stáť pri ňom. Vytvoril si obraz enfant terrible, provokatéra a obrazoborca, ktorému nie je sväté nič a nikto. A najmenej (alebo najväčšmi) divadlo. Spomenuté inscenácie iba krátko predchádzajú inscenáciu *Bez názvu č. 1* a už v samotnom ich výpočte je niečo pre Herberta Fritscha typické – oscilácia medzi klasickými textami, kriticky nahliadajúcimi na meštiacku spoločnosť na jednej strane a autorské inscenácie (takmer úplne) bez textu, zato s výraznou hudbou. Na jednej strane literárne prepracované drámy rešpektovaných klasíkov, na druhej strane operety a iné poklesnuté žánre. Na jednej strane inscenácie vo veľkých divadlach v centre (Berlín, Hamburg), na druhej strane tvorba v provinčných divadlach, o ktorých mnohí

Since the productions *Spanish Fly* and *Murmel Murmel* in Berlins Volksbühne, Ibsens *Nora* from the Theatre Oberhausen, or Hauptmanns *Beaver Coat* from the State Theatre Schwerin have enchanted the German audience as well as the critics, their author and director Herbert Fritsch is sometimes jokingly called the oldest debuting theatre director in Germany. Before this man in his sixties has become one of the most sought comedy directors, he captured the interest as a noticeable actor in his own comedy shows, in the productions of Frank Castorff and other great directors, but also as a video-artist. Because of his sharply pointed provocations, part of the audience hated him – which is always a good sign for lover of black humour – but Fritsch was able to playfully irritate even his few devoted fans. He has created his image as enfant terrible, provocateur and iconoclast for whom nothing and nobody is sacred. And most (or least) of all, theatre. The above mentioned productions were created just shortly before the play *Untitled Nr. 1*, and they had already something typical for Herbert Fritsch – the oscillation between classical texts, the critical view of a bourgeois society, and the authorial productions, almost totally without text but with strong music. On one hand, literary reworked dramas of respected classics, on the other, operettas and other trashy genres. On one hand, productions in big theatres in city centres (Berlin, Hamburg), on the other, creations in providential theatres which many critics

divadelní kritici ani netušia, že jestvujú. Niekde medzi týmito bodmi sa dá nakresliť mapa Fritschovho divadelného sveta. A ešte – to je typické pre každú jeho inscenáciu – minuciózna práca s hercom. Vďaka svojim cestám po rôznych miestach a divadlách zostavil Fritsch súbor, ktorý dokáže naplniť jeho predstavu o divadle. V prípade, že nepracuje s vopred daným textom, jeho súbor zaručuje, že výsledkom bude inscenácia plná originálnych komických situácií, ktoré vďaka hereckej súhre súboru a individuálnej bravúre protagonistov divákov pobavia a zamrazia zároveň.

Bez názvu č. 1 je jeho v poradí štvrtou inscenáciou v berlínskej Volksbühne za posledné štyri roky. Podobne ako prelomová *Murmel Murmel* (Mrmlanie, mrmlanie), bola aj táto pozvaná na výročnú prehliadku najlepších inscenácií divadiel v nemecky hovoriacich krajinách Theatertreffen. Fritsch je jedným z naj-výraznejších režisériov súčasnosti a jeho práce vo Volksbühne majú podobne originálny rukopis ako inscenácie mnohých iných výrazných tvorcov, ktorí tu opakovane pracujú alebo pracovali od nástupu Franka Castorfa do funkcie intendantu v roku 1992 (Johann Kresnik, Christoph Marthaler, René Pollesch, Christoph Schlingensief a ďalší).

Ked' divadlu odnímeme príbeh, slová a dokonca aj titul, ostane čistá radosť z hry a takzvanej vlastnej fantázie. Vo Fritschových inscenáciách môžeme vystopovať rôzne inšpiračné zdroje – od Chaplinu, nemej filmovej grotesky, dadaistov, surrealistov, francúzskej pantomímy, nemeckého expresionizmu, komickej opery, až po varieté, happeningy a videoart – vždy ich však dokáže pretvoriť do javiskovo veľmi osobitého, špecificky divadelného tvaru. Vo výsledku sledujeme gejzír divadelných fantázií oslavujúcich a zosniešajúcich našu obyčajnosť. Javiskové gagy a situácie fungujú tiež ako odkazy v nekonečnej sieti artefaktov a útržkov našej spoločnej kultúrnej pamäte. Vďaka svojej odkazovej povahе jednotlivé situácie a javiskové gagy kladú divákovi s každým výbuchom smiechu tiež subverzívnu otázku: kolko z toho, čo sme schopní predstaviť si, je skutočne dôkazom našej tvorivej jedinečnosti a nie iba zdielanými kultúrnymi vzorcami?

Ján Šimko

„Herbert Fritsch, syn nezmyslu a hlavný stvoriteľ chaosu, potomok Chaplinu, Valentina a vaudevillu, rozmiestnil svojich hercov ako mechanické telá. Je to podmanivo vykonštruované, organizované a zinscenované: Nezmysel? Áno, ale určite nie hlúpost'. Tieto deti klauniády nie sú určité konformisti; sú to originálni sexuálni maniaci a herci vedení pokynmi hudby a Herberta Fritscha, pracovníka divadelných zázrakov.“

Berliner Festspiele

„Aj ked' H. Fritsch zabáva svoje publikum rád – nie je šíritelom dobrej nálady. V jeho inscenáciach sa vždy niečo pokazí, pustá

never heard about at all. Somewhere between these points, a map of Fritsch's theatre world can be drawn. Another thing typical for every one of his productions is a precise work with the actor. Thanks to his travels across various places and theatres, Fritsch has put together an ensemble which is able to manifest his idea of theatre. In case he doesn't work with an already given text, his ensemble makes sure that the productions will be full of original comical situations which, thanks to the acting harmony of the group as well as individual brilliancy of the protagonists, will entertain and at the same time chill the audience.

Untitled Nr. 1 is his fourth productions in Berlins Volksbühne in course of the last four years. Just like the ground-breaking *Murmel Murmel* (Murmur, Murmur), it was also invited to the annual show of the best productions in the German speaking countries, Theatertreffen. Fritsch is one of the most noticeable directors of today and his works at Volksbühne have the original handwriting similar as the productions of many other remarkable creators who repeatedly work or had worked there since Frank Castorf has began his intendant post in 1992 (Johann Kresnik, Christoph Marthaler, René Pollesch, Christoph Schlingensief and others). If we take away from theatre a story, the words and even a title, what remains is a pure pleasure of play and the so-called own fantasy. In Fritsch's productions, various sources of inspiration can be traced – Chaplin, silent film slapstick, dadaists, surrealists, French pantomime, German expressionism, comic opera, variety shows, happenings and video-art – but he can always transform them into a very peculiar, specific theatre form. As a result, we watch a fountain of theatre fantasy, celebrating as well as ridiculing our mediocrity. Stage gags and situations they work also as messages in the infinite net of artefacts and pieces of our common cultural memory. Thanks to the reference form, the individual situations and stage gags, with each and every explosion of laughter, ask the spectator subversive question: How much of what we can imagine is really a proof of our creative uniqueness and not just shared cultural patterns?

Ján Šimko

“Herbert Fritsch, son of nonsense and the main creator of chaos, descendant of Chaplin, Valentino and vaudeville, has arranged his actors as mechanical bodies. It is all enchantingly constructed, organized and staged: Nonsense? Yes, but surely not silliness. These children of clown shows are definitely not conformists; they are original sexual maniacs and actors led by music and Herbert Fritsch, the worker of theatre miracles.”

Berliner Festspiele

“Although H. Fritsch likes to entertain his audience, he doesn't spread good mood. In his productions, something always goes wrong; sheer hopelessness is overplayed with language

beznádej je prekryvaná jazykovou akrobaciou, pazvukmi, bľabotaním, šeptaním. V podstate stará dobrá technika dada. Herbert Fritsch bol anarchistom už ako vynikajúci herec Volksbühne. Jeho režiséri si ho odchytili, alebo naštastie nie. Tkvie v ňom ale aj fanatik poriadku, ovela väčšmi, odkedy v posledných rokoch zažíva neobyčajnú kariéru inscenátora. Fritschova práca sa vyznačuje prísnou formálnou dôslednosťou: v umelecky vymedzených hraniciach besnie šialenstvo.“

Tagesspiegel

„Fritschove prostriedky prehnanej gestikulačnej hry a znetvoreného spevu, mechanickej chôdze a pokrivených pohľadov našli teraz k sebe cestu a nezostali len okrajovými. Aj tentoraz je takmer dvojhodinové scénické aranžmán vtipné. Uctievanie nezmyselnosti, ospevovanie nádhernej zbytočnosti umenia, a tým zároveň aj najkrajšie preukázanie jeho oprávnenej existencie, no predstavenie je čímsi viac. Ľovek unikne pred samým sebou – a následne je samým sebou opäťovne dobehnutý. Na toto poukazuje opero-divadlo *Bez názvu č. 1.*“

Neue Zürcher Zeitung

Herbert Fritsch (1951) študoval herectvo na Akadémii múzických umení Otta Falckenberga v Mnichove. Od začiatku deväťdesiatych rokov bol členom tímu hercov okolo Franka Castorfa na scéne Volksbühne v Berlíne. Bol mužom s pytónom v trenírkach v hre Franka Castorfa *Penzión Schöller*. Bol to on, kto v 80. tých rokoch 20. storočia vynášiel Null-Show: Divadlo bez slova, bez rekvízít, zato však s javiskom vylízaným vlastným jazykom. Herbert Fritsch – herec extrémov. Po hádke s F. Castorfom v roku 2007 divadlo opustil a ukriodený, tăžko chorý pôsobil ako režisér vo viacerých nemeckých divadlách.

Rok 2011 bol rokom jeho triumfálneho návratu: na festivale Theatertreffen hostoval hned's dvomi inscenáciami a v tom istom roku režíroval vo Volksbühne brutálny príbeh *Španielska muška* a drámu *Mrmlat Mrlat*. Aj tieto dve také nezmysленé a vtipné divadelné inscenácie, pre ktoré vytvoril aj scénografiu, sa dostali medzi desať najpozoruhodnejších inscenácií sezóny. Herbert Fritsch v Nitre uvedie svoju inscenáciu po prvý raz a v medzinárodnej premiére.

acrobatics, strange noises, babbling, whispering. Basically, the good old Dada method.

Herbert Fritsch was anarchist already as an excellent actor at Volksbühne. His directors caught him, or, fortunately, not. But there is also a fanatic of order inside of him, even more since he is in the recent years experiencing an unusual carrier of stage director. Fritsch's work is distinguished by strict formal consistency: within the artistically clear limits there is madness raging.”

Tagesspiegel

“Fritsch's means of expressive overblown gesticulative play and deformed singing, mechanical walking and twisted looks have found a way to each other and have not remained just on the edge. Even this one, almost two hours long scenic arrangement, is witty. Worshipping of nonsense, glorification of wonderful uselessness of art, and thus the most beautiful proof of its rightful existence. Yet the show is also something more. Man escapes from himself – and then he is caught up again by himself. This is the point of the opera-theatre *Untitled Nr. 1.*”

Neue Zürcher Zeitung

Herbert Fritsch (1951) studied acting at Otto Falckenberg School of the Performing Arts in Munich. Since the beginning of the nineties, he has been a member of the team of actors around Frank Castorf at Volksbühne in Berlin. He was the man with the python in boxer shorts in the play by Frank Castorf *The Schöller Boardinghouse*. It was he who has invented the Null-Show in the 1980s: theatre without words, without props, but with a stage licked clean with one's own tongue. Herbert Fritsch – the actor of extremes. After an argument with F. Castorf in 2007, he left the theatre and, resentful and seriously ill, worked as a director in various German theatres.

2011 was the year of his triumphant return: at the festival Theatertreffen, he showed no fewer than two productions, and in the same year he directed at Volksbühne a brutal story *The Spanish Fly* and the drama *Murmur, Murmur*. Also these two nonsense and witty theatre productions, for which he made also the stage design, were included among the ten most remarkable productions of the season. In Nitra, Herbert Fritsch will introduce his production for the first time and as an international premiere.

SK

Patrik Ouředník

EUROPEANA – STRUČNÉ DEJINY DVADSIATEHO STOROČIA

EUROPEANA – A BRIEF HISTORY OF THE 20th CENTURY

sobota 27. septembra 2014, 15.30 – 17.10, 21.00 – 22.40, Divadlo Andreja Bagara – Štúdio

Saturday 27 September 2014, 15:30 – 17:10, 21:00 – 22:40, Andrej Bagar Theatre – Studio

jazyk: slovenský, anglické titulky / language: Slovak with English subtitles

Raňajky s... / *The Breakfast with...* Ján Luterán, 28. 9. 2014, 10:00, Meeting Point

rézia / directed by **Ján Luterán**

dramatizácia / dramatization: **Ján Luterán, Miroslav Dacho**

dramaturgia / dramaturgy: **Róbert Mankovecký**

scéna / set design: **Ján Ptačín, Michal Lošonský**

kostýmy / costumes: **Eva Kleinová**

pohybová spolupráca / motion cooperation: **Tomáš Mischura**

osoby a obsadenie / characters and cast: Starec / Old man: **Viliam Hriadel**, Muž / Man: **Marek Geišberg**,

Žena / Woman: **Eva Gašparová**, Dievča / Girl: **Kamila Antalová**, Chlapec / Boy: **Daniel Žulčák**

Europeana, s podtitulom *Stručné dejiny dvadsiateho storočia*, je ironickou autorskou výpovedou o hysterii ľudstva v našej nedávnej minulosti, správou o brutalite vojen a revolúcii, o kolaborácii vedy a techniky so zlom, o mediálnom falošovaní skutočnosti, o intelektuálnych teóriach, z ktorých po obnažení pramení len prázdnota a bezradnosť. Herecká skratkovitosť podporuje fragmentárnosť a nedramaticosť stavby inscenácie. Tá sa klenie imaginárne ľahkým oblúkom do terča presného pomenovania nielen minulosti, ale predovšetkým dnešného prežívania. Bez osvetárskej pompéznosti, s bizarnosťou cynického humoru. Puzzle jednotlivých obrazov a výjavov sa v dialógu s divákom mení do trpko-smiešneho, hravého divadelného pexesa. Dolož si pendant vlastnej životnej skúsenosti – a budeš sa skvele zabávať aj Ty! V knižnici našej prítomnosti, s odkazmi, faktami, súvislostami minulosti. Ale aj s banalitami či mystifikáciami. S presahom do budúcnosti. Frázy, pomlčky, pohľady, slová, reálne udalosti, skutky, ale aj výmysly sa okolo nás len tak hemžia. Herci nimivládnú, žongľujú, prehrabávajú sa nimi, zaradujú ich, kombinujú. Toto kabaretné panoptikum má v sebe vervo aj náležitý odstup od predkladaných historických udalostí. Herci sú tým hlavními hýbatelmi, ktorí sa vedia s faktami stotožniť, aj sa im náležite a divadelne príťaživo vysmiať. Diváka pri ich sledovaní mrazí, inokedy sa dobre zabáva. Takí sme už my – Európania! Niet nám pomoci!

Europeana, with the subtitle *A Brief History of the 20th Century*, is an ironic authorial testimony about the hysteria of mankind in the not so distant past; a report about the brutality of wars and revolutions, about the collaboration of science and technology with evil, about media faking reality, about the intellectual theories which are in fact just full of emptiness and hopelessness.

The acting conciseness supports the fragmentation and the non-dramatic character of building the production. Its aim is to precisely name not just the past, but mostly the contemporary perception of that which is experienced. Without a pompous public education, with the weirdness of cynical humour. The puzzle of individual pictures and images is, through the dialogue with the spectator, transformed into a bitter-funny, playful theatre pexeso game. Add your own experience, and you will have great fun, too! In the library of our present times, with the references, facts and connections from the past. But also with the banalities or mystifications. With reaching into the future. We are surrounded by phrases, dashes, looks, words, real events, acts, but also untruths. The actors master them, juggle with them, search in them, sort and combine them. This vaudeville freak-show has vigour as well as a proper detachment in presenting the historical connections. The actors are the main movers who are able to identify themselves with the facts, and also able to make fun of them in a dramatically

Autori divadelného tvaru využívajú literárnu predlohu len ako odrazový mostík pre vlastné libreto tlmočiace osobitý postoj k dejinám uplynulého storočia. Je mu vlastný nadhlás, sebarónia, cynický výsmech, neprikrášľovanie dejinných súvislostí. Možno práve dnes potrebujeme poriadnu dávku ľadového výsmechu, ktorého je viac než len jedno vedro, a za ktorý sa neplatí desiatimi eurami. Čo vy na to?

Svetozár Sprušanský

„Martinská *Europeana* je vyvážené, múdre divadlo. Tvorcom sa podarilo netypický text zdivadelniť. Herci varírujú fakty, a tak vytvárajú svojbytné situácie, z ktorých ide tu humor, tu mrazenie. Predstavenie má pútavý dej. Dobrý rytmus a veľa podnetov na premýšľanie i pre pamätníkov časov minulých i pre tých, ktorí sa o histórii ešte len učia.“

Oleg Dlouhý, Kultura.Pravda.sk

„Kniha *Europeana* českého autora Patrika Ouředníka je podľa dramaturga Róberta Mankoveckého pre divadelných dramatizátorov obrovskou výzvou. Márne by sme hľadali príbeh, situáciu, sujet, akékoľvek východiská pre dramatický dialóg. *Europeana* je inšpiráciou, východiskom, návodom ako postupovať, estetickým limitom určujúcim hranice, ponúka pestrofarebnú jazykovú štruktúru plnú humoru, sarkazmu a ironie. Konania, situácie a fabulácie musia tvorcovia divadelnej inscenácie objavovať sami podľa Ouředníkovho stručného návodu, skrytého medzi riadkami *Europeany*, skonštatoval Mankovecký.“

<http://turiec.sme.sk/>

„Režisér Luterán, rovnako ako Ouředník, sa k dejinám nestavia pietne. Aj on sa pozerá na historické udalosti s odstupom a bez konkrétnego stanoviska. Nehľadá odpoveď, ale konštatuje, ako to bolo. Či aspoň mohlo byť. S mierou nadhľadu a predovšetkým divadelnosti – aj tie najkrutejšie fakty hovorí s dávkou emocionálneho dištancu. Luterán neskôr k zbytočnej opisnosti (k čomu ho text mohol ľahko zvestiť), ale v jednotlivých situáciach hľadá možnosť vyjadriť udalosti divadelným symbolom, obrazom, akciou.“

<http://kultura.sme.sk/>

attractive way. The spectator is at some moments horrified, at other moments greatly entertained. Such are we – the Europeans! There is no hope for us!

The literary original is used by the authors of this play only as a stepping stone for their own libretto interpreting a peculiar point of view at the history of the last century. It includes detachment, self-irony and cynical mockery, and it doesn't try to make the historical connections look nicer. Maybe that's exactly what we need just today: a good portion of ice-cold mockery, more than one bucket of it, not costing 10 Euros. What do you think?

Svetozár Sprušanský

“*Europeana* from Martin is a balanced, wise work. The authors were able to transform a non-typical text into theatre. The actors change the facts and thus create peculiar situations which are sometimes funny and sometimes chilling. The performance has interesting plot. Good rhythm and many impulses to think for those who remember the past as well as for those who are just learning about the history.”

Oleg Dlouhý, Kultura.Pravda.sk

“The book *Europeana* by Czech author Patrik Ouředník is, according to the dramatic advisor Róbert Mankovecký, a great challenge to theatre dramatists. We would search in vain for a story, a situation, a sujet, some basis for dramatic dialogue. *Europeana* is an inspiration, a starting point, an instruction how to proceed, an aesthetic limit setting the boundaries; it offers a rich language structure full of humour, sarcasm and irony. The creators of the production must discover by themselves the actions, situations and storylines, according to Ouředník’s short manual hidden between the lines of *Europeana*, observed Mankovecký.”

<http://turiec.sme.sk/>

“Director Luterán, as well as Ouředník, doesn’t take the history with reverence. He, too, looks at the historical events with a detachment and without a concrete attitude. He doesn’t look for an answer, but observes how it was. Or could have been. With the amount of detachment and mainly theatricality – he presents even the cruellest facts with emotional distance. Luterán has not slipped to unnecessary descriptiveness (to which the text could easily lure), but he seeks in single situations the possibility to express the events with theatre symbol, scene, action.”

<http://kultura.sme.sk/>

Ján Luterán (1984) vyštudoval réziu na VŠMU v Bratislave v ročníku prof. Ľubomíra Vajdičku. Často pracuje v režijnom tandem so svojou manželkou Marianou Luteránovou. Jeho divadelné myšlenie ovplyvnil aj pobyt na Katedre alternatívneho bábkového divadla DAMU v Prahe, kde sa zoznámil s americkou režisérkou Anne Bogart na jej hereckom tréningu Viewpoints. Spolupracuje s divadlami v Žiline, Nitre, Martine, Prešove, Košiciach a v Bratislave. Inklinuje k novej dráme a autorským inscenáciám. Tie majú niekedy kabaretný ráz, inokedy výrazný spoločensko-kritický akcent: *Bola raz jedna trieda* (2011, DAB Nitra), *Causa bonasus* (2012, divadlo Na peróne), *Jánošík 007* (2012, MD Žilina), *Europeana* (2014, SKD Martin), *Desatoro – tretie prikázanie – Pamäťaj, že máš svätiť sviatočné dni* (2014, SND Bratislava). Jeho spolupráca s Marianou Luteránovou vyústila do viacerých ocenení. Autorská inscenácia *projekt.svadba* hostovala na viacerých slovenských a českých festivaloch a získala Grand Prix na festivale Nová dráma 2010. Inszenácia *Jánošík 007* získala Zvláštnu cenu poroty na festivale Nová dráma 2013 a nomináciu na cenu Objav roka na festivale Kremnické gagy.

Ján Luterán (1984) studied direction at the VŠMU in Bratislava in the year-class led by professor Ľubomír Vajdička. He often works in directional tandem with his wife, Mariana Luteránová. His theatre thinking has been influenced also by his stay at the Department of Alternative and Puppet Theatre of DAMU in Prague where he met the American director Anne Bogart during her acting practise at the Viewpoints. He collaborates with the theatres in Žilina, Nitra, Martin, Prešov, Košice and Bratislava. He inclines to new drama and authorial productions, the latter sometimes having a vaudeville tone, at other times a clear socially-critical accent: *Once Upon a Time, There Was a Class* (2011, Andrej Bagar Theatre in Nitra), *Causa Bonasus* (2012, Theatre On the Platform), *Jánošík 007* (2012, The Žilina Town Theatre), *Europeana* (2014, Slovak Chamber Theatre Martin), *Ten Commandments – The Third One – Thou Shalt Honour the Holy Sabbath* (2014, Slovak National Theatre, Bratislava). His co-operation with Mariana Luteránová has led to several awards. The authorial production *project.wedding* was shown at several Slovak and Czech festivals and was awarded the Grand Prix at the festival New Drama 2010. The production of *Jánošík 007* was awarded the Special Prize of the Jury at the festival New Drama 2013 and was nominated for the award The Discovery of the Year at the festival Kremnické gagy (The Gags of Kremnica).

BE

PÁLENIE KNÍH / BOOK BURNING

sobota 27. september 2014, 15.30 – 17.15, 21.00 – 22.45, Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Tatra

Saturday 27 September 2014, 15:30 – 17:15, 21:00 – 22:45, Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Tatra

jazyk: anglický, slovenské titulky / language: English with Slovak subtitles

Raňajky s... / The Breakfast with... Pieter De Buysser, 28. 9. 2014, 10.00, Meeting Point

koncept / concept: Pieter De Buysser & Hans Op de Beeck

obraz / image: Hans Op de Beeck

text a námet / text & play: Pieter De Buysser

svetelný dizajn a technika / light design & technician: Herman Sorgeloos

dramaturgia / dramaturgy: Marianne Van Kerkhoven (Kaaitheteater)

školiteľ anglického jazyka / english language coaching: Miles O'Shea

anglický preklad / english translation: Jodie Hruby, Miles O'Shea & Pieter De Buysser

produkcia / production: Margarita Production / Hiros

koprodukcia / co-production: KunstenfestivaldesArts, Kaaitheteater, Festival Baltoscandal (Rakvere, EE), Belluard Bollwerk International (CH), Teater Avant Garden (NO), Bit Teatergarasjen (NO), Brut Wien (AT), Richard Jordan Productions Ltd Projekt je koprodukovaný / project co-produced by NXTSTP, s podporou / with the support of the Program Kultúra Európskej únie / Culture Programme of the European Union

S podporou / With the support of Koninklijke Bibliotheek België, Göteborgs Dance & Teater Festival, Flámska vláda / Flemish Government

Zvláštna skrinka v strede javiska a vedľa nej jedna jediná postava vzbudzujú pocit záhady, tajomna a rôznych prekvapení. Monodramaticosť a minimalizmus, ktoré sú na prvý pohľad čitatelne, sa však v priebehu niekoľkých minút rozplynnú a pred divákom sa objavuje množstvo imaginárnych postáv. Postupne sa odkrývajú aj magické záskutia akéhosi domu či mesta. Archetypálne obrazy tvorcovia kreujú „obyčajný“ rozprávaním a otváraním množstva zásuviek na skrinke. Jednoduchými prostriedkami sa im darí vytvoriť akési nezvyčajné divadlo imaginácie a metafore. V Pálení kníh, v tomto podivuhodnom poeticky ladenom kabinetu kuriozít sa objavuje niekolko postáv: Sebastian, vizionár a otec, ktorý je fascinovaný WikiLeaks a obklopený lietajúcimi morami, jeho dcéra Tilda, ktorá – na rozdiel od otca – chce, aby všetko, čo je možné odhalíť, zmizlo, jej priateľ Nikto a rozprávač – Schrödingerova mačka.

Príbeh je akousi road movie s prvkami napínavej bájky a s výrazným politicko-spoločenským podtextom. Filozoficko-politickej línia nie je však explicitná, práve naopak. Je zakomponovaná do príbehu ako bežná súčasť života ľudí dnešného sveta. Samotná téma WikiLeaks prináša so sebou otázky týkajúce sa potreby informovanosti, pravdivosti dostupných informácií a z toho vyplývajúcej obnaženosťi, no na druhej strane vymazania identity človeka. Sebastian vďaka neviditeľným súvislostiam objavuje možnosť poznania DNA a Tilda, brániac sa

A strange box in the middle of the stage and beside it just one single person; they evoke a feeling of mystery, secrecy and various surprises. However, the mono drama and minimalism apparent at the first sight soon fade away and the spectator starts to see many imaginary characters. Gradually, there appear even magical corners of a house or a town. The creators are creating archetypal images by mere talking and opening the many drawers in the box. By simple means they manage to create an unusual theatre of imagination and metaphor.

In Book Burning, this strange poetical cabinet of curiosities, several characters appear. Sebastian, a visionary and a father fascinated with WikiLeaks and surrounded by flying moths; his daughter Tilda, wanting – as opposed to her father – everything what can be revealed to disappear; her boyfriend Nobody; and the story-teller – Schrödinger's cat. The story is a kind of a road-movie with elements of a suspenseful fable and with heavy political-social overtone. But the philosophical-political line is not explicit, right on the contrary. It is distilled into the story as a common part of life of the contemporary people. The theme of WikiLeaks brings about questions pertaining to the problem of being informed, the truthfulness of the available information and resulting bareness, but on the other hand, the erasing of human identity. Sebastian, thanks to the invisible connections, discovers the possibility of

tomuto poznaniu, vymazáva stopy, pamäť a „knihu“ človeka. S pomocou priateľa chce Tilda „knihu“ spaliť a tým ochrániť DNA. *Pálenie kníh* je inscenáciou s magickou a silne poetickou estetikou a s jasným a kritickým postojom k svetu, v ktorom žijeme, a ktorý spolu tvoríme.

Dáša Čiripová

„Spisovateľ, esejista a performer Pieter De Buysser spolu s výtvarníkom Hans Op de Beeckom vytvorili inscenáciu, ktorá sa stala udalosťou flámskeho divadla 2012. De Buysser o nej vráví: Inscenácia sa týka klasickej cenzúry v zmysle pálenia, odstraňovania, zakazovania, nemožnosti povedať, čo treba, skrývania informácií, skrátka všetkého, čo je typické pre totalitné režimy. Ale dnes máme v našich tzv. slobodných krajinách niečo ako opak cenzúry. Všetko je dovolené, všetko môžete vidieť, všetko možno odhaliť, pretože nič znamená čokoľvek. Každý môže mať svoj vlastný názor. A čím viac názorov môžete vyslovíť, tým je spoločnosť považovaná za liberálnejšiu. (...) Ale tak to nie je. Sú veci, o ktorých nemôžeme hovoriť, a veci, o ktorých by sme informovať nemali, alebo by sme ich dokonca ani nemali poznat. Napríklad, v našom príbehu sa vráví o DNA: hlavná postava je mladá dievča, ktorého matka zomrela na rakovinu, a ono vie, že má v sebe smrtiaci génu svojej matky. Sme schopní rozluštiť DNA, genetickú informáciu, ale kam až chceme dospiet? Ak budeme schopní predurčiť gény, môžeme predpovedať budúce správanie človeka, vývoj mozgových buniek. Takáto kniha DNA nás nevyhnutne poznamená. A každá kniha, ktorá človeka poznamená, by mala byť spálená.“

Český rozhlas

„Pocta kritickému myslению, vede, humoru a umeniu rozprávať.“

Joos Neven, Cobra, Belgicko

„*Pálenie kníh* prepája magické možnosti jazyka s radikálou imagináciou. Nie je prekvapením, že sa táto inscenácia stala udalosťou flámskeho divadla roku 2012.“

Ondřej Hrab, Divadlo Archa

„*Pálenie kníh* je politickou bájkou o mašinérii sveta, kde sú všetky informácie o nás uchované a nekonečne rozmnожované, až kým nie je zotretá naša vlastná identita.“

<http://www.avantgarden.no/>

„Scéna je výtvarným dielom samým o sebe a všetci diváci uprene a očarene pozierajú, ako De Buysser stavia maličkú „bábikovskú“ knižnicu. Originálny divadelný kus.“

Jenni Davidson, The Latest.co.uk

knowing the DNA, but Tilda refuses to accept this knowledge and erases the traces, the memory and the “book” of man. With the help of her boyfriend, she wants to burn the “book” and thus to keep the DNA safe. *Book Burning* is a production with magical and strongly poetical aesthetics and with clear and critical approach to the world in which we live and which we co-create.

Dáša Čiripová

“Writer, essayist and performer Pieter De Buysser together with artist Hans Op de Beeck have created a production which was the major event of 2012 for Flemish theatre. De Buysser says about it: The production touches the classical censorship in the sense of burning, removing, prohibiting, the impossibility of saying what needs to be said, hiding of information, everything which is typical for totalitarian regimes. But today we have in our so-called free countries something like the contrary of censorship. Everything is allowed, you can see everything, everything can be revealed, because nothing means anything. Everybody is allowed to have their own opinion. And the more opinions you can express, the more liberal is a society considered to be. (...) But it is not like that. There are things about which we can't speak, and things about which we shouldn't inform, or even shouldn't know about. For example, in our story we talk about DNA: the main character is a young girl whose mother died of cancer, and she knows she has inside her the lethal gene of her mother. We are able to decode the DNA, the genetic information, but where do we want to go? If we will be able to determine the genes, we can predict future behaviour of a person, the development of brain cells. Such a DNA book will inevitably affect us. And every book which affects a man should be burned.”

Czech Radio

“A homage to critical thinking, science, humour and the art of story-telling.”

Joos Neven, Cobra, Belgium

“*Book Burning* connects magical possibilities of language with radical imagination. It is not surprising that this staging has become the major event of 2012 for Flemish theatre.”

Ondřej Hrab, Archa Theatre

“*Book Burning* is a political fable about the machinery of the world where all the information about us are kept and endlessly multiplied until our own identity is erased.”

<http://www.avantgarden.no/>

“The stage is a work of art in itself and the whole audience watches as if enchanted how De Buysser builds a little doll-like library. An original piece of theatre.”

Jenni Davidson, The Latest.co.uk

Pieter de Buysser (1972) – spisovateľ, rozprávač, študoval filozofiu, píše poéziu, beletriú, literatúru faktu, politologické eseje a frašky, dramatické aj nedivadelné texty, ktoré prezentuje na javisku. Je považovaný za moderného Hieronyma Boscha literatúry. Pozývajú ho z divadiel a festivalov v celej Európe aj mimo nej, ako napríklad Kunstenfestivaldesarts Brusel, Berliner Festspiele, Taipei Festival, Biennale Wiesbaden New Plays from Europe, Dublin Festival, Melbourne Festival, Baltoscandal Estonia, Théâtre de la Bastille Paris, Fondation Cartier Paris, HAU Berlin... Jeho texty boli preložené a inscenované v poľštine, francúzštine, nemčine, taliančine a angličtine. Najvýznamnejšie ocenenia: nominácia na „Taalunie Toneelschrijf“ a Flámsku cenu kultúry za javiskové umenie, cena Émila Zolu, cena „Dwars Denker“ a „Kleine Marie Hartman-pen“.

Pieter de Buysser (1972) – writer and story-teller, writes poetry, fiction, non-fiction, political essays and slapsticks, dramatic and non theatrical texts which he presents on stage. He studied philosophy. He is thought to be a modern Hieronymus Bosch of literature. He has been invited to theatres and festivals from all over Europe as well as other parts of the world, e.g., Kunstenfestivaldesarts Brussels, Berliner Festspiele, Taipei Festival, Biennale Wiesbaden New Plays from Europe, Dublin Festival, Melbourne Festival, Baltoscandal Estonia, Théâtre de la Bastille Paris, Foundation Cartier Paris, HAU Berlin... His texts were translated and staged in Polish, French, German, Italian and English. His most important awards: nomination for Taalunie Toneelschrijf and the Flemish Prize of Culture for scenic art, Émile Zola award, Dwars Denker award and Kleine Marie Hartman-pen.

Hans Op de Beeck (1969) – multidisciplinárne diela tohto výtvarníka sú intímnym pohľadom jednotlivca na spoločnosť, kultúru a politiku. V priebehu posledných desiatich rokov rozvíja svoju kariéru na medzinárodných výstavách sôch, inštalácií, videoprojekcií, fotografií, animovaných filmov, kresieb, malieb, dokonca poviedok. Za svoje práce získal mnohé ocenenia doma aj v zahraničí: Cena za kultúru Katolíckej univerzity v Leuven 2009 – 2010, Cena Eugène Baie, Antverpy (2006), Artist at the MoMA-P.S.1 Studio Program, New York (2002 – 2003), Prix Jeune Peinture Belge 2001, Palais des Beaux Arts, Brusel. Obaja tvorcovia sa na Divadelnej Nitre predstavia po prvý raz.

Hans Op de Beeck (1969) – the multidisciplinary work of this artist presents the intimate look of the individual at the society, culture and politics. During the last ten years, he has developed his carrier at the international exhibitions of sculptures, installations, video-projections, photography, animated films, drawings, paintings and even short stories. He has won many awards both at home and abroad: The Award for the Culture of the Catholic University in Leuven (2009 – 2010); Eugène Baie Award, Antverps (2006); the Artist at the MoMA-P.S.1 Studio Program, New York (2002 – 2003); Prix Jeune Peinture Belge 2001, Palais des Beaux Arts, Brussels. Both artists are being introduced at Divadelná Nitra for the first time.

HU

CISÁRSKA TV, UHORSKO KAISERS TV, UNGARN

sobota 27. septembra 2014, 18.30 – 20.25, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála

Saturday 27 September 2014, 18:30 – 20:25, Andrej Friday Bagar Theatre in Nitra – Big Hall

jazyk: maďarský, slovenské a anglické titulky / language: Hungarian, Slovak and English subtitles

scenár a režia / written and directed by **Béla Pintér**

dramaturgia / dramaturgy: **Enyedi Éva**

asistent rézie / assistant director: **Hajdú Rozi**

hudba / music: **Kéménczy Antal**

kostýmy / costumes: **Benedek Mari**

asistent kostýmového výtvarníka / costume designer assistant: **Kiss Julcsi**

scéna / set design: **Tamás Gábor**

svetlá / light: **Varga László**

zvuk / sound: **Simon István**

video: **Vella Péter**

ekonomický spolupracovník / economic co-worker: **Inhaizer Gyula**

produkcia / production: **Hidvégi Anna**

osoby a obsadenie / characters and cast: Amália: **Enyedi Éva**, Gróf Barázny Ignácz: **Mucsi Zoltán**, Elza: **Szamosi**

Zsófia, Balázs Gábor: **Friedenthal Zoltán**, Rozi: **Hajdú Rozi**, Lágvölgyi, Dombor Panka: **Szalontay Tünde**, Üregi

Szidónia: **Stefanovics Angéla**, Lajos: **Thuróczy Szabolcs**, Sándor: **Pintér Béla**, Marián Kornél: **Terhes Sándor**, Rohács

Úr: **Quitt László**, Sárközy: **Kéménczy Antal**

sponzori / sponsors: **NEFMI, NKA, Szkéné Színház, MasterCard**

Režisér Béla Pintér je jedným z výnimcočných, provokatívnych a mimoriadne originálnych maďarských režisériov strednej generácie, o čom sa diváci festivalu Divadelná Nitra presvedčili už dvakrát. V roku 2007 hostoval na Divadelnej Nitre s inscenáciou *Kráľovná zákuskov* a v roku 2010 s inscenáciou *Špiná* – a vždy s veľkým úspechom.

V čom tkvie príťažливosť jeho originálneho divadla, v ktorom je nielen režisérom, ale aj jedným z hercov a autorom divadelných textov? Je to zmes osobitých príbehov, svojskej režie so zohratým kolektívom hercov, v ktorej sa spája sarkazmus a vtip s tragikou a smútkom, jednoduchej scénickej výpravy vedome často na hranici gýča a kritického postoja k minulosti a súčasnosti maďarskej spoločnosti. Béla Pintér má nadanie svojimi fiktívnymi príbehmi reflektovať sociálne pomery, mentalitu obyčajných ľudí na vidieku, vplyv cirkevnej pseudomorálky a politických nacionálnych ideológií na život Maďarov. Nerobí to však realisticky, ale s veľkou dávkou karikatúry, nečakaných scénických metafor, irónie a fantázie.

V *Cisárskej TV, Uhorsko* – mimoriadne vtipnej politickej fraške – si na paškál síce berie maďarskú (resp. uhorskú) história, ale tá

Director Béla Pintér is one of the unique, provocative and remarkably original Hungarian directors of the middle generation. The spectators of Divadelna Nitra could get a proof of it already twice: in 2007, he staged in Nitra *The Queen of the Cookies*, and in 2010, *Muck*, always with a huge success.

What creates the attractiveness of his original theatre in which he is not just the director but also one of the actors and the author of the texts? It is a mixture of unique stories; a unique directing with a well harmonized group of actors intertwining sarcasm and humour with tragedy and sadness; a simple stage design, often intentionally bordering with kitsch; and a critical approach to past and present of the Hungarian society. Béla Pintér has a gift to reflect with his fictional stories the social circumstances, the mentality of ordinary country people, the influence of the pseudo-morals of the Church and of the political national ideologies upon the life of the Hungarians. However, he doesn't do that realistically, but with a large amount of caricature, unexpected scenic metaphors, irony and fantasy.

mu slúži na odkrytie tej súčasti maďarskej prítomnosti, ktorá je nelichotivou vizitkou minulosti. Nacionálizmus, prekrúcanie dejín, národné mýty, fantázie o národných hrdinoch, to všetko sú témy, ktoré často spracovávajú aj iní maďarskí umelci nesúhlasiaci so súčasným politickým dianím v Maďarsku. Béla Pintér sa však týmito témami zaobera kontinuálne a systematicky, vždy ich zasadí do iného kontextu a času a svojim sarkastickým humorom ide v nápaditom a komplikovanom príbehu až na dreň mýtom a pamäti národa.

Amália, dcéra fiktívneho protagonistu maďarskej revolúcii 1848 a národného mučeníka, grófa Ignáča Baráznaya, sa kvôli dedičstvu vracia prostredníctvom hypnózy do minulosti. Zistuje, ako to s jej otcom v skutočnosti bolo, a vďaka jej prítomnosti sa začnú „meniť“ dejiny. Čo keby Maďari vyhrali bitku pri Schwechate, ktorú v roku 1848 viedla revolučná uhorská armáda proti Rakúsku? Ako by vyzerala história, keby už v tých časoch existovala televízia? Imperiálna Cisárská TV, ktorej by sa zmocnili revolucionári? Príbeh je plný vtipných scén, fiktívnych zápletiek, nečakaných zvratov, ale aj reálnych udalostí a postáv – vystupuje tu napr. slávny maďarský básnik a revolucionár Sándor Petőfi (s vtipom a eleganciou ho hrá sám Béla Pintér) či revolucionár Lajos Kossuth.

Okrem brillantnej kritiky historickej zábullivosti a maďarskej súčasnosti zaujme inscenácia (ocenená ako najlepšia produkcia maďarského nezávislého divadla divadelnej sezóny 2011/2012) svojou hravostou, komediálnosťou a ostrým vtipom. Jej aktuálnosť presahuje hranice Maďarska – vedľa Cisárskej TV by boli pozerali aj naši predkovia tu, na slovenskom území. Pintérova politická fraška je totiž súčasťou našich spoločných, uhorských dejín. Aj my na Slovensku radi prepisujeme a zabúdame...

Martina Vannayová

„Hra nazvaná *Cisárská TV, Uhorsko* (kde sa „TV“ vyslovuje po nemecky ako „tej-fau“) má množstvo úrovní, je veľmi inšpirujúca a iskrivá. Predvádzza to najlepšie z Pintérovho divadla. A núti svojich divákov smiať sa cez slzy práve tak, ako plakať od smiechu (narážka na tradičný maďarský spôsob trúchlenia)...“

Andrea Stuber, Theatre online, 2011

„Tieto tri dramatické zápletky – každá je vsadená do iného historického obdobia a zároveň sú všetky posúpané do jednej – nám povedia viac, ako podrobné akademické pojednania o dejinách Maďarska alebo maďarskom temperamente, ktorý sa dodnes veľmi nezmenil. Inscenácia nám bez snahy o úctivosti ukazuje udalosti 19. storočia, ktoré boli v Maďarsku v posledných dvoch desaťročiach (teda od pádu komunistického režimu a vyhlásenia republiky v r. 1990) predmetom najväčšieho záujmu.“

László Zappe, *Népszabadság*

In *Kaisers TV, Ungarn* – an extraordinarily witty political slapstick – although he takes as his target the Hungarian history, it serves him only to reveal that part of the Hungarian present which is not a flattering reflection of its past. Nationalism, twisting the history, national myths, fantasies about national heroes – these are all themes often processed also by other Hungarian artists who disagree with the contemporary political activity in Hungary. But Béla Pintér is occupied with these themes continually and systematically; he always sets them into a different context and time frame, and with his sarcastic humour he goes within an inventive and complicated story right to the core of national myths and memories.

Amália, the daughter of a fictional protagonist of the Hungarian Revolution of 1848 and a national martyr count Ignácz Baráznay, needs to go back into the past because of her inheritance, and she does it with the help of hypnosis. She finds out how things really were with her father, and thanks to her presence, the history starts to “change”. What if the Hungarians won the battle at Schwechat in 1848, lead by the revolutionary Hungarian army against Austria? How would history look like if there was already television at that time? An imperial emperors TV, taken over by the revolutionists? The story is full of witty scenes, fictional plots, unexpected twists and turns, but also the real events and characters – for example, famous Hungarian poet and revolutionist Sándor Petőfi (played with humour and elegance by Béla Pintér himself) or revolutionist Lajos Kossuth.

Besides the brilliant criticism of historical forgetfulness and Hungarian present days, the production is interesting because it is playful, funny and sharply witty. Its currentness reaches beyond the Hungarian borders – well, the Kaisers TV would be surely watched also by our ancestors here on the Slovak territory. Pintér's political slapstick is a part of our common Hungarian history. We in Slovakia also like to rewrite and forget...

The production won the award in the 2011/2012 season as the best production of the Hungarian independent theatre.

Martina Vannayová

“The drama entitled *Kaisers TV, Ungarn* (in which “TV” is pronounced in the German way as “tay-fow”) is a many-layered, highly inspiring and sparkling play showing Pintér’s theatre at its best. And they make their audience (a reference to the Hungarians’ traditional way of grieving:) rejoice by crying, as well as “recry by joicing”. (...)”

Andrea Stuber, Theatre online, 2011

“The three drama plots – each played within different historical time frames yet interwoven into one – tell us more than laborious academic studies about Hungary’s history as well as the Hungarian temperament which have not changed

Béla Pintér (1970) – herec, režisér, spevák, hudobný skladateľ, spisovateľ, jedna z najzaujímavejších postáv súčasného maďarského divadla. Začínať ako tanecník a performer v po-predných experimentálnych divadelných súboroch v bude-pešianskom Divadle Szkéné, ktoré bolo 80. – 90. rokoch jediným budapeštianskym priestorom podporujúcim spoluprácu s experimentálnym divadlom a tancom západnej a strednej Európy. V roku 1998 založil nezávislý súbor Béla Pintér and Company, ktorý pracuje mimo tradičných divadelných štruktur a napriek tomu je jednou z najdôležitejších súčasťí divadelného prúdu v Maďarsku.

„Prostredníctvom textov Bélu Pintéra inscenácie súboru už viacero rokov poukazujú na rôzne citlivé sociálne problémy, napríklad zdravotníctvo, náboženské sekty a pod. Tieto diela sú vždy založené na kombinácii vymyslených príbehov so skutočnými spoločenskými javmi. (...) Tón inscenácií, v ktorých je Pintér nielen režisérom, ale aj účinkujúcim, je vždy sarkastický, ironický, spájajú sa v nich tragické a komické prvky so surrealistickými a absurdnými.“ (*Judit Csáki, 2012*)

much until now. What the production, without any attempt to be respectful, puts on stage is the very 19th century events that have most frequently been referred to in Hungary over the last two decades (i. e. since the Communist regime ended and a republic was announced in 1990)."

László Zappe, Népszabadság

Béla Pintér (1970) – artist, director, singer, music composer, writer, one of the most interesting figures of the contemporary Hungarian theatre. He started as a dancer and performer in the foremost experimental theatre groups at Theatre Szkéné in Budapest which was in the 80ies and 90ies the only Budapest space supporting collaboration with experimental theatre and dance in western and middle Europe. In 1998, he has founded the independent ensemble Béla Pintér and Company, which operates outside of the traditional theatre structures and in spite of that is one of the most important components of the theatre world in Hungary.

"For several years, their productions pointed out different sensitive social problems, e.g., healthcare, religious sects, etc., using dramatic texts by Pintér. These were based on fictional stories and non-fictional social phenomena, addressing subjects such as traditions; dependence on ideologies, drugs or the newest self-distracting trends; the complex nakedness of those living in the lowest one-third of the population, of those living in the small villages, of those keeping to traditions in religion, in life-style, in manners. Béla Pintér, leader of the company, is always the one who writes and directs the productions, and he is also one of the actors. The tone is always sarcastic-ironic, mixing comical and tragic elements with the surreal and the absurd. (*Judit Csáki, 2012*)

SK

Karol Horák

SVEDECTVO KRVI / EVIDENCE OF BLOOD

nedelja 28. septembra 2014, 15.30 – 16.45, Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Sála

Sunday 28 September 2014, 15:30 – 16:45, Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Hall

jazyk: slovenský, anglické titulky / language: Slovak with English subtitles

Raňajky s... / *The Breakfast with...* Agnieszka Olsten, 29. 9. 2014, 10:00, Meeting Point

régia / directed by **Agnieszka Olsten**

dramaturgia / dramaturgy: **Henryk Rozen**

scéna a kostýmy / set design and costumes: **Tom Ciller**

choreografia / choreography: **Tomasz Wygoda**

hudba / music: **Wojciech Orszewski, Katarzyna Borek**

filmové dokrútky / film clips: **Filip Droždž**

asistent régie / assistant to director: **Joanna Strzemieczna**

konzultant / consultant: **Miron Pukan**

osoby a obsadenie / characters and cast: Herečka / **Actress**, Katarína Forgáčová: **Adriana Ballová**, Herec / **Actor**, mučeník /

martyr Pongráč: **Peter Orgován**, Herečka / **Actress**, mama Pongráca / **mother of Pongrác**: **Lívia Dušavová**, Režisér, otec

Pongráca, Bethlen / **Director, father of Pongrác, Bethlen**: **Tomáš Díro**, Herec, mučeník Grodecký / **Actor, martyr Grodecký**:

František Balog, Babka Grodeckého / **Grandmother of Grodecký**: **Erika Švedová**, Herec, mučeník Križin / **Actor, martyr Križin**:

Attila Boczárszky, Herec, Kat, Smrť / **Actor, Headsman, Death**: **Andrej Palko**

Myslíte si, že aj svätí dnes dokážu povstať a prevráviet' k nám rečou aktuálnej prítomnosti? Ich utrpenie možno nie je o nič menšie ako to naše... Alebo?

Košická inscenácia vznikla na základe textového podkladu hry jedného z najvýznamnejších súčasných slovenských dramatikov, Košičana Karola Horáka. *Svedectvo krvi* má výnimcoľné po-stavenie v rade historických hier Karola Horáka predovšetkým tému. Osudy troch duchovných, dnes svätcov, ktorí sa ocitnú v existenciálnej situácii na hranici života a smrti v čase proti-habsburgského povstania Gabriela Betlena, sú pre tvorcov vý-chodiskom pre rozohratie situácií, odohrávajúcich sa na pozadí historických skutočností. Minulosť však prostredníctvom tejto inscenácie významnom mierou hovorí aj o našej prítomnosti. Príbehy sv. Štefana Pongráca (sedmohradský jezuita), sv. Mareka Križina (ostrihomský kanonik) a sv. Melchiora Grodzieckeho (poľský jezuita) slúžia na zobrazenie našej skutočnosti a súčasnosti. Téma je totiž z dnešného pohľadu chúlostivá. Náboženská intolerancia, konfesionálna schizma kresťanstva, nacionálne väsne – to všetko stále v spoločenskom vedomí tlie. *Svedectvo krvi* zobrazuje dramatický a ľudský príbeh, ktorý sa odohral v Košiciach a mal veľkú odozvu v celej Európe. Inscenácia využíva kompletnej arzenál výrazových prostriedkov moderného divadla 21. storočia. Univerzálny javiskový priestor akýchsi mäsiarskych jatiek, ktoré znásobujú surovost'

Do you think that even the saints can rise up today and tell us something in the actual language of our times? Perhaps their suffering is no smaller than ours... Or?

This production is based on the play by one of the most important contemporary Slovak playwrights, Karol Horák from Košice. *Evidence of Blood* has a special place in the string of historical plays by Horák, mainly because of its subject. The fate of three priests, now saints, who find themselves in an existential situation on the border between life and death during the time of the anti-Habsburg uprising lead by Gabriel Betlen, are the starting point for playing out the situations taking place on the background of the historical events. But the past says a lot about our present in this production. The stories of St Stephen Pongrác (Jesuit from Transylvania), St Marek Križin (Esztergom canon), and St Melchior Grodziecky (Polish Jesuit) serve to depict our present time and reality. The subject is a sensitive one from the contemporary perspective. Religious intolerance, confessional schism of the Christianity, national passions – all of it still smoulders in the social awareness. *Evidence of Blood* depicts a dramatic and human story which happened in Košice and evoked a big response in the whole of Europe. The production uses a complete arsenal of expressive means of the contemporary theatre of the 21st century. A universal stage space showing some kind of a butchery which

zobrazovanej témy. Nový typ herectva neprežívania, scudzuju-
co emotívna hudba a spev. Vrstvenie šokujúcich scén, výjavov,
fragmentov, zhmotnených pocitov tvorcov... Vedomé vedenie
paralelných súvislostí medzi históriou a prítomnosťou. Ako sa
mäso vykostuje a delí, s takou razantnosťou tvorcovia pristu-
pujú k samotnej téme, historickým postavám, dejinným okol-
nostiam, k literárnej predlohe. Dôležitý je pre nich výsledný
javiskový tvar s jeho ostňom pôsobenia na diváka. Zvýznamno-
vanie elegických, ale aj zvieracích odrazov dnešnej reality v sú-
časnom zrkadlení minulosti. Predstava a jej dnešný presah
povýšený nad význam historickej skutočnosti. Diváka fascinujú
provokatívne obrazy neraz plné krvi a násilia, kriku a expresie,
priradovanie situácií a obrazov, ktoré tvoria novú a svojbytnú
javiskovú realitu. Kolko impulzov z dávnej minulosti (v naozaj
netradičnom divadelnom spracovaní) môže v nás spenit' krv?

Svetozár Sprušanský

„Nejde tu o nejaké objavovanie pobožnosti či modlitbičkova-
nie. Ide najmä o stav človeka v hraničnej existenciálnej situácii,
kedy sa musí jednoznačne rozhodnúť. Príbeh mučeníkov je za-
ujímavý aj preto, že to bola krutá vražda bez súdu. Posolstvo
vidí aj v tom, že ak ten osud mučeníkov spravíme ľudskej
uveritelnej, môže osloviť súčasníka nielen preto, aby zajtra išiel
do kostola, ale aby mu premietol isté základné etické hodno-
ty,“ odpovedal Karol Horák na otázku, v čom vidí posolstvo svojho
textu pre súčasného človeka.“

Kvetoslava Podhorská, kosice2013.sk

„Tragický príbeh troch katolíckych kňazov, ktorí sa v septembri
1619 ocitli v Košiciach, nehovorí iba o konfesionálnych nežičli-
vostiach nanútených mocou, ale je aj reflexiou na tému proti-
habšburškých povstaní. Aj svedectvom o moci, viere i národe
v čase, keď sa Betlenove oddiely blížia k hradbám Košíc. Vtedy,
keď sto rokov od Lutherovo vystúpenia je mesto už iba jedi-
ným ostrovčekom katolíckej cirkvi.“

Rádio Devín

multiplies the brutality of the depicted theme. A new kind of
acting while not being immersed in the emotions, a distantly
emotive music and singing. The piling of shocking scenes,
the fragments, the manifested feelings of the creators...
A deliberate making of parallel connections between history
and present. Just like the meat is boned and portioned, with
the same force of penetration the creators grasp the subject, the
historical figures and circumstances, the literary original. The
resulting stage form sharply affects the spectator, and that is
what is important for the authors. They increase the meaning of
elegiac as well as animalistic reflections of the reality of today,
at the same time mirroring the past. The image and its present
enjambment are promoted above the meaning of the historical
reality. The spectator is fascinated by the provocative scenes,
often full of blood and violence, of screaming and expression,
the assorting of situations and pictures which creates a new and
autonomous stage reality. How many impulses from the distant
past (in a truly non-traditional theatre processing) can make our
blood boil?

Svetozár Sprušanský

“It is not about some kind of discovering religiosity or
pretentious praying. It is mainly about the state of human being
in a borderline existential situation when he must make a clear
decision. The story of the martyrs is interesting also because it
was a cruel murder without a trial. I see the message also in
making the fate of the martyrs humanly convincing, and thus
it can speak to the contemporaries not only so they will go to
church tomorrow, but to show them certain basic ethical values.”
was the answer of Karol Horák to the question what kind of
message has his text for a contemporary person.”

Kvetoslava Podhorská, kosice2013.sk

“The tragic story of three Catholic priests, who in September
1619 came to Košice, doesn't speak only about denominational
grudges imposed by the power, but is also a reflection on the
subject of the anti-Habsburg uprisings. And also, a testimony
about the power, faith and nation in times when Betlen's troops
were coming near the walls of Košice. When, a hundred years
after Luther's appearance, the city was the only island of the
Catholic Church.”

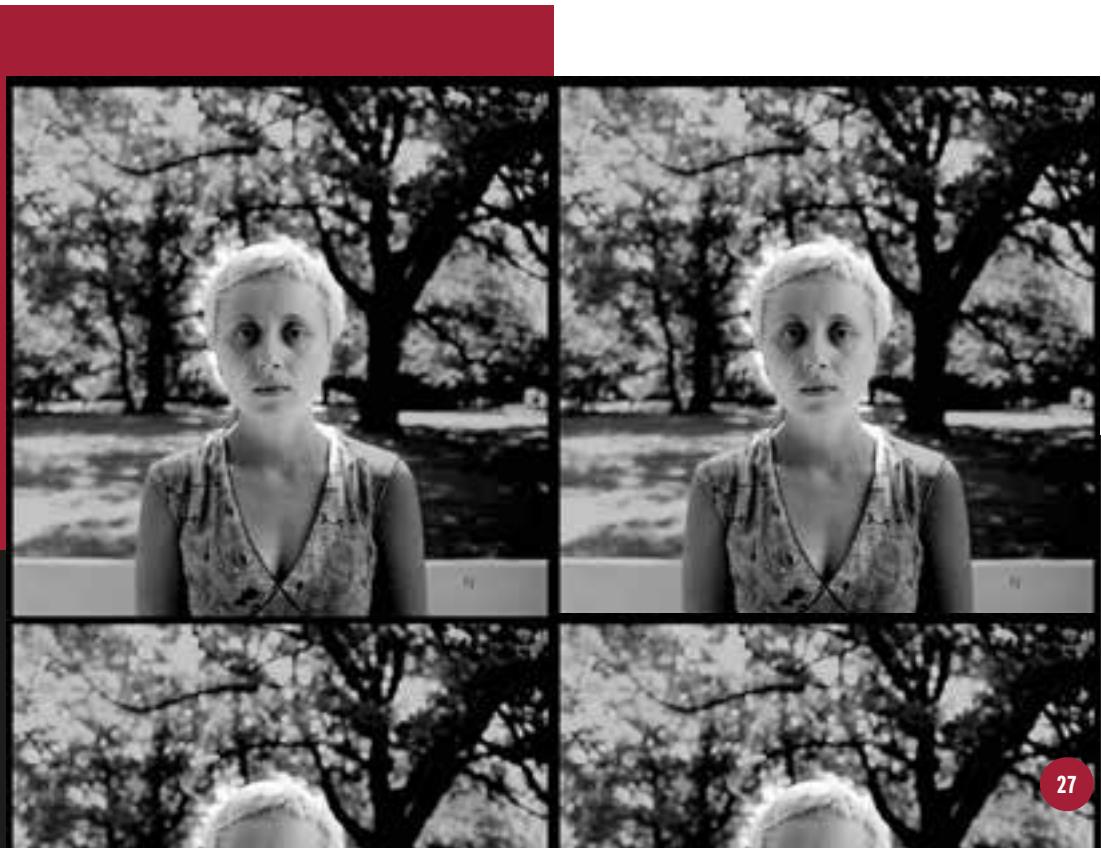
Radio Devín

Agnieszka Olsten (1977) vyštudovala réžiu na Akadémii drámy a divadla vo Varšave. Je zakladateľkou Divadla Collegium Civitas vo Varšave. Pred réžiou študovala žurnalistiku a pracovala ako rozhlasová reportérka. Vo svojich provokatívnych réžiách sa snaží o nový pohľad na súčasné drámy, pričom akcentuje ich sociálny rozmer. Texty výrazne upravuje a zasahuje do nich. Debutovala v Divadle Wybrzeże v Gdaňsku predstavením *Sólo* podľa textu Andrzeja Stasiuka. Oceňovaná kritikou aj divákmi vytvára odvážne, kontroverzné, ale predovšetkým veľmi silné inscenácie dotýkajúce sa problémov súčasnosti. Takéto inscenácie naštudovala v divadlách: Divadlo Collegium Civitas, Varšava, Mestské divadlo, Gdyňa, Divadlo Wybrzeże, Gdańsk, Divadlo J. Slovackého, Krakov, vroclavský Teatr Współczesny, Národné divadlo, Varšava, Teatr Studyjny v Lodži.

Pre OFF program Divadelnej Nitry 2005 režijne pripravila text skupiny RIMINI PROTOKOLL s názvom *Sabenácia (Chodte domov a sledujte správy)*. Ďalej v Nitre spolupracovala na časti projektu Divadelnej Nitry 2007 *middentity – identify.middle.eu* a v r. 2010 bola na Divadelnej Nitre uvedená jej inscenácia *Samsara Disco* (Teatr Polski vo Vroclavi).

Agnieszka Olsten (1977) studied direction at the National Academy of Dramatic Art in Warsaw. She is the founder of Theatre Collegium Civitas in Warsaw. Before direction, she studied journalism and worked as radio reporter. In her provocative directions, she attempts to present a new look at the contemporary plays, accentuating their social dimension. She strongly reworks and changes the texts. She made her debut in Theatre Wybrzeże in Gdańsk with the performance *The Solo* based on the text by Andrzej Stasiuk. She is praised both by the critique as well as by the audience; she creates bold, controversial, but mainly very strong productions relating to the problems of today. She has produced that sort of productions in these theatres: Theatre Collegium Civitas, Warsaw; City Theatre, Gdynia; Theatre Wybrzeże, Gdańsk; J. Slovacký Theatre, Krakow; Teatr Współczesny, Wrocław; National Theatre, Warsaw; Teatr Studyjny, Łódź.

For the OFF program at Divadelná Nitra 2005, she directed the text of the group RIMINI PROTOKOLL called *Sabenation (Go Home and Follow the News)*. Also in Nitra, she participated in the project of Divadelná Nitra 2007 *middentity – identify.middle.eu*, and in 2010, her production *Samsara Disco* (Polski Theatre in Wrocław) was shown at Divadelná Nitra.

SK

Jonathan Littell

LÁSKAVÉ BOHYNE / THE KINDLY ONES

nedelja 28. septembra 2014, 17.30 – 20.50, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála

Sunday 28 September 2014, 17:30 – 20:50, Andrej Friday Bagar Theatre in Nitra – Big Hall

jazyk: slovenský, anglické titulky / language: Slovak with English subtitles

Raňajky s... / The Breakfast with... Michal Vajdička, 29. 9. 2014, 10:00, Meeting Point

rézia / directed by: **Michal Vajdička**

preklad / translation: **Michala Marková**

dramatizácia a dramaturgia / dramatization and dramaturgy: **Daniel Majlíng**

scéna / set design: **Pavol Andraško**

kostýmy / costumes: **Katarína Hollá**

hudba / music: **Marián Čekovský**

klaviristi / pianists: **Tobias Lacho, Aleš Junek, Ryan Bradshaw**

osoby a obsadenie / characters and cast: Maximilián Aue: **Ľuboš Kostelný**, Thomas Hauser: **Alexander Bártá**, Doktor / Doctor

Hohenegg / Üxküll: **Marián Geišberg**, Vyšetrovateľ / Interrogator, Turek / Turk: **Milan Ondričk**, Úradník / Officer Korherr:

Richard Stanke, Veličel / Captain Moreau: **Jozef Vajda**, Partenau: **Martin Nahálka**, Una / Helena: **Táňa Pauhofová**,

Weselohová, Matka / Mrs. Weseloh, Mother: **Emília Vásáryová**, Čašníčka / Waitress: **Monika Potokárová, Monika**

Horváthová, Čašník / Waiter: **Tomáš Stopa**, Zbor / Choir: **Tomáš Grega, Barbora Palčíková**

Francúzsky napísaný román Američana Jonathana Littella *Lás-kavé bohyne* – fiktívne memoáre vzdelaného a kultivovaného dôstojníka SS – je nielen strhujúcou knihou, ale aj kultúrnou udalosťou literárnej Európy posledných rokov. Jej autor si po rokoch strávených prácou pre rôzne medzinárodne humanitárne organizácie položil otázku, ako by sa so svojím vzdelaním a postojmi zachoval počas hospodárskej krízy v Nemecku. Napísal veľkolepú temnú fresku o právnikovi, ktorý sa drobnými kompromismi so svedomím stane prevodovým kolieskom v súkolesí masového zabijania. Rozprávanie presvedčeného nacistu Maximiliána Aueho nás sprevádza rôznymi „kulisami“ druhej svetovej vojny. Hlavný hrdina Aue sa k otázkam svedomia stavia skôr cynicky; páchané zločiny „logicky“ vysvetľuje vlastnou skonštruovanou argumentáciou. Vraj: Ako a prečo funguje malé koliesko v obľudnej mašinérii smrti. Ako sa administratívna sila podieľa na likvidácii židovského obyvateľstva a nežiaducích živlov. Zažije holokaust od jeho začiatkov až po plynové komory.

Pre suchopárnosť literárneho štýlu slovenskí inscenátori náchádzajú priliehavé tempo v rozprávaní príbehu, vo vytváraní jeho divadelnej atmosféry. Cítiť v ňom nielen rozprávačský odstup, ale aj hnus a odpor. Pod zdánlive nevzrušiou hladinou cítime vír páchnuceho freudovského bahna. Fakty a dokumentárny štýl sa strieda s až mystickou hmlou ľudských nutkaní páchať zverstvá.

The novel *The Kindly Ones* by the American Jonathan Littell written in French – a fictional memoir of an educated and refined SS officer – is not just a riveting book but also a cultural event of the literary Europe within the past twenty years. Its author has asked himself, after the years of working for various humanitarian organizations, how he would act, with his education and attitudes, in Germany during the economic depression. He wrote a grand dark fresco about a lawyer who, due to little compromises with his conscience, becomes a small but important wheel in the gear of mass killing. The story of a convinced Nazi, Maximilian Aue, guides us through the various “backgrounds” of the 2nd world war. The main hero Aue has a rather cynical attitude toward the questions of conscience. With his own constructed argumentation he explains the committed crimes “logically”. Supposedly: How and why is a small wheel working in the monstrous machinery of death. How is the administrative force participating in the liquidation of the Jewish citizens and undesirable persons. He experiences the holocaust from its beginnings till the gas chambers.

The Slovak dramatists have found a suitable tempo for the telling of this story and for creating its theatre atmosphere, taking into account the tediousness of the literary style of the original text. There is a feeling of detachment, as well as of disgust and repulsion. Under a seemingly unexcited surface,

Inscenácia jemných poltónov paradoxne rozpráva o najkrušnejšom vyčínaní v dejinách sveta. Špičkové herecké výkony a vhodne vodiaca režijná ruka vytvorili inscenáciu s katarziou priam antických rozmerov. Obraz historického krvavého kúpeľa sa mení na polemiku o dobre a zle v človeku. Hudobná priliehavosť atmosféry aj pocitu. Silné javiskové obrazy a vnútorné nezjednodušené postavy, morálne rozlúsknutie – to všetko čaká na vnímatného diváka. Civilnosť v celkovom zafarbení výsledného javiskového tvaru. Realita aj sen, prísnosť faktov a strohosť komentovania, poézia v kombinácii so zverstvami v ľudských rozhodnutiach, činoch, správani... Príbehové zvraty a absencia jednoznačného morálneho ponaučenia. Zločiny a tresty v optike nevšedne zložitého príbehu intelektuála. Príbeh obyčajného človeka, ktorý sa ocitol vo vleku doby? Alebo presný záznam sexuálne odlišného a morálne vyšinutého človeka, ktorý koná „len“ s vedomím historickej nevyhnutnosti? Alebo sugestívny obraz dejinných udalostí? V každom prípade otázky, ktoré súčasné divadlo má právo, ba priam povinnosť klásiť!

Svetozár Sprušanský

„Jonathan Littell nenapísal Goncourtovou cenou ocenený intimný denník masového vraha z druhej svetovej vojny podľa dejepisu. Ako pracovník humanitných organizácií mal možnosť vidieť, čo sa aj v dnešných časoch deje v Čečensku, Afganistane či Kongu. (...) Jeho román nekladie otázku, ako sa mohol zvlniť národ Goetheho, ale za akých okolností začne v mene pomýleného ciela vraždiť ktorokoľvek z nás. (...) Pri podobne krutom diele záleží na každom geste, režisér sa naštastie mohol spôsobiť na špičkový súbor.“

Zuzana Uličianska, SME.sk

„Krutou pointou je však samotný príbeh – Aue ho končí slovami, že to, čo je schopný spáchať on, sme schopní spáchat aj my. (...) Inscenácia je v prvom rade divadelným koncertom, v ktorom tvorcovia aj herci už pri jej vzniku zaujali rozhodujúci postoj k téme. Dôsledne profesionálnym prístupom vytvorili varovanie. Nie iba tým, čím katarznému rozuzleniu napomohol autor predlohy: jednotlivé postavy postupne – ako trest za svoje činy – zošalievajú.“

Dagmar Inštitorisová, kultura.pravda.sk

we can feel a whirlwind of stinking Freudian mud. The facts and a documentary style take turns with an almost mystical mist of the human impulse to commit atrocities. The production of subtle halftones paradoxically speaks about the cruellest raging in the world history. Top acting performances and properly leading directing hand have created the production with a catharsis of nearly antic dimension. A depiction of the historical bloody bath is transformed into a polemic about good and evil in the human being. There is a musical slinkiness of the atmosphere as well as of the feeling. The strong scenic pictures and the characters which are not simplified, a moral resolve – all of that awaits the sensitive spectator. The final stage form has an overall civil character. Reality and dreams, stern facts, strict comments, poetry combined with the atrocities of human decisions, acts and behaviours... Twists and turns of the story, the absence of the unambiguous moral lesson. Crimes and punishments in the optics of an unusually complicated story of an intellectual. The story of an ordinary man who happened to be in the tow of the times? Or, a precise record of a sexually different and morally insane man who acts "only" with the awareness of the historical inevitability? Or, a suggestive depiction of the historical events? In any case, the questions which the contemporary theatre has a right, or even a duty, to ask!

Svetozár Sprušanský

„Jonathan Littell has not written the intimate diary of a mass murderer from the 2nd world war, which won the Goncourt Award, according to the history lessons. As a worker for humanitarian organizations, he had many opportunities to see what is going on these days in Chechnya, Afghanistan or Congo. (...) His novel doesn't ask the question how the nation of Goethe could go wild, or under what conditions anyone of us would start to kill in the name of a wrong goal. (...) Such a cruel work requires consideration of every gesture, but the director fortunately could rely on a top ensemble.“

Zuzana Uličianska, SME.sk

„But the story itself is a cruel punch line – Aue ends it with the words that what he is able to do, also we are able to do. (...) The production is first of all a theatre concert, in which the authors as well as the actors have adopted a decisive stance to the subject already from the beginning. Their consistently professional attitude has created a warning. Not just by that which the author of the original employed to help bring about a cathartic resolution: the single characters one by one – as a punishment for their acts – go mad.“

Dagmar Inštitorisová, kultura.pravda.sk

Michal Vajdička (1976) po absolvovaní divadelnej rézie na VŠMU v Bratislave hostoval vo viacerých divadlách v Čechach a na Slovensku, v súčasnosti je umeleckým šéfom Dejvického divadla v Prahe. Najväčší ohlas u divákov i kritiky dosiahol svojimi inscenáciami hier írskej dramatiky. Najsúkromnejšie vztahy vo vnútri rodiny: McDonaghove hry *Opustený západ* (2004, VŠMU – ocenenia na medzinárodných festivaloch divadelných škôl) a *Krásavica z Leenane* (2005, ŠD Košice – nominácia na cenu DOSKY 2005 za najlepšiu réziu), neskôr prechádza k mapovaniu špecifík dedinskéj komunity: Marina Carr – *Portia Coughlanová* (2006, DAB Nitra – 3 nominácie na cenu DOSKY 2007), a Martin McDonagh – *Mrzák z Inishmaanu* (2007, SND Bratislava). V roku 2008 naštudoval v Divadle Andreja Bagara v Nitre mimoriadne úspešnú inscenáciu *Všetko za národ* podľa textu Boženy Slančíkovej Timravy. Inszenácia bola nominovaná v troch kategóriách na cenu DOSKY 2008, dostala cenu Literárneho fondu 2008 za réziu a prestížnu českú cenu Alfréda Radoka 2008 za najväčší zážitok zo zahraničného divadla. V poslednej dobe dosiahla veľký divácky úspech a viacero ocenení jeho inscenácia hry A. P. Čechova *Čajka* (2013, Dejvické divadlo, Praha). *Láskové bohyne* Michal Vajdička režijne spracoval na objednávku Slovenského národného divadla, ktoré týmto titulom pokračovalo v činohernej línií **Endlösung**, sledujúcej fašizmus a citlivú tému holokaustu európskych Židov počas druhej svetovej vojny. Inszenácia potvrdila zaujímavé dramaturgické smerovanie sezóny 2013/2014 v Činohre SND a získala niekolko nominácií na Dosky 2014.

Michal Vajdička (1976) after finishing studies of theatre direction at the VŠMU in Bratislava, he was giving guest performances in several theatres both in Czech and Slovak Republic; today he is the art director of Theatre Dejvice in Prague. He evoked the best response of the audience as well as of the critique with his productions of Irish dramatists. First of all, he focused on family relationships: McDonagh plays *The Lonesome West* (2004, VŠMU – the awards at the international festivals of theatre schools) and *The Beauty Queen of Leenane* (2005, State Theatre Košice – the nomination for the award DOSKY 2005 for best direction); later he began to investigate the specifics of a village community: Marina Carr – *Portia Coughlan* (2006, Andrej Bagar Theatre in Nitra – 3 nominations for DOSKY 2007), and Martin McDonagh – *The Cripple of Inishmaan* (2007, Slovak National Theatre in Bratislava). In 2008, at Andrej Bagar Theatre in Nitra, he did the exceptionally successful production *Everything for the Nation* based on the text by Božena Slančíková Timrava. The production was nominated for the award DOSKY 2008 in three categories, won the Literary Fund 2008 award for direction, and the prestigious Czech Alfréd Radok Award 2008 for the greatest experience of foreign theatre. Recently, a huge spectator success and several awards has won his production of A. P. Chekhov's *The Seagull* (2013, Dejvice Theatre, Prague). The production of *The Kindly Ones* by Michal Vajdička was commissioned by the Slovak National Theatre, thus following the dramatic line of **Endlösung** monitoring the theme of fascism and the holocaust of the European Jews during the Second World War. The production confirmed interesting dramatic direction of the 2013/2014 season at the Slovak National Theatre and got several nominations for the awards Dosky 2014.

SI

SOKOL! / FALCON!

nedelja 28. septembra 2014, 21.30 – 22.30, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio

Sunday 28 September 2014, 21:30 – 22:30, Andrej Friday Bagar Theatre in Nitra – Studio

jazyk: anglický, simultánny preklad do slovenského jazyka / language: English, simultaneously translated into Slovak language

Raňajky s... / The Breakfast with... Janez Janša, Iztok Kovač, 28. 9. 2014, 10:00, Meeting Point

koncept a realizácia / concept and realization by Iztok Kovač, Janez Janša

pohybová spolupráca / assistant for movement: Tanja Skok

hlas / voice: Nada Vodušek

svetelný dizajn, technická realizácia / light design, technical realisation: Luka Curk

kostýmy / costume design: Valter Kobal

hudba / music: Úryvky zo skladieb *Ako som chytil sokola a Venček Narodnih II* od **Vili Fajdiga** z albumu *Za fuk pa špila gramofon*, vydané v Nika Records, september 2009. Použité s povolením. / Sound recordings from *How I Caught a Falcon, Venček Narodnih II* by **Vili Fajdiga** from the album *Za fuk pa špila gramofon*, released by Nika Records, September 2009. Used with permission.

zvukový dizajn / sound design: Tomaž Grom

vyhlásenia vo videonahrávkach / video statements by: Jonathan Burrows, Julyen Hamilton, Mateja Rebolj, Renata Salecl

hostia v nahrávkach / guests in videos: Jonathan Burrows, Julyen Hamilton, Mateja Rebolj, Renata Salecl, Marija Zidar

kamera / camera: Nina Bučuk, Janez Janša, Carme Renalias, Anna Berger

strih / video editing: Julyen Hamilton, Amin Weber, Omar Ismail

grafický dizajn / graphic design: Omar Ismail

video z predstavenia *Nehmotný svet*, Julyen Hamilton (uviedené v Seattli, USA, 2012) / video from the performance *The Immortal World* by Julyen Hamilton (performed in Seattle, USA, 2012)

preklady do slovinčiny / translations into Slovene: Marija Zidar

osobné poznámky / personal notes by Iztok Kovač z roku 1991, texty / texts: Simon Kardum (*Nie je to zlé, Ico / Not bad, Ico*, Slovenske Novice, 16/01/1992), Judith Mackrell (*Zahraničný sen o oslobodení / A foreign dream of liberation*, The Independent, 06/05/1993), Aldo Milohnič ('Agent slovenskega sna', Dnevnik, 23/10/1992).

výkonný producent / executive producer: Marjeta Lavrič

produkcia / production: EN-KNAP

koproducent / co-producer: Maska Ljubljana

Špeciálne podakovanie / Special thanks to: Jonathan Burrows, Julyen Hamilton, Janez Janša, Hotimir Knific, Anja Planiček, Mateja Rebolj, Renata Salecl, Julija Travancič, Amin Weber, Project Motionbank, MG+MSUM, Sever&Sever.

Vytvorené s finančnou podporou Mesto Ljubljana – Oddelelne kultury a Ministerstvo kultury, Slovinská republika.

Created with the financial support by the City of Ljubljana – Department of Culture, and the Ministry of Culture, Republic of Slovenia.

Choreograf Iztok Kovač, zakladateľ významného tanečného telesa EnKnapGroup z Ľubľany, a režisér, teoretik a performer Janez Janša sa dnes, ako päťdesiatníci, vracajú ku kultovému sólovému predstaveniu Kovača *Ako chytiť sokola* z roku 1991. Vstúpiť do tej istej rieky je nemožné a oni sa o to ani nesnažia. Pôvodné sólo je len rámcem pre ich súčasné úvahy o umení a starnutí a podkladom pre ich úprimné svedectvo o ľudských limitoch. Pôvodná choreografia je krásnou zámenkou, aby oslavili tanec ako taký, a najmä, aby sa znova ocitli na javisku. Pre Kovača, ktorý je perfekcionista a telo chápce ako výkonný, svižný stroj, to nie je ľahké. Zápasí, prostredníctvom choreografie sa konfrontuje so svojím výkonom z mladosti a navyše aj s Janšom, ktorý mu protirečí. Je to Janša, ktorý vyprovokuje Kovača, aby znova tančoval, aby spochybnil obmedzujúci názor, že pre tanečného umelca starnutie nevyhnutne znamená koniec umeleckej kariéry.

Na javisku pritom nestoja žiadni unavení a životom sklamáni starci. Ich fyzická zdatnosť je aj dnes zrejmá. Ale to, čo je ešte vzácnejšie, je ich hravá konfrontácia s vlastnou minulosťou či skôr s niekdajšími

Choreographer Iztok Kovač, the founder of the important dancing ensemble EnKnapGroup from Ljubljana, and director, theatre theoretician and performer Janez Janša, now, in their fifties, return to the cult solo performance by Kovač *How to Catch a Falcon* from 1991. It is impossible to step into the same river, and they don't even try. The original solo is just a frame for their contemporary ideas about art and ageing, and a basis for their honest testimony about human limits. The original choreography is a beautiful pretext to celebrate dance and to be on stage again. For the perfectionist Kovač who understands the body as a potent, agile machine, it is not easy. He struggles, through the choreography he confronts himself with the production of his youth, and also with Janša who contradicts him. It is Janša who provokes Kovač to dance again, to question the limiting belief that ageing inevitably means the end of the artistic carrier to a dance artist.

However, there are no tired and disenchanted old men on stage. Their physical fitness is obvious even today. But even more precious is their playful confrontation with their own past, or rather, with their past ideals.

ideálmi. Ich pohybovo-osobnostný dialóg sa nesie v sympaticky civilnom tóne, otázky týkajúce sa minulosti a budúcnosti kladú ledabolo, šarmantne provokatívne, ako keď sa veľmi dobrí kamaráti doberajú. Žonglujú relativitou svojich názorov aj úvahami o tom, načo je nám dnes tanecné umenie. Spochybňujú svoje kvality, ale aj svoje niekdajšie ambície. Podmanivé a predovšetkým hravé scénické rozprávanie dynamizuje nielen názorová vzdialenosť Kovača a Janšu, ale aj ich odlišné umelecké smerovanie a rozdielnosť temperamentov.

Cez tanecné sólo, ktorým sa slovenské umenie zviditeľnilo najmä v zahraničí, sa vracajú k začiatkom formovania nezávislej umeleckej scény v Slovinsku po páde socialismu a rozpade federatívneho štátu Juhoslovávia. Sebadefinovanie vtedy a dnes je teda mnohonásobné. Sebadefinuje sa súčasný tanec, ktorý formuluje ako žánor svoje nové smerovanie zbavené tlaku tradície a starých tanecných techník. Práve vzniknutý národ hľadá v osamostatnení sa svoju identitu a svoje miesto v rámci širšieho celku – Európy. A mladý umelec vzlieta smerom k niečomu, od čoho si slúbuje úplnú slobodu. Každé sebadefinovanie má spoločnú črtu – túžbu po nespútanosti a priestore, v ktorom môže prejaviť svoju silu, rovnako ako sokol.

Od premiéry *Ako chytiť sokola* uplynulo takmer štvrtstoročie. Kde sa nachádzajú dnes títo dvaja tvorcovia a ako je na tom umelecká scéna? Iztok Kovač je aj v päťdesiatke pružný a rýchly a Janez Janša je stále rovnako hravý a prekvapivý. Obaja spoznali vlastné hranice ako aj limity lokálnej umeleckej scény. Niečo z toho tušili už na začiatku a v úvode deväťdesiatych rokov to dokonca vizionársky aj pomenovali. Mnohé, čo len neskôr objavili, sa ukázalo ako inšpiratívny prvk pre budúcu tvorbu. A práve s týmto vedomím sa opäťovne vpravujú do starej formy šítej na mieru spontánneho, možno až naívného mladého umeleckého výbuchu. Skúsenosť tancuje ruka v ruke s mladostou.

Je naozaj krása a svížnosť ľudského pohybu, akú poznali naši dedovia združení okolo telocvičných spolkov Sokol, nenávratne preč, keďže je súčasnosť stále posadnútá predstavami o výkonného, zdravom a pôsobivom tele? *Sokol!* je nikdy sa nekončiaci zápas o dokonalosť, o úsilie vytrávať v pohybe a neprestať sa hýbať.

Maja Hriešik

„Humor a citlivosť inscenácie *Sokol!* dnešným mladým tanecníkom chýba. Možno sú rýchlejší a pohyblivejší, ale nemajú tú patinu, ktorá vzniká len vďaka vytrvalosti a životnej i umeleckej skúsenosti. (...) *Sokol!* sa vyjadruje k téme, ktorá dnes vo verejných diskusiách chýba: rozpráva o starnutí, ktoré neprináša len problémy s odchodom na dôchodok, (...) ale aj kvalitu, múdrost a humor.“

Jedrt Jež Furlan

„Iztokov *Sokol!*, aj keď má už 50 rokov, je elegantný vo svojich dlhých, klzavých tanecných pohyboch. Aj keď je spomalený, stále je neústupne pružný, moderný a veľmi prítážlivý. (...)

Choreografia spomienok a objavov Iztoka Kovača a Janeza Janšu sa mierne mení pri každom vystúpení. (...) Divák si len môže želať, aby toto predstavenie trvalo dlhšie, než len hodinu.“

Daliborka Podboj: *Paradaplesa.si Dance Website*

„...Zaiste nemôže byť pre tanecníka nič lepšie, ako sa osloboodiť chytením sokola. Sokol je tuým elementom, ktorý na jednej strane diktuje pohyb (povestný pohyb rúk, ktorý vytvára dojem mávania krídłami na Schubertovu Nedokončenú symfóniu), na druhej strane

Their locomotive-personal dialogue is carried in a sympathetically civil tone; questions pertaining to the past and future are asked carelessly, charmingly provocatively, as if two friends were teasing each other. They juggle with the relativity of their opinions and ideas about why we need the dance art today. They question their qualities as well as their past ambitions. The enchanting but mostly playful scenic storytelling is made dynamic not just by their differing opinions, but also by their different artistic directions and different temperaments.

Through the dance solo, thanks to which Slovenian art made itself visible abroad, they return to the beginnings of forming the independent art scene in Slovenia after the fall of socialism and the break-up of the federal state of Yugoslavia. Therefore, the self-definition then and now is multiple. Contemporary dance, formulating as a genre its new direction freed from the pressure of tradition and old dance techniques, is being self-defined. A freshly originated nation is searching its identity and its place within the wider whole – the Europe – in independence. And young artist flies toward something in which he sees the promise of total freedom. Every self-definition has a common aspect – the desire to be unrestrained and to have space in which it can show its strength, just like a falcon.

Almost a quarter of century has passed since the premiere of *How to Catch a Falcon*. Where are today these two creators and how does the art scene look like? Iztok Kovač is even in the age of fifty flexible and fast, and Janez Janša is still as playful and surprising as he used to be. They both have come to know their own limits as well as the limits of the local art scene. Some of it they have already anticipated from the start, and at the beginning of the nineties they even prophetically named it. Much of what they have discovered later has proven to be inspiring for future creation. And namely with this consciousness, they step again into the old form tailored to the needs of a spontaneous, or maybe even naive young artistic explosion. Experience is dancing hand in hand with youthfulness.

Is the beauty and the agility of human movement, known by our grandfathers gathered around the physical training clubs called *Falcon*, really irretrievably gone, as the society is still obsessed with the ideas of a potent, healthy and impressive body? *Falcon!* is a never-ending struggle for perfection, for the effort to persist in movement and to never stop moving.

Maja Hriešik

“The humour and perceptiveness of *Falcon!* are missing in the performances of young dancers. They may be faster and more agile but lack the patina that can only be formed by endurance, life and creative experience. (...) *Falcon!* speaks of a subject matter missing from the current public debates: it discusses aging that does not bring along just retirement-related problems (...) but also quality, wisdom and humour.”

Jedrt Jež Furlan

“Iztok’s *Falcon*, aged 50, is elegant in performing its long sliding dance moves, even if slowed down, he is obstinately flexible, current and also highly appealing ... The choreography of the memories and findings of Iztok Kovač and Janez Janša will be tailored slightly differently with each performance ..., one could only wish for more than an hour of stage time with this performance.”

Daliborka Podboj: *Paradaplesa.si Dance Website*

je sokol metaforou zdolávania obmedzení ľudského tela. A počas predstavenia sa prvotná mimetická identifikácia so sokolom rozvinie do tvrdohlavého tvarovania vlastného štýlu cez spleť gymnastických pohybov, žonglovanie s čokoládami a väšnivo sa prenechá tanco na spôsob úsečných pohybov biomechaniky na hudbu Leibachu.“

Jela Krečič: Na výročie Masky pozeraď dozadu a dopredu.

Delo, 18. 10. 2013

Iztok Kovač (1963) – tanečník, choreograf a učiteľ, vybudoval základy slovinského súčasného tanca v kultúrnom priestore Európy i mimo nej. V roku 1993 založil pod krídłami Klapstuk Festival medzinárodnú tanečnú skupinu En-Knap v belgickom Leuvene, o rok sa však presunula do Ljubljany ako EN-Knap Productions. Po 14 rokoch práce formou jednotlivých projektov založil Kovač v roku 2007 EnKnapGroup, prvý medzinárodný stály súbor pre súčasný tanec v Slovinsku, ktorý už pracoval na repertoárovej báze. O dva roky prevzalo riadenie EN-Knap Productions Kultúrne centrum Španski Borci v Ljubljane, kde je Kovač umeleckým šéfom a tvorcom domáceho a medzinárodného programu. Okrem tridsiatich vlastných projektov, režíi a pedagogických prác nakrútil päť tanečných filmov a za svoju prácu získal prestížne domáce i zahraničné ocenenia. Iztok Kovač sa nitrianskemu festivalovému publiku predstaví po prvý raz.

Iztok Kovač (1963) – dancer, choreographer and teacher, has built the foundations of Slovenian contemporary dance in the cultural space of Europe and beyond. In 1993, he founded, under the wings of Klapstuk Festival, the international dance group En-Knap in Leuvene in Belgium, which moved the next year to Ljubljana as the EN-Knap Productions. After fourteen years of work in the form of individual projects, in 2007 Kovač founded the EnKnapGroup, the first permanent international ensemble for contemporary dance in Slovenia which was working on the repertoire basis. Two years later, the management of EN-Knap Productions has been taken by the Cultural Centre Španski Borci in Ljubljana where Kovač is the art director and the creator of domestic and international programme. Apart from thirty own projects, directions and pedagogical works, he has shot five dance films, and for his work he has won various prestigious domestic as well as foreign awards. Iztok Kovač will introduce himself to the Nitra Festival audience for the first time.

....There can surely be nothing better for a dancer than to free himself by catching a falcon. Here, the falcon is the element which on the one side dictates the movement (the renowned hand motion making the impression of wings flapping to the *Unfinished symphony* by Schubert); on the other side, the falcon is a metaphor of overcoming the limits of human body. And during the performance, the original mimetic identification with the falcon develops into a stubborn forming of the own style through the mixture of gymnastic movements, juggling with the chocolates, and passionate surrender to the dance similar to the curt movements of the bio-mechanics to the music by Laibach."

Jela Krečič: On the anniversary the Mask is looking back and ahead.

Delo, 18. 10. 2013

Janez Janša (1964, pôvodným menom Emil Hrvatin) – divadelný a filmový režisér a performer, dlhoročný šéfredaktor prestížneho slovinského časopisu MASKA. Vyštudoval sociológiu a divadelnú vedu na univerzite v Antverpách, pravidelne viedie interdisciplinárne workshopy v Európe a USA, vytvoril sériu inscenácií zaobrajúcich sa statusom umenia v neoliberálnej spoločnosti. Počnúc rokom 2005 bolo postupne v 18 európskych mestách uvedené jeho dielo *My všetci sme Marlene Dietrich*, venované vojakom v mierových misiach. Je jedným z troch umelcov, ktorí v roku 2007 v rámci svojho umeleckého multimediálneho projektu *Volám sa Janez Janša* zmenili svoje meno na meno slovinského kontroverzného politika a premiéra vlády Janeza Janšu. V roku 2012 nakrútili tria Janezovia Janšovia provokatívny dokument o zmene mena, v tom istom roku tiež hostovali na Divadelnej Nitre s inscenáciou *Čím viac nás je, tým rýchlejšie dosiahneme cieľ*.

Janez Janša (1964, nee Emil Hrvatin) – theatre and film director and performer, for many years the chief editor of the prestigious Slovenian magazine MASKA. He studied sociology and theatre science at the University in Antwerp; he regularly holds interdisciplinary workshops in Europe and the USA; he created a series of plays about the status of art in the neo-liberal society. Starting in 2005, his work *We Are All Marlene Dietrich*, dedicated to the soldiers on peace missions, has been gradually shown in eighteen European cities. He is one of the three artists who in 2007, within their own artistic multimedia project *My Name Is Janez Janša*, have changed their name to the name of the controversial Slovenian politician and the prime minister Janez Janša. In 2012, the three Janez Janšas shot a provoking documentary about changing name, and in the same year they came to Divadelná Nitra with the play *The More of Us There Are, The Faster We Will Reach the Goal*.

SK

Gerhart Hauptmann

POTKANY / THE RATS

pondelok 29. septembra 2014, 15.30 – 17.45, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio

Monday 29 September 2014, 15:30 – 17:45, Andrey Bagar Theatre in Nitra – Studio

jazyk: slovenský, anglické titulky / language: Slovak with English subtitles

Raňajky s... / The Breakfast with... **Roman Polák**, 29. 9. 2014, 10:00, Meeting Pointrézia / directed by: **Roman Polák**preklad / translation: **Viera Juričková**dramaturgia / dramaturgy: **Daniel Majling**výber hudby / music selection: **Lucia Chuťková**kostýmy / costumes: **Peter Čanecký**scéna / set design: **Pavel Borák**

osoby a obsadenie / characters and cast: Johnová / Mrs. John: **Kristína Turjanová**, John: **Martin Nahálka**, Bruno: **Juraj Ďuriš**, Hassenreuter: **Ivan Vojtek**, Hassenreuterová / Mrs. Hassenreuter: **Eva Pavlíková**, Walburga: **Alena Pajtinková**, Erich Spitta: **Roman Poláčik**, pastor / priest Spitta: **Ján Greško**, Knobbeová / Mrs. Knobbe: **Daniela Kuffelová**, Quaquaro: **Peter Oszlík**, Schierke: **Branislav Matuščin**, Rutterbuschová / Mrs. Rutterbusch: **Renáta Ryníková**, Pawlina: **Judit Bárdos**, Kielbacková / Mrs. Kielback: **Gabriela Dolná**, Selma: **Eva Cibulková** / **Magdaléna Pacovská**

Divadlu by dnes mohli dominovať silné ľudské príbehy. S rozporuplnosťou sebe vlastnou. Takým je aj príbeh jedného domu a nenaplnenej materskej túžby. Na jednom mieste býva niekolko rodín, bohatších, chudobnejších, ale aj takých, ktorí sú na hranici biedy. Nechcú od života veľa. K šťastiu nepotrebujú milióny, stačí im fungujúca rodina, dobré manželstvo a deti. Žiaľ, nemajú ani to. Johnová – hlavná hrdinka aj os príbehu – žena po tridsiatke, je dušou tohto domu. Jej muž cestuje za prácou, ona trávi väčšinu roka v ubijajúcej samote. Šialene túži po dieťati. Roky utekajú a zdá sa, že Johnová nebude mať nikoho, pre koho by žila, koho by milovala, o koho by sa bála, pre koho by sa obetovala. Odrazu jej však osud ukáže prívetvejšiu tvár – môže si osvojiť dieťa mladej ženy, ktorej je dieťa len na príťaž. Končne má Johnová pre koho žiť, pre koho sa obetovať, pre koho si plánovať budúcnosť. Jej šťastie však netrvá dlho... Po niekolkých dňoch sa pravá matka ohlási, aby si vzala dieťa späť. Boj o šťastie sa začína. Inscenácia stavia na charakterovo prepracovaných hereckých portrétoch hrdinov príbehu, ktorí zápasia nielen s osudem, ale predovšetkým s vlastnými besmi. Okrem hlboko ľudského príbehu o materstve je Hauptmannova hra aj silnou sociálnou drámu. Obyvateelia nájomného domu sú ľudia na okraji záujmu, ich vzťahy a životy podliehajú rozkladu morálнемu, spoločenskému aj ekonomickému. Z tohto kvasu, v ktorom hnijú zvyšky starého života, sa destiluje sto-percentný extrémizmus, ktorý ich nakoniec všetkých zmetie ako víchor. Rézia stavia vo všetkých výrazových zložkach na minimalizme a precíznosti budovania viacvrstvového príbehu domu – divadla, nad ktorým ako kliatba visí špinavá bielizeň

The theatre of today could be dominated by strong human stories, full of typical contradictions. Such is the story of one house and the unfulfilled desire to be a mother.

In one place there are living several families – some more rich, some more poor, but also those which are on the edge of poverty. They don't want much from life. They don't need millions to be happy; all they need is a functional family, good marriage and children. But unfortunately, they don't even have that. Mrs. John – the main character as well as the motif of the story – is a woman in her thirties. She is the soul of this house. Her husband travels for work and she spends most of the year in a depressing solitude. She craves for a child. The years go by, and it looks like she will have nobody to live for, to love, to be worried about, to make sacrifices for. All of a sudden, destiny shows her more mercy – she has the opportunity to adopt a child of a young woman who can't take care of him. Finally, John has somebody to live for, to make sacrifices for, to plan the future for. However, her happiness doesn't last long. After a few days, the real mother shows up and wants to take her child back. A fight for happiness begins.

The production is built upon the detailed dramatic portrayals of the heroes of the story who struggle not just with fate but mainly with their own demons. Besides being a deeply human story about motherhood, Hauptmann's play is also a strong social drama. The inhabitants of the apartment building are people on the edge of interest; their relationships and lives are subject to moral, social as well as economic decay. From this ferment in which the remainders of the old life are rotting, a hundred

nášho sveta. Sveta, ktorý stráca pevnú pôdu pod nohami. Ako zo žumpy sa postupne valí ľudská špina, pudry a obsesie, zvrátené túžby a nenaplnené predstavy o štasti. Akýsi prazvláštny smútok spája hrdinov aj dobu príbehu. Dramatická sústredestnosť všetkých hereckých výkonov, dômyselná práca so scénickým priestorom a režijná dôslednosť stavby celku robia z inscenácie apelatívny výkričník k dnešku. Konanie jednotlivých postáv, ich šepoty aj výkriky sa vrstvia a vytvárajú záverečné apokalyptické forte celej inscenácie.

Množstvo divadelných príbehov má ako svoju hlavnú postavu DOM. Je to tak aj v *Potkanoch*. Tento dom je skôr temný, len s občasným zábleskom slnečného lúča. Prešípovaný horúčkovitostou ľudského správania sa, ale aj doby, ktorá má v sebe úsmev tušeného diabla. Postavy sú strhávané do víru, ktorý ich časom pochltí. Skôr či neskôr. Historická perspektíva nám však dáva odpoved', že vír sa už čoskoro premení na kataklizmu. Potkany vyliezajú z dier a prinášajú nám správu o človečenskej predurčenosťi či skôr nepoučiteľnosti?

Svetozár Sprušanský

„Vyuvaženosť všetkých zložiek dokonca viedla k tomu, čoho je vždy málo – hlavne pri vážnych témach. Po skončení predstavenia nemáte pocit beznádeje a hnusu, ale ste akýsi citlivejší a hlavne vzdávate poklonu všetkým tvorcom a, samozrejme, najviac hercom.“

Dagmar Inštitorisová, *kultura.pravda.sk*

„U nás nie sú Hauptmannove hry takmer vôbec uvádzané, azda aj preto, že za nacizmu nebol tento Nobelovou cenou oceněný nemecký autor sice politicky exponovaný, ale ani prenasledovaný. Aj preto je inscenovanie Potkanov takým vzácnym, až objavným počinom.“

Pri početných monologických produkciách, ktoré zaplavujú repertoár našich divadiel, navyše pôsobí dobre vystavaná hra až exkluzívne. Za logickou štruktúrou celej inscenácie cítit' aj Daniela Majlinga, dramaturga dlhodobo umelecky spriazneného s režisérom Polákom. Pod jeho nenášilným vedením sa ukázalo, aký silný potenciál drieme v nitrianskom hereckom súbore.“

Zuzana Uličianska | SME

„Za zvláštnu zhodu okolností treba považovať premiéru hry, kde sa kryštalizujú začiatky extrémizmu a zároveň sledovať jeho aktuálnu podobu i kruté prejav v uliciach Nitry. V Nemecku sa po prvej svetovej vojne vytvorila podobná situácia, neskôr vrcholiliaca v praktikách nacizmu. Je isté, ako to povedal v interview R. Polák, že „ak je spoločnosť nevyvažená, napätie narastá“, čoho sme napokon svedkami aj v dnešných dňoch. Aj z tohto dôvodu je inscenácia Hauptmannových Potkanov výsostne aktuálna.“

Marta Žilková, Rádio DEVÍN

percent extremism is distilled which finally sweeps them all away like a windstorm.

The direction is based in all expressive aspects upon minimalism and precision of building the many-layered story of the house – theatre above which the dirty laundry of our world is hanging like a curse. The world which is loosing a firm ground under its feet. The human dirt, the compulsions and obsessions, perverted desires and unfulfilled ideas about happiness are pouring as if from a cesspit. Some kind of strange sadness connects the heroes and the time-frame of the story. The dramatic focus of all acting performances, the elaborate work with the scenic space, and the directing consistency of building the whole make this production an appealing exclamation mark referring to the present days. The actions of the individual characters, their cries and whispers are piling and finally creating the closing apocalyptic forte of the whole production.

There are many theatre stories which have A HOUSE as their major character. It is like that in the *Rats*, too. This house is rather dark, with only an occasional glimpse of a sun ray. Full of feverish human behaviour, but also touched by the age which has in it a smile of a suspected devil. The characters are pulled into a whirlwind which swallows them at last, sooner or later. But the historical perspective tells us that the whirlwind will soon turn into a cataclysm. The rats are climbing out of the holes and bring us the news about the human predestination, or perhaps, about the impossibility to learn from our mistakes...?

Svetozár Sprušanský

“The equilibrium of all components has even led to that which is always precious – especially with serious subjects. After the performance is over, you don't feel hopelessness or disgust, but you are somehow more sensitive, and most of all you pay homage to the authors and of course, the actors.”

Dagmar Inštitorisová, *kultura.pravda.sk*

“In Slovakia, there are almost no productions of Hauptmann's plays, perhaps also because during Nazism this German author, who was awarded the Nobel Prize, was not politically vulnerable but also not persecuted. Also that is the reason why the staging of *The Rats* is such a precious, almost a breakthrough act.

With many monologue productions which overwhelm the repertoire of our theatres, a well built play has almost exclusive effect. Behind the logical structure of the production, we can also feel Daniel Majling, dramatic advisor who is on a long-term basis affined with director Polák. Under his unstrained conduct it was proven what a strong potential slumbers in the Nitra dramaturgic ensemble.”

Zuzana Uličianska | SME

Roman Polák (1957) – v súčasnosti riaditeľ Činohry SND, v minulosti spolupracoval so Štátnym divadlom v Košiciach, so Slovenským komorným divadlom Martin, neskôr s národnými divadlami v Bratislave, Prahe a Brne, s Astorkou – Korzo 90' v Bratislave. Inscenácie Romana Poláka svojím významom pre-sahovali rámec slovenského divadla.

Najúspešnejšie martinské inscenácie *Dotyky a spojenia* Pierra de Marivaux a Brechtov *Baal* (1989) reprezentovali česko-slovenské divadlo na medzinárodných festivaloch po celej Európe – k najvýznamnejším patrí hostovanie na Medzinárodom festivale v Edinburghu. Inscenácia *Dotyky a spojenia* dostala dokonca prestížne ocenenie kritikov denníka *The Guardian*. Roman Polák vytvoril vyše sto činoherných aj operných inscenácií, z nich mimoriadne zarezonovali: dramatizácia Kafkovo Procesu (Polák – Porubjak, 1992), Rostandov *Cyrano z Bergeracu*, Štúdio L+S, 1993, Ruská tetralógia v Astorke Korzo '90: A. P. Čechov *Ujo Váňa* (1995), N. Ostrovskij *Les* (1997), F. M. Dostojevskij: *Zločin a trest, Vražda sekerou v Svätom Peterburgu* (1999), neskôr *Play Gorkij* – Polákova adaptácia *Letných hostí* (2004).

Najvýznamnejšie ocenia: Cena Jána Jamnického, opakovane prémia Literárneho fondu, niekolkonásobný držiteľ Ceny DOSKY – najlepšia inscenácia a najlepšia režia (Gogolove Scény z domu Bessemenovcov / Meštiaci – 1998, Ostrovského *Les* – 1997, Čechovov *Ivanov* – 2006, Tolstého *Anna Kareninová* – 2009, Moliérov *Mizantrop* – 2010).

"The premiere of the play should be considered a strange concurrence of circumstances, where the beginnings of extremism are crystallized, and at the same time we have to watch the actual extremism form as well as cruel manifestations in the streets of Nitra. In Germany, there was a similar situation after the 1st world war, later culminating in the practices of Nazism. It is for sure, as R. Polák said in an interview, that "if the society is unbalanced, the tension grows," which even we are witnessing these days, after all. Also for this reason, the production of Hauptmann's *Rats* is very up to date."

Marta Žilková, Radio DEVÍN

Roman Polák (1957) – at the present, he is the director of the Drama of the Slovak National Theatre; in the past he collaborated with the State Theatre Košice and the Slovak Chamber Theatre, Martin, later also with the national theatres in Bratislava, Prague and Brno, and with Astorka – Korzo 90' in Bratislava. The productions of Roman Polák have reached far beyond Slovakian theatre with their meaning. The most successful productions from Martin, *La Dispute* by Pierre de Marivaux and Brechts *Baal* (1989), have represented Czech and Slovak theatre at the international festivals all over Europe – the most important being the guest stay at the International Festival in Edinburgh. *La Dispute* even won the prestigious award of the critics of *The Guardian* daily. Roman Polák has created more than hundred dramatic as well as opera productions, the exceptionally successful being: a dramatization of *The Trial* by Kafka (Polák – Porubjak, 1992); *Cyrano of Bergerac* by Rostand, L+S Studio, 1993; the Russian tetralogy at Astorka Korzo '90: A. P. Chekhov: *Uncle Váňa* (1995), N. Ostrovsky: *The Forrest* (1997), F. M. Dostoyevsky: *Crime and Punishment*, *The Murder with an Axe in St Petersburg* (1999), later *Play Gorkij* – Polák's adaptation of *Summer Guests* (2004). His most important awards: Ján Jamnický Award; repeatedly the reward of the Literary Fund; multiple awards DOSKY – best production and best direction (Gogol: *Scenes from the House of Bessemenovs / The Smug Citizens* – 1998, Ostrovsky: *The Forrest* – 1997, Chekhov: *Ivanov* – 2006, Tolstoy: *Anna Karenina* – 2009, Molière: *Mizantrop* – 2010).

SK

Karl Marx / Peter Lomnický

KAPITÁL / CAPITAL

pondelok 29. septembra 2014, 18.30 – 20.00, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála

Monday 29 September 2014, 18:30 – 20:00, Andrej Bagar Theatre in Nitra – Big Hall

jazyk: slovenský, anglické titulky / language: Slovak with English subtitles

Raňajky s... / The Breakfast with... Peter Lomnický, 29. 9. 2014, 10:00, Meeting Point

réžia: Martin Čičvák

dramaturgia / dramaturgy: Martin Kubran, Zuzana Šajgalíková

scéna / set design: Tom Ciller

kostýmy / costumes: Nina A. Stillmark

účinkujú / cast: Rich Bitch: Kristína Greppelová, E 240: Braňo Deák, E 123: Martin Hronský, E 952: Tomáš Palonder,

E 924: Marián Prevendarčík, Izabela: Táňa Pauhofová a / and DJ Reverend

Bláznivý vaudeville, ktorý sa hrá na hornej palube potápajúceho sa Titaniku tzv. prosperujúceho civilizovaného sveta. Alúzie, dezilúzie, fúzie... Divadelný výkrik o dobe, ktorú žijeme. A krik a spev a potraviny a krik a dym a krik a krik... Nielen Marxovej slová v ústach nielen slovenských nespokojencov. A jedna veľryba k tomu. Svedomie diváka – ako hlavný partner k roztopenej hereckej rošáde. Koncept divadelno-koncertantného protestu. Ak sme pred dvadsiatimi piatimi rokmi (v novej cełospoločenskej situácii) snívali o kapitalizme – tak teraz máme pocít, že stojíme na jeho sklonku. Na jeho troskách. Svet podstúpil všetky jeho etapy: ilúziu, dezilúziu aj vytriezvenie. Teda: Ako? A kam ďalej?! Samotní tvorcovia dopĺňajú:

„...velké divadlo dejín“... „výrazové prostriedky, ktoré si môže človek doniesť so sebou bez toho, aby niečo vlastnil: to, čo môže mať v kapse, vo vrecku, môže robiť divadlo bez divadla. To nás dovedlo k fixkám, sprayom, hudbe, tanču, deklamácií, kriku, smetišku.“... „My týmto predstavením, ak za niečo bojujeme, tak je to demokracia.“... „To je zaujímavé a vzrušujúce, že s Marxom bojujeme za demokratické hodnoty. Nejde o domáci problém, ale o celosvetový. Je to problém systému.“... „Hra si kladie otázku, kedy dokážeme povedať – viac už toho nepotrebujem! Kedy dokážeme byť asketickejší, skromnejší, striedamejší a kedy tým pádom prestaneme olejavať to nekonečné súkolesie stroja zisku, ktorým je kapitál.“

Inscenácia je akýmsi výkrikom do svetiel stále žiariaceho kapitalizmu. Má jasný názor tvorcov, ktorému sa podriaďuje množstvo zdanivo rôznorodých výrazových prostriedkov. A je ich požehnané! Predstavenie sa nachádza na pomedzí koncertu, protestongsu, spoločensko-politickej prevolania, prednášky, dišputy. Predstavenie nahnevané, nadávajúce, srdité... Od srdca aj od plúc. Niekoľky zámerne cez. Má charakter polymúzický

A crazy vaudeville performed at the upper board of the sinking Titanic, the so-called civilized world. Allusions, disillusionments, fusions... A dramatic cry about the times in which we are living. And shouting and singing and food and shouting and smoke and shouting and shouting... The words not just by Marx in the mouths of not just the Slovak unsatisfied people. And on top of that, one whale. The conscience of the spectator as the main partner of this rollicking acting castling. A concept of a theatre-concert protest. If we, 25 years ago (in the entirely new social situation), dreamt about capitalism, now we have the feeling that we are at its close. That we are standing on its ruins. The world has already experienced all its phases: illusion, disillusion as well as disenchantment. So: How? And where next?! The creators add:

... „A great theatre of history...“... „The expressive means which can be brought in without having to own anything: that which a person may have in their pocket or in a bag can create theatre without a theatre. That brought us to markers, sprays, music, dance, declamation, shouting, rubbish dump...“... „If we do fight for anything with this theatre play, then for the democracy.“... „It is interesting and exciting that we fight with Marx for the democratic values. It is not a domestic problem, but a global one. It is a problem of the system.“... „The play asks the question, when are we finally able to say enough! When are we able to be more ascetic, more modest, more moderate, and thus, when we are finally able to stop lubricating that endless machinery of profit which is the capital.“

The production is a kind of a cry into the lights of the still shining capitalism. It contains a clear opinion of the creators

alebo medzičánrový. Vytvára v divákovi emócie, provokuje ho k reakcii, k názoru. A to sa cení. A ešte je aj hravé a milo zábavné. Pýta sa: Čo zostało z našich predstáv a nádejí? Čo alebo koho by sme z existujúceho stavu obvinili? Systém alebo seba v ňom?! Naštastie, inscenácia sa neuchyluje k jednoznačným odpovediam či nebodaj k jednoduchým riešeniam vzniknutej celosvetovej situácie. A to je jej najväčším pozitívom. Takže: Kráčame v ústrety novým a novým dňom...

Svetozár Sprušanský

„Inscenovať Marxov *Kapitál* túžil zosnulý režisér Peter Scherhauf ešte na začiatku 90. rokov, po tomto teste siahlia v roku 2006 aj nemecko-švajčiarska skupina Rimini Protokoll. Slovenskí tvorcovia hovoria o inšpirácii nemeckým divadelníkom Reném Poleschom, ktorý v inscenáciách využíva aj teoretické či filozofické texty. „Najviac mi však odľahlo, keď sme mohli pred začatím skúšok Marxove knihy odložiť,“ hovorí autor textu Peter Lomnický. Kapitál je totiž v jeho hre nako niec len ‘rozpustený’.“

<http://divadlo.sme.sk/>

„Bolo vari len otázkou času, kedy po fašizme a komunizme príde v Divadle Aréna na pretras aj kapitalizmus. Kým však pomenúvanie uzavretých kapitol histórie hodnotíme ako umeleckú povinnosť a potrebu, hodnotenie súčasnej situácie sa môže javiť ako trúfalosť. (...) okrem Karla Marxa tu odnezú aj slová Slavoja Žižeka, Chucka Palahniuka, Ronaldu Schimmelpenniga, Samuela Becketta, Rage Against the Machine, Johana Sebastianu Bacha a mnohých ďalších. Postmoderná koláž ako sa patrí.“

Soňa Smolková, *Velký Marx sa pozera*
<http://kultura.pravda.sk/>

„Inscenácia je prítážlivým, netransparentným dielom dobre zostaveného tímu a svojou estetikou zapadá skôr do línie aktuálneho postpolitického, než tradične politického divadla.“

Soňa Šimková, *kød - konkrétnie o divadle*

to which the many seemingly different expressive means are surrendered. And there are so many of them! The performance stands on the borderline of a concert, a protest-song, a social-political declaration, a lecture, a debate. The angry, scolding, raging performance... From the heart as well as from the lungs. Sometimes deliberately beyond. Its character is poly-performing, or inter-genre. It creates emotions in the spectator, provokes him to react, to have an opinion. And that is valuable. On top of that, it is playful and lovely funny. It asks: What has remained from our ideas and hopes? What or who can we blame for the existing status? The system, or ourselves in it? Fortunately, the production doesn't lead to the unambiguous answers or to simple solutions of the global situation. And that is its biggest positive. So: We walk toward new and new days...

Svetozár Sprušanský

“The late director Peter Scherhauf wished to stage Marx's *Capital* already at the beginning of the 90ies; also German-Swiss group Rimini Protokoll reached after this text in 2006. The Slovak creators talk about inspiration by German dramatist René Polesch who has used in his productions also theoretical or philosophical texts. “But I was best relieved when we were allowed to put away the books by Marx before the start of the rehearsals,” says the author of the text Peter Lomnický. Because *Capital* is in his play only “dissolved””

<http://divadlo.sme.sk/>

“It was just a question of time when, after fascism and communism, there will be also capitalism ventilated in the Aréna Theatre. However, while we consider the naming of the closed chapters of history as artistic duty and need, to evaluate the present situation can seem as boldness. (...) Apart from Karl Marx, there will sound also the words of Slavoj Žižek, Chuck Palahniuk, Ronald Schimmelpennig, Samuel Beckett, Rage Against the Machine, Johann Sebastian Bach and many others. A truly postmodern collage.”

Soňa Smolková, *Big Marx Is Watching*
<http://kultura.pravda.sk/>

“The production is an attractive, non-transparent work of a well put together team, and its aesthetics fit more into line of the actual post-political rather than traditionally political theatre.”

Soňa Šimková, *kød - konkrétnie o divadle*

Martin Čičvák (1975) absolvoval štúdium rézie na brnianskej JAMU a londýnskej Dartington College of Arts. Pôsobil v činohre Národného divadla Brno, v pražskom Činohernom klube, v pražskom Národnom divadle, v martinskem Slovenskom komornom divadle a v roku 2005 ako host' režíruje v slovenskom Národnom divadle v Ľubline. V Divadle Aréna s veľkým úspechom naštudoval inscenácie hier v slovenských premiérah pod spoločným názvom **Špinavá trilógia** (E. Albee: *Koza alebo kto je Sylvia*, I. Bauersima: *Tatoo a Rodinná slávnosť* podľa rovnomenného filmu T. Vinterberga. Ešte výraznejší úspech mu priniesli inscenácie pripravené pre Divadlo Aréna v rámci tzv. **Občianskeho cyklu** (*Dr. Gustáv Husák, Komunizmus, Kukura* – druhé naštudovanie pripravil aj v Činohernom klube v Prahe). V roku 2013 sa začala spolupráca Martina Čičváka s pražským Divadlom na Vinohradech a v tom istom roku bol pozvaný režírovať na prestížnu umeleckú školu Max Reinhardt Seminar vo Viedni.

Čičvákové práce boli často uvádzané na Divadelnej Nitre; vystupoval v nich buď ako autor alebo ako režisér (2004 – Arabská noc, 2007 – Dr. Gustáv Husák, 2008 – Leonce a Lena, 2012 – Kukura).

Získal viacero ocenení: Cena kritiky na divadelnom festivale v Edinburgu (J. Genet: *Slúžky*, 1996). Česká Cena Alfréda Radoka (kategória Talent roka, inscenácia *Immanuel Kant*, 2000). Nominácie alebo ceny DOSKY – Arabská noc, SND, 2004; *Leonce a Lena*, SND, 2008; *Koza alebo Kto je Sylvia* – Divadlo Aréna, 2004; Prémia Literárneho fondu, nominácia na cenu Tatra Banky a tri nominácie na ceny Dosky – Kukura, Divadlo Aréna, 2009.

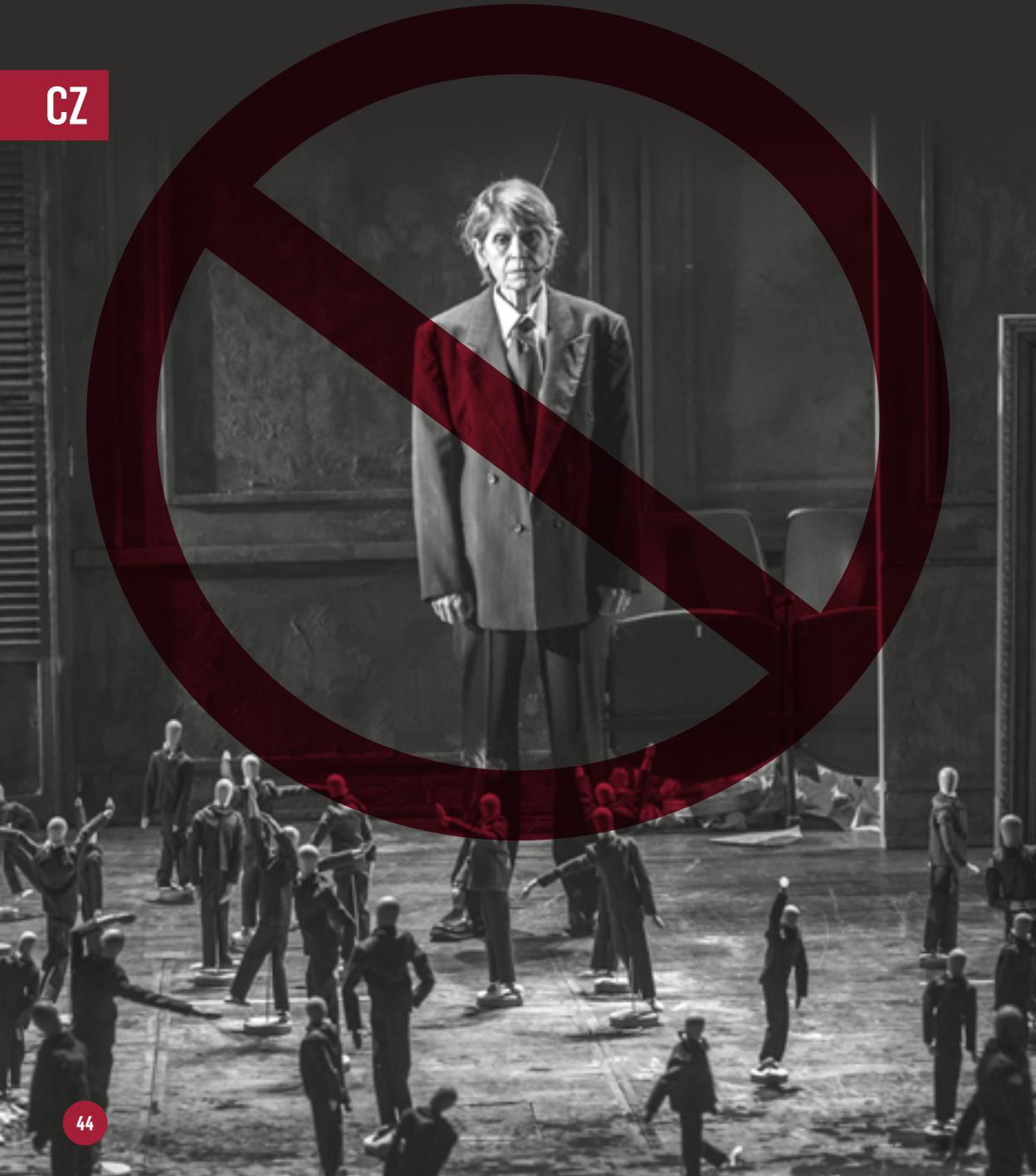

Martin Čičvák (1975) studied direction at JAMU and at London Dartington College of Arts. He worked at the National Theatre in Brno, in Prague at the Dramatic Club as well as at the National Theatre, at Slovak Chamber Theatre, Martin, and in 2005 as a guest director at the National Theatre in Ljubljana, Slovenia. At the Aréna Theatre, he very successfully produced productions, as their first Slovak stagings, under the common title **Dirty Trilogy** (E. Albee: *The Goat, or Who Is Sylvia*, I. Bauersima: *Tattoo and The Celebration* based on the film by T. Vinterberg). He has gained even more success with the productions prepared for the Aréna Theatre within the so-called **Civil Cycle** (*Dr. Gustáv Husák, Communism, Kukura* – of that, he prepared also a second staging at the Dramatic Club in Prague). In 2013, he began to collaborate with the Theatre On Vinohrady in Prague, and in the same year he was invited to direct at the prestigious art school Max Reinhardt Seminar in Vienna.

Čičvák's works were often shown at Divadelná Nitra; he acted in them either as the author or as the director (2004 – *Arabian Night*, 2007 – *Dr. Gustáv Husák*, 2008 – *Leonce and Lena*, 2012 – *Kukura*).

He has won many awards: The Critique Prize at the Theatre Festival in Edinburgh (J. Genet: *The Maids*, 1996). Czech Alfréd Radok Award (in the category The Talent of the Year, for his production of *Immanuel Kant*, 2000). Nominations or awards DOSKY – *Arabian Night*, Slovak National Theatre, 2004; *Leonce and Lena*, Slovak National Theatre, 2008; *The Goat, or Who Is Sylvia* – Aréna Theatre, 2004; the reward of the Literary Fund, nomination for the award of Tatra Banka, and three nominations for the award Dosky – *Kukura*, Aréna Theatre, 2009.

CZ

Pavel Juráček

ZLATÉ ŠESŤDESIATE ALEBO DENNÍK PAVLA J. GOLDEN SIXTIES OR PAVEL J. DIARY

pondelok 29. september 2014, 20.30 – 22.15, Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Sála

Monday 29 September 2014, 20:30 – 22:15, Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Hall

jazyk: český, anglické titulky / language: Czech with English subtitles

réžia / directed by: **Jan Mikulášek**

dramaturgia / dramaturgy: **Dora Viceníková**

scéna a kostýmy / set design and costumes: **Marek Cpin**

výber hudby / music selection: **Jan Mikulášek**

osoby a obsadenie / characters and cast: Juráček: **Honza Hájek**, Juráček: **Jiří Vyorálek**, Juráček: **Petra Bučková**,

Juráček: **Josef Polášek**, Juráček: **Marie Spurná**

Dramaturgička Dora Viceníková a režisér Jan Mikulášek tvoria dvojicu, ktorá v posledných rokoch vytvorila niekoľko inscenácií prinášajúcich rôzne pohľady na dvadsiate storočie, resp. na jeho časti. Dramatizácia textu Patrika Ouředníka na pomedzí beletrie a eseja s názvom *Europeana* (2011, Divadlo Reduta, Brno) mala charakter „konferencie“, v ktorej sa vedľa seba úradnícky sucho kládli faktky – počty obetí vojen či dohôd o zákaze chemických zbraní. *Sivé sedemdesiaty* (2013, Divadlo Na Zábradlí, Praha) sú zasa spojením anonymného „normalizovaného“ davu a osobnej výpovede Olgy Hepnarovej, ktorá v roku 1973 zámerne zrazilas autobusom osiem ľudí. *Korespondencia V + W* (2010, Divadlo Reduta, Brno) prenesla do divadelnej podoby listovú komunikáciu dvoch výrazných osobností českého divadla prvej polovice dvadsiateho storočia, Jiřího Voskovca a Jana Wericha. Po komunistickom prevrate v roku 1948 sa ocitli na opačných stranach železnej opony – Werich v Československu, Voskovec v USA. Prostredníctvom súkromnej konverzácie inscenácia priniesla svedectvo o bipolárnom svete studenej vojny.

Práve v límii nazerania na dejiny prostredníctvom subjektívneho pohľadu jednotlivca pokračuje inscenácia *Zlaté šesťdesiatate*. Dramatizácia vybraných, dnes už kultových denníkových zápisov Pavla Juráčka prináša jedinečný pohľad na obdobie šesťdesiatych rokov minulého storočia, ktorý je v rozpore so zaužívaným klišé o farebnom desaťročí plnom šťastných ľudí. Český filmový dramaturg a scenárista Pavel Juráček je jedným z najvýraznejších predstaviteľov československej Novej vlny 60. rokov. Podobne ako väčšinu osobností tejto generácie, aj jeho postihli politické čistky, ktoré boli súčasťou realizácie tzv. *Poučenia z krízového vývoja v strane a spoločnosti*, prijatom dva

Dramaturge Dora Viceníková and director Jan Mikulášek are a couple which in the last years created several productions producing various views of the 20th century or its parts. Dramatisation of the text of Patrik Ouředník on the border between fiction and essay called *Europeana* (2011, Theatre Reduta, Brno) has the character of a conference in which dry facts are put together – the numbers of the war victims or of the agreements about restriction of nuclear weapons. *Grey Seventies* (2013, Theatre on the Balustrade, Prague) presents a connection of the anonymous, „normalized“ mass and the personal story of Olga Hepnarová who intentionally crashed with a bus into eight people in 1973. *Correspondence V+W* (2010, Theatre Reduta, Brno) brought into theatrical form the letters between two remarkable personalities of the Czech theatre of the first half of the 20th century, Jiří Voskovec and Jan Werich. After the communist takeover in 1948, they found themselves on the opposing sides of the iron curtain – Werich in Czechoslovakia, Voskovec in the USA. Through a private conversation, the production presents a testimony about the bipolar world of the cold war.

The production *Golden Sixties* continues in the line of seeing history from a subjective view of an individual. The dramatisation of the already cult diary entries of Pavol Juráček shows a unique view of the period of the sixties of the last century which contradicts the usual cliché about a colourful decade full of happy people.

Czech dramatic advisor and screenwriter Pavel Juráček is one of the most remarkable representatives of the Czechoslovakian New wave of the sixties. Just like the most of the personalities of his generation, he was also affected by political purges

roky po okupácii ČSSR vojskami Varšavskej zmluvy. V roku 1970 bol Juráček prepustený z Filmového štúdia Barandov, kde od roku 1962 pôsobil ako dramaturg. Ako signatár Charty 77 bol nakoniec donútený opustiť Československo a k filmovej práci sa až do svojej smrti v roku 1989 nikdy nevrátil. Juráčkove denníkové zápisku vyšli knižne v roku 2003, pričom táto publikácia sa v ankete Lidových novín stala Knihou roka 2004 a získala ocenenie Litera 2004 za vydavateľský čin.

Viceníková s Mikuláškom rozpisali denníkové zápisku medzi päť hercov, ktorí predstavujú päť rôznych častí komplikovanej osobnosti, pričom inscenácia zostáva „jednoliatym monologom“, v ktorom neexistujú vzťahy ani dialógy. Na minimalisticky riešenej scéne tak máme možnosť sledovať silnú výpoved o dobe, ktorej dominuje stiesnenosť a strata akejkoľvek viery v človeka, a ktorú odľahčuje len veľmi cynický čierny humor. *Zlaté šestdesiate* pripomínajú sen plný symbolov a odkazov, ako napr. postava Gullivera z Juráčkovho najznámejšieho filmu *Prípad pre začínajúceho kata*. *Zlaté šestdesiate* v interpretácii Divadla Na zábradlí sú príbehom mladého umelca a bohéma uväzneného v tăživom svete svojho bytu, z ktorého však nemôže uniknúť, pretože všetko za jeho stenami si zaslúži len výsmiech a opovrhnutie.

Miroslav Zwiefelhofer

„Dve herečky a tria herci sa v kedysi honosnej izbe stávajú Pavlom Juráčkom, podľa vzoru denníkových zápisov „iba“ rozprávajú, nie je to však bezfarebná deklamácia či recitácia. Rozprávajú každým milimetrom svojho tela, občas svoje slová ilustrujú obrazmi ako zo spartakiády – roznožky, výpady, drepky, namiesto náradia používajú gramofónové platne, hory papiera, stoličky. V jedinej ľudskej bytosti sa tak zmiešava päť charakterov, milióny prianí, desiatky činov, oheň a voda, mužský aj ženský element.“

Lenka Dombrovská, REFLEX

„Za uvoľňujúcu a dramaturgicky objavnú možno považovať už tú skutočnosť, že sa nám tu neponúka žiadne x-té nostalgické, sentimentálne či akože humorné obzretie sa za „českými šestdesiatimi“, a už vobec nie pokus o objektivizujúcu javiskovú správu o jednom historickom období plnom paradoxov, ktorý by bol pravdepodobne vopred prehranou bitkou. Rovnako by ňou asi bola snaha o „vyvážený“ portrét Juráčkovej osobnosti, ktorá bola nepochybne ešte omnoho zložitejšia, než ako seba samú predstavila v časti vlastných denníkov, z ktorých sa tu čerpá – nakoniec, už ich celok zahrňa podstatne širšie časové rozpätie, a teda aj životné a spoločenské fakty a súvislosti. Inszenácia je, naopak, vedome jednostranná a vo svojom základe vlastne veľmi úzko vymedzená – vo výsledku však prináša hutnú esenciu výrazného účinku, založenú na osobitom dramaturgicko-režijnom výklade a predovšetkým obraznom poňatií

which were a part of the realisation of the so-called Lessons from the Crisis Development in the Party and Society accepted two years after the occupation of Czechoslovakia by the Warsaw Treaty troops. In 1970, Juráček was fired from the Barrandov Film Studio where he worked as a dramatic advisor since 1962. As a signer of the Charter 77, he was finally forced to leave from Czechoslovakia, and until his death in 1989 he never returned to the film work. Juráček's diary entries have been published in 2003, and in 2004 they became the Book of the Year in the survey of the People's Papers and were awarded the Litera 2004 prize as a publishing act.

Viceníková and Mikulášek itemized the diary entries for five actors representing five different parts of a complicated personality, while the production remains a single monologue without any relationships or dialogues. We thus have the opportunity to watch on a minimalist stage an impressive testimony about the age dominated by uneasiness and loss of any faith in man, lightened up only by a very cynical black humour. *Golden Sixties* resemble a dream full of symbols and reminders; for example, the character of Gulliver from Juráček's most famous film *The Case for the Beginner Executioner*. *Golden Sixties* as interpreted by the Theatre on the Balustrade is the story about a young artist and a bohemian imprisoned in a heavy world of his flat from which he can't escape because everything behind its walls deserves only mockery and disdain.

Miroslav Zwiefelhofer

“Two actresses and three actors in a room which was once luxurious become Pavel Juráček. As in the diary, they “only” talk, but it is not a colourless declamation or recitation. They talk with every millimetre of their bodies; sometimes they illustrate their words with images as if from a Spartakiad – straddle vaults, lunges, squats... instead of tools, they use vinyl records, mountains of paper, chairs... Thus, in a single human being there is a mixture of five characters, millions of wishes, tens of acts, fire and water, male and female element.”

Lenka Dombrovská, REFLEX

“We can consider as relaxing and dramatically inventive just the fact that here we are not offered an xth version of a nostalgic, sentimental or as-if funny looking back at the “Czech sixties”, and even more so not an attempt to create the objective stage report about one historical period full of paradoxes which would probably be a battle lost in advance. Such a lost battle would probably be also an effort to create a “balanced” portrayal of Juráček's personality, which was no doubt even much more complicated than it shows itself in the part of the diaries upon which they draw here. After all, the diary entries cover much wider time span and thus also

jedného vypätého autoportrétu a jednej čiastočnej, ale silnej skúsenosti a výsostne subjektívneho pohľadu na svet, ktoré Juráčkove denníky v súlade s žánrom predstavujú."

Terezie Pokorná, revolverrevue.cz

Jan Mikulášek (1978) študoval činohernú réžiu na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne, najsúkôr pod vedením Petra Scherhaufera a neskôr Zbyňka Srbu. V roku 2001 stal umeleckým šéfom brnianskeho divadla Polárka, z ktorého postupne vytvoril sledovanú alternatívnu scénu, zameranú predovšetkým na autorskú tvorbu pre najširšie spektrum divákov. Neskôr pôsobil ako umelecký šéf ostravského Divadla Petra Bezruča, pravidelne spolupracuje aj s Divadlom Husa na provázku a s Divadlom v Dlouhé, od minulej sezóny sa stal kmeňovým režisériom Divadla Na zábradlí (*Zlaté šesťdesiate, Šedé sedemdesiate, Cudzinec*). Okrem rézie sa aktívne venuje aj skladaniu scénickej hudby.

Mikuláškova réžia je výrazne ovplyvnená filmovými postupmi – pracuje so strihom, s detailom, s hudobným kontrapunktom aj s paralelným odvájaním dejov. Druhou výraznou inšpiráciou je výtvarné umenie, z ktorého „preberá“ dôraz na mizanscénu a svietenie. Jan Mikulášek inklinuje ku groteskej štylizácii, pre ktorú nachádza priestor aj vo veľkých drámacach. Na Divadelnej Nitre hostuje so svojou inscenáciou po prvý raz.

much more complex facts and connections. The production is, on the contrary, intentionally one-sided and in its basis very narrowly delimited. But as a result, it brings a dense essence of the impressive effect based on a unique dramatically-directional interpretation, and in the first case, on a symbolic notion of an intense self-portrait, and of a partial but strong experience, and a totally subjective view of the world, which Juráček's diaries represent in accordance with the genre."

Terezie Pokorná, revolverrevue.cz

Jan Mikulášek (1978) studied dramatic direction at the Janáček Academy of the Performing Arts in Brno, at first under the leadership of Peter Scherhauser and later Zbyněk Srba. In 2001, he became the art director of the theatre Polárka in Brno from which he gradually created a watched alternative scene focused mainly on authorial production for the widest range of spectators. Later he worked as the art director of Petr Bezruč Theatre in Ostrava; he regularly collaborates with the theatre Husa na provázku (Duck on a String) and with the Theatre in Dlouhá; since the last season, he has become a permanent director at the Theatre on the Ballustrade (*Golden Sixties, Gray Seventies, The Stranger*). Beside direction, he also actively composes scenic music. Mikulášek's direction is strongly influenced by film methods – it works with editing, with details, with musical counterpoints and with parallel story lines. His second strong inspiration is fine art from which he "borrows" the emphasis on mise-en-scène and lighting. Jan Mikulášek leans toward grotesque stylization for which he can find the space even in big dramas.

At Divadelná Nitra, he is showing his production for the first time.

DOSKY 2014 BOARDS 2014

DOSKY 2014
DIVADELNÉ OCENENIA SEZÓNY

s finančnou podporou / with the financial support:

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

mediálny partner projektu / media partner of the project:

partneri / partners

LS.
Lenka
Sršňová

Divadelné ocenenia sezóny DOSKY sa od založenia v roku 1996 stali najznámejšou cenou odovzdávanou na Slovensku v oblasti divadla. O nomináciach v aktuálnom **19. ročníku** ankety rozhodlo v ôsmich kategóriách **29** divadelných kritikov, teoretikov a publicistov. Ceny v podobe drevenej dosky so strieborným štítkom môžu byť udeľené produkciám a výkonom všetkých žánrov, ktoré mali premiéru v minulej sezóne v oblasti profesionálneho divadla na Slovensku, a to v druhoch: činoherné divadlo, opera, muzikál, bábkové divadlo, balet i súčasný tanec. DOSKY sa udeľujú za umelecký výkon, ktorý mal premiéru v divadlách na území Slovenska v predchádzajúcej sezóne, a to bez ohľadu na štátnu príslušnosť tvorcov.

The theatre awards of the season called the Boards, since its foundation in 1996, has become the most famous prize awarded in Slovakia in the realm of theatre. The nominations in 8 categories of the actual **19th year** of the awards were decided by **29** theatre critics, theoreticians and publicists.

The prizes in the form of a wooden board with a silver tag can be awarded to the productions and performances of all genres which had their opening during the last season in the domain of professional theatre in Slovakia: drama, opera, musical, puppet theatre, ballet and contemporary dance. The Boards are awarded for artistic performances which had their opening in the theatres in the territory of Slovakia during the last season regardless of the nationality of the creators.

vyhlasovateľ ankety / polls announcer: **Asociácia súčasného divadla / Association of Contemporary Theatre**

spoluorganizátori ceremoniálu / ceremony co-organisers:

Asociácia Divadelná Nitra a Divadlo Andreja Bagara v Nitre
Divadelná Nitra Association and Andrej Bagar Theatre in Nitra
autori projektu DOSKY / BOARDS project authors: **Silvia Hroncová, René Parák, Zuzana Uličianska**

autor návrhu ceny / award design: **Aleš Votava**

autor realizácie ceny / award made by: **Tomáš Lupták**

CEREMONIÁL DOSKY 2014 / CEREMONIAL BOARDS 2014

divadelná rézia / theatre direction: **Jakub Nvota**

televízna rézia / TV direction: **Ivan Hansman**

scénár / script: **Jakub Nvota, Zuzana Uličianska**

scéna / set design: **JaOnMi CreatureS**

(s použitím scény z inscenácie *Europeana*, Slovenské komorné divadlo Martin / using the set from the production *Europeana*, Slovak Chamber Theatre Martin)

kostýmy / costumes: **Lenka Sršňová**

hudba / music: **Genuis Locci**

svetlá / light: **Adam a syn / Adam and son**

účinkujú / cast: **Zuzana Porubjaková,**

Juraj „Šoko“ Tabaček, Juraj Hrčka

divadelná produkcia / theatre production:

Zuzana Uličianska, Adriána Balázsová

fundraising: **Lenka Görföllová**

animácia / animation: **Ové Pictures**

autorská spolupráca / creative cooperation: **Daniel Majling**

NOMINÁCIE ZA SEZÓNU 2013/2014

NAJLEPŠIA INSCENÁCIA

- ★ Eugen Gindl: **Karpatský thriller**, režia: Roman Polák, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ Ivan Vyrypajev: **Ilúzie**, režia: Eduard Kudláč, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ Jonathan Littell: **Láskavé bohyne**, režia: Michal Vajdička, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

NAJLEPŠIA RÉZIA

- ★ Agnieszka Olsten za réziu inscenácie hry Karola Horáka *Svedectvo krvi*, OZ Košické divadlo a Štátne divadlo Košice
- ★ Roman Polák za réziu inscenácie hry Eugena Gindla *Karpatský thriller*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ Michal Vajdička za réziu inscenácie podľa románu Jonathana Littella *Láskavé bohyne*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

NAJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

- ★ Zdena Studenková za postavu Leni Riefenstahlovej v inscenácii hry Valerie Schulcovej a Romana Olekšáka *Leni*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ Eva Sklyarová za postavu Anny Kareninovej v balete Kirilla Simonova, Leva N. Tolstého a Rodiona Ščedrina *Anna Karenina*, Balet Štátneho divadla Košice
- ★ Kristína Turjanová za postavu Johnovej v inscenácii hry Gerharta Hauptmanna *Potkany*, Divadlo Andreja Bagara v Nitre

NAJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

- ★ Daniel Fischer za postavu Kristiána v inscenácii podľa románu Thomase Manna *Buddenbrookci*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ Ľuboš Kostelný za postavu Maximiliána Aueho v inscenácii podľa románu Jonathana Littella *Láskavé bohyne*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ Vladimír Obšíl za postavu Tibora Hanzela v 4. časti (Cti otca svojho i matku svoju) inscenácie *Desatoro*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

NAJLEPŠIA SCÉNOGRAFIA

- ★ **Tom Ciller** za scénu v inscenácii hry Karola Horáka *Svedectvo krvi*, OZ Košické divadlo a Štátne divadlo Košice
- ★ **Juraj Kucharek** za scénu v inscenácii podľa románu Charlotte Brontëovej *Jane Eyrová*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ **Pavol Andraško** za scénu v inscenácii podľa románu Jonathana Littella *Lásavé bohyne*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

NAJLEPŠÍ KOSTÝM

- ★ **Martin Kotúček** za kostýmy v inscenácii podľa románu Charlotte Brontëovej *Jane Eyrová*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
- ★ **Marija Havran** za kostýmy v inscenácii hry Slawomira Mrožka *Láska na Kryme*, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava
- ★ **Eva Kudláčová Rácová** za kostýmy v inscenácii podľa románu Gustava Flauberta *Madame Bovary*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

NAJLEPŠIA SCÉNICKÁ HUDA

- ★ **Andrej Kalinka** za hudbu v inscenácii *Domov, Eros, Viera* zo skupenia Med a prach, Bratislava
- ★ **Katarzyna Borek a Wojciech Orszewski** za hudbu v inscenácii hry Karola Horáka *Svedectvo krvi*, OZ Košické divadlo a Štátne divadlo Košice
- ★ **Jozef Vlk a Peter Zagar** za hudbu v baleta *The Tempest*, Balet Slovenského národného divadla, Bratislava

OBJAV SEZÓNY

- ★ **Peter Oravec** za režiu muzikálu Bernarda Spiroa a Davida Nagya *Obchod na korze*, Nová scéna Bratislava
- ★ **Júlia Rázusová a Michaela Zakutánská** za koncept *Prešovského národného divadla*, Prešov
- ★ **Daniel Majling a Miriam Kičiňová** za dramaturgiu inscenácie *Desatoro*, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

Desatoro / Ten Commandments

NOMINATIONS OF THE SEASON 2013/2014

THE BEST PRODUCTION

- ★ Eugen Gindl: *Carpathian Thriller*, directed by Roman Polák, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ Ivan Vyrypayev: *Illusion*, directed by Eduard Kudláč, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ Jonathan Littell: *The Kindly Ones*, directed by Michal Vajdička, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava

THE BEST DIRECTION

- ★ Agnieszka Olsten for the production of the play *Evidence of Blood* by Karol Horák, Civic Association Košice Theatre and the State Theatre Košice
- ★ Roman Polák for the production of the play *Carpathian Thriller* by Eugen Gindl, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ Michal Vajdička for the production of *The Kindly Ones* by the novel of Jonathan Littell, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava

THE BEST ACTRESS

- ★ Zdena Studenková for the character of Leni Riefenstahl in the production of the play *Leni* by Valeria Schulcová and Roman Oleksák, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ Eva Sklyarová for the character of Anna Karenina in the ballet *Anna Karenina* by Kirill Simonov, Lev N. Tolstoy and Rodion Shchedrin, State Theatre Košice – Ballet
- ★ Kristína Turjanová for the character of Johnová in the production of the play *Rats* by Gerhart Hauptmann, Andrej Bagar Theatre in Nitra

THE BEST ACTOR

- ★ Daniel Fischer for the character of Christian in the production of *Buddenbrooks* by the novel of Thomas Mann, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ Ľuboš Kostelný for the character of Maximilian Aue in the production of *The Kindly Ones* by the novel of Jonathan Littell, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ Vladimír Obsil for the character of Tibor Hanzel at the 4th part (Honour Thy Father and Thy Mother) of the production of *Ten Commandments*, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava

Karpatský thriller / Carpathian Thriller

THE BEST STAGE DESIGN

- ★ **Tom Ciller** for the stage design in the production of the play *Evidence of Blood* by Karol Horák, Civic Association Košice Theatre and the State Theatre Košice
- ★ **Juraj Kucharek** for the stage design in the production of *Jane Eyre* by the novel of Charlotte Brontë, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ **Pavol Andraško** for the stage design in the production of *The Kindly Ones* by the novel of Jonathan Littell, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava

Láska na Kryme / Love in the Crimea

THE BEST COSTUME DESIGN

- ★ **Martin Kotúček** for the costume design in the production of *Jane Eyre* by the novel of Charlotte Brontë, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava
- ★ **Marija Havran** for the costume design in the production of the play *Love in the Crimea* by Slawomir Mrožek, Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava
- ★ **Eva Kudláčová Rácová** for the costume design in the production of *Madame Bovary* by the novel Gustav Flaubert, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava

THE BEST SCENIC MUSIC

- ★ **Andrej Kalinka** for the music in the production of *Home, Eros, Faith* of the group „Med a prach“, Bratislava
- ★ **Katarzyna Borek** and **Wojciech Orszewski** for the music in the production of the play *Evidence of Blood* by Karol Horák, Civic Association Košice Theatre and the State Theatre Košice
- ★ **Jozef Vlk** and **Peter Zagar** for the music at ballet *The Tempest*, Slovak National Theatre – Ballet, Bratislava

Svedectvo krvi / Evidence of Blood

THE NEWCOMER OF THE SEASON

- ★ **Peter Oravec** for the direction of the musical *The Shop On Main Street* by Bernard Spiro and David Nagy, The New Stage Theatre, Bratislava
- ★ **Júlia Rázusová** and **Michaela Zákuťanská** for the concept of *The Prešov National Theatre*, Prešov
- ★ **Daniel Majling** and **Miriam Kičinová** for the dramaturgy of the production of *Ten Commandments*, Slovak National Theatre – Drama, Bratislava

koncept Prešovského národného divadla, Prešov

concept of The Prešov National Theatre, Prešov

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre, SLOVENSKO
Karol Spišák Old Theatre in Nitra, SLOVAKIA

Lars von Trier

DOGVILLE / DOGVILLE

piatok / Friday 26. september 2014, 16.00 – 17.50
Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Tatra / **Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Tatra**
jazyk: slovenský / language: Slovak

divadelná adaptácia / theatrical adaptation: **Christian Lollike**
režia / directed by: **Šimon Spišák**
dramaturgia / dramaturgy: **Veronika Gabčíková**
scéna / set design: **Karel Czech**
hudba / music: **Jindřich Čížek**
kostýmy / costumes: **Adriana Černá**
osoby a obsadenie / characters and cast:
Grace: **Andrea Ballayová / Katarína Petrusová**,
Tom Edison: **Radovan Hudec**, Thomas Edison: **Roman Valkovič**, Ben: **Rudo Kratochvíl**, Chuck: **Miloš Kusenda**, Vera: **Agáta Solčianska**, Teta Ginger / **Aunt Ginger**: **Olga Schrameková**, Liz: **Andrea Sabová**, Olívia: **Lucia Korená**, Marta: **Danica Hudáková**, lason: **Andrea Ballayová / Katarína Petrusová**, Šef / Chief: **Milan Vojtela**, Jack McKay: **Ján Hrmo**, Bill: **Jakub Jánsky**

Inscenácia je divadelnou adaptáciou kultového filmu Larsa von Trieria *Dogville*, jedného z výrazných medzníkov dejín kinematografie. Dej hry je krutý, forma inscenácie originálna svojím minimalizmom, sugesciou, stavbou scén a hereckou akciou. Alegória postoja ľudstva k morálke, idealizmu, súcitu a milosrdensťstvu. Krutá pravda o zle v každom z nás. Moderné memento pred eskaláciou pocitu nadradenosťi a moci, večne sa opakujúcim v histórii ľudstva aj v konaní každého človeka.

Šimon Spišák (1988) v roku 2013 vyštudoval divadelnú režiu na Katedre Alternatívneho a bábkového divadla na DAMU v Prahe pod vedením Doc. Miroslava Krobota. Pôsobí ako kmeňový režisér v Starom divadle Karola Spišáka v Nitre, pracuje aj v Divadle z Pasáže v Banskej Bystrici. Zaujíma sa o sociálne a komunitné divadlo.

The staging is theatre adaptation of the cult film by Lars von Trier *Dogville*, one of the outstanding milestones of the film history. The story is cruel, the form of the play is original due to its minimalism, suggestion, building of the scenes and performing action. It is an allegory of human attitude to morals, idealism, sympathy and loving kindness. A cruel truth about evil in every one of us. A modern memento to beware the escalation of the feeling of superiority and power, constantly repeating itself in the history of mankind as well as in the behaviour of every person.

Šimon Spišák (1988) finished the studies of theatre direction at the Alternative Puppet Theatre Department of DAMU in Prague under the guidance of Doc. Miroslav Krobot in 2013. He is permanent director at the Karol Spišák Old Theatre in Nitra. He also works at the Theatre from the Arcade in Banská Bystrica. He is interested in social and community theatre.

www.staredivadlo.sk

FESTIVAL
PLUS

Teatro Tatro, SLOVENSKO / **SLOVAKIA**

Michail Bulgakov / **Mikhail Bulgakov**

MAJSTER A MARGARÉTA THE MASTER AND MARGARITA

piatok / Friday 26. september 2014,
21.00 – 00.30, šápitó / Tent Teatro Tatro
sobota / Saturday 27. september 2014,
21.00 – 00.30, šápitó / Tent Teatro Tatro
nedela / Sunday 28. september 2014,
21.30 – 01.00, šápitó / Tent Teatro Tatro
jazyk: slovenský, 26. 9. – simultánny preklad do angličtiny
language: Slovak, 26. 9. – simultaneously translated to
English language
Raňajky s... / *The Breakfast with...* Ondrej Spišák,
28. 9. 2014, 10:00, Meeting Point

adaptácia románu, scenár a rézia / theatre adaptation of the
novel and direction: Ondrej Spišák
scéna / set design: František Lipták
realizácia scény / set realisation: Peter Kostroň
kostýmy / costumes: Katarína Hollá
hudba / music: Andrej Kalinka
bábky / puppets: Karel Czech
masky / masks: Martin Blízniak
produkcia / production: Mana, s. r. o., Banská Bystrica
technická spolupráca / technical support:
Radoslav Šabík, Michal Juhás

účinkujú / cast: Lukáš Latinák, Marián Miezga,
Zuzana Konečná, Lukasz Kos, Róbert Jakab,
Milan Ondrik, Agáta Spišáková, Rudo Kratochvíl,
Juraj Kemka / Peter Oszlík, Milan Vojtela,
Martin Nahálka, Šimon Spišák, Andrej Kalinka,
Lucia Korená, Ondrej Spišák

Inscenácia *Majster a Margaréta* nadväzuje na najúspešnejšie tituly súboru Teatro Tatro. Po *Bianke Braselli*, *dáme s dvoma hlavami* zdedila atmosféru starého magického panoptika, v ktorom je všetko možné, a rozvinula sa do veľkého „cirkusu Moskva“. Z *Proroka Ilju* zase prevzala tému približujúceho sa konca sveta. *Majster a Margaréta* je v istom zmysle volným pokračovaním a zároveň vyvrcholením tejto trilógie.

Vyrovnáť sa kultovému románu Bulgakova bolo pre Teatro Tatro veľkou výzvou a hľadaním odpovedí na otázky: Ako sa diabol, ktorý sa zjavil v tridsiatych rokoch minulého storočia v Moskve, zmenil, a do akej miery ovplyvňuje svet súčasnosti? Nie je náhodou súčasný svet ešte o niečo diabolskejší ako svet porevolučnej Moskvy? Má ešte Ježiš Kristus nejaký vplyv alebo je to už len idealistický prorok, ktorý, keby sa teraz zjavil, okamžite by skončil v blázinci, vo väzení alebo by umrel hladom? A existuje dnes ešte láska, taká veľká, že sa pred ňou pokloní aj samotný diabol? Ambíciou predstavenia je posunúť „obyčajné“ rozprávanie „prostého“ pribehu do metaforického sveta mágie a sna, aby sa šapitó Teatra Tatro pri každom predstavení inscenácie stalo laboratóriom, v ktorom sa hľadajú odpovede na odveké otázky trápiace ľudstvo.

Ondrej Spišák (1964) – režisér a herec. Vyštudoval réžiu na Bábkarskej fakulte DAMU v Prahe. Najskôr sa venoval bábkovému divadlu pre deti, potom prešiel k divadlu pre dospelých. Na začiatku 90. rokov založil s výtvarníkom a scénografom Ferom Liptákom nezávislý súbor Teatro Tatro, ktorý nadväzuje na tradíciu pouličných divadiel a cirkusu (*Bianca Braselli*, *dáma s dvoma hlavami*, *Lietajúca Frída*, *Minas Tirith - Minas Morgul*, *Derniéra...*). Pravidelné spolupracuje s Radošinským naivným divadlom (*Tato*, *Hra o láske*), často hostuje v poľských divadlech – Národné divadlo vo Varšave (*Merlin*), za inscenáciu bol nominovaný na Varšavského Fénixa), Divadlo Wybrzeże v Gdaňsku (*Sen ploštice*). Jeho domovskou scénou je Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre, kde od roku 2007 pôsobí aj ako riaditeľ.

The Master and Margarita continues in the style of the Teatro Tatro ensemble. From *Bianka Braselli*, *the Lady with Two Heads*, it inherited the atmosphere of an old magical fun house in which anything is possible, and developed it into a big “*Circus Moscow*”. And from *The Ilja the Prophet*, it borrowed the subject of the end of the world coming near. *The Master and Margarita* is in a way a loose sequel, and at the same time the culmination, of this trilogy.

It was a big challenge for Teatro Tatro to compete with the cult novel by Bulgakov, and also a quest for the answers to the questions: How has the devil which appeared in the 30ies in Moscow, changed, and how much does he affect the world today? Isn't the world of today even more diabolic than the world of the post-revolutionary Moscow? Has Jesus Christ any influence still, or is he only an idealistic prophet who, if he was to appear today, would immediately end up in a madhouse, in prison, or die of hunger? And does love still exist today, such a big one that even the devil bows in front of it? The performance has the ambition to move a “simple” telling of a “simple” story into a metaphorical world of magic and dreams, so that the Teatro Tatro tent will, with each performance, become a laboratory in which there takes place a search for the answers to the eternal questions troubling the mankind.

Ondrej Spišák (1964) – director and actor. He studied direction at the Puppet Faculty of DAMU in Prague. At first, he made puppet theatre for children, later he moved to theatre for the adults. At the beginning of the 90ies, he founded, together with artist and set designer Fero Lipták, the independent ensemble Teatro Tatro which continues in the old tradition of street theatre and circus (*Bianka Braselli*, *Woman with Two Heads*, *Flying Frida*, *Minas Tirith – Minas Morgul*, *The Final Performance...*). He regularly cooperates with the Radošina Naive Theatre (*Dad, The Play About Love*), often appears on tours in Polish theatres – the National Theatre in Warsaw (*Merlin*, for which he was nominated for the Phoenix of Warsaw), Theatre Wybrzeże in Gdańsk (*The Dream of a Bug*). His domestic stage is the Karol Spišák Old Theatre in Nitra where he acts also as the director since 2007.

ALT@RT, Praha, ČESKÁ REPUBLIKA

ALT@RT, Prague, CZECH REPUBLIC

Tereza Ondrová, Peter Šavel

BOYS WHO LIKE TO PLAY WITH DOLLS

CHLAPCI, KTORÍ SA RADÍ HRAJÚ S BÁBIKAMI

sobota / Saturday 27. september 2014,

20.00 – 20.40, Synagóga / Synagogue

jazyk: bez textu / language: without text

koncept, choreografia a účinkovanie / Concept, choreography and performed by Tereza Ondrová, Peter Šavel

hudba: koláž / music: collage

svetelný dizajn / light design: Jiří Hajdyla

produkcia / production: Karolína Hejnová – ALT@RT o.s.

s podporou / Supported by: Magistrát hlavního města Prahy / Prague City Hall, Nadace život umělce / Artist's Life Foundation, ALT@ART o.s.

Spoločnosť nám už od detstva vnukuje rodové stereotypy. Ružová je pre dievčatká, autá sú pre chlapcov, dievčatá sa hrajú s bábikami a chlapci nepláču. Rod – sexualita jedinca – je oveľa väčším spoločenský, ako biologický fenomén. Podstata toho, čo znamená byť mužom alebo ženou, nezávisí len od množstva estrogénu alebo testosterónu, ale je hlavne výsledkom sociálneho vplyvu a výchovy, procesu socializácie.

Vitajte vo svete fantázie, kde mužské a ženské princípy nemusia byť nutne to isté, čo muž a žena. Projekt je výsledkom tvorivého stretnutia dvoch výnimočných choreografov a performerov, ktorí sa stretli počas úspešného projektu *Ovela viac ako nič*. V tejto inscenácii sa pohyb a tanec stávajú prostriedkom na vyjadrenie kontrastu medzi prejavmi tela a duše, medzi rodovými danosťami a sociálnymi predsudkami, v snahe popri rôzne spoločenské stereotypy a skúmať rodovú tému čisto z fyzickej stránky.

Peter Šavel (1984) získal bakalársky diplom na VŠMU v Bratislave (odbor pedagogika moderného tanca) a ďalej študoval na PARTS v Bruseli, kde promoval v r. 2010. Tancoval v mnohých choreografiách známych slovenských aj zahraničných autorov: T. Hauert, S. Sanchis, D. Zambrano, W. Vandekeybus či A. T. de Keersmaeker. Po prijatí na PARTS začal pracovať na vlastných choreografiách. *Chlapci, ktorí sa radi hrajú s bábikami* je už jeho tretia prezentácia v prestížnom výbere siete európskych tanečníkov – Aerowaves. V súčasnosti žije a pracuje v Bruseli, kde spolupracuje s Pierreom Droulersom a rozvíja svoje vlastné projekty.

Tereza Ondrová (1981) promovala v r. 2006 na HAMU v Prahe, odbor tanečná pedagogika. Je zakladateľkou tanečného súboru VerTeDance; v jeho rámci vytvorila, spoločne s Veronikou Kotlíkovou, viac ako šestnásť projektov, z toho tri získali najprestižnejšiu cenu v oblasti českého moderného tanca – Taneční inscenace roku (2005, 2012 a 2014). V r. 2010 získala cenu Tanečník roku. Spolupracovala s DOT 504, Antonom Lahkým, Olgou Cobos, Petrom Mikom, Nir de Vollfom, Felixom Ruckertom, Thomasom Steyaertom a ďalšími.

The society instills us from childhood gender stereotypes. Pink is for girls, cars are for boys, girls play with dolls and boys do not cry. Gender - the sexuality of personality - is much more than a biological phenomenon a social phenomenon. The essence of what it means being a man or a woman is not based solely on the amount of estrogen or testosterone in the body, but is basically the result of the social influence or decision, education, process of socialization.

Welcome in the fantasy world in which the masculine and feminine principle may not be the same as a man and a woman. The project results from a creative meeting of two distinctive choreographers and performers who have met in the successful project *Much More Than Nothing*. Movement and dance become in this project a means to express the contrast between the expression of body and soul, between genetic givens and social prejudices in an attempt to challenge the various social stereotypes and explore the theme of gender purely physically.

Peter Šavel (1984) obtained a bachelor degree at the Academy of Performing Arts in Bratislava (focus on pedagogy of modern dance) and then graduated from P.A.R.T.S. in Brussels in 2010. He danced in a number of choreographies by renowned Slovak and international authors such as T. Hauert, S. Sanchis, D. Zambrano, W. Vandekeybus or A. T. de Keersmaeker. After being accepted to P.A.R.T.S., he began to work on his own choreographies. *Boys Who Like To Play With Dolls* are his third presence in the prestigious selection by Aerowaves network. He currently lives and works in Brussels where he cooperates with Pierre Droulers and develops his own projects.

Tereza Ondrová (1981) in 2006 graduated at Music Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague, Department of Dance Pedagogy. She is a founder of a dance ensemble VerTeDance within which she has so far created together with Veronika Kotlíková over 16 projects; three of them were awarded by the most prestigious award in the field of Czech contemporary dance: Dance Piece of the Year Prize (2005, 2012 and 2014). In 2010, she was awarded „Dancer of the Year“ Prize. As a performer, she co-operated with DOT 504, Anton Lahký, Olga Cobos, Peter Mika, Nir de Vollf, Felix Ruckert, Thomas Steyaert and others.

Stanica Žilina-Záriečie, SLOVENSKO / **SLOVAKIA**

2'16" A POL: VESMÍRNA ODYSEA 2'16" AND A HALF: THE SPACE ODYSSEY

nedelja / Sunday 28. september 2014, 16.00 – 16.55

pondelok / Monday 29. september 2014, 10.00 – 10.55

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Tatra / **Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Tatra**

jazyk: slovenský, synopsa v angličtine k dispozícii / language: Slovak, synopsis in English language available

kompozícia a dirigent / composition and conductor:

Marek Piaček

dramaturgia / dramaturgy: **Ivana Rumanová,**

Barbora Uríková

video: **Algis Kaveckis**

animácie / animations: **SeEun Lee**

zvuk / sound: **Dušan Dobiaš, Petr Vrba,**

Hankil Ryu, Jan Burian

hudobná spolupráca / music co-operation: **Karol Nitran,**

Cyril Šikula, Marián Hrubý

scénografia / set design: **Marta Hlavajová**

grafická spolupráca / graphic co-operation: **Martin Krkošek**

konzultácie / consultations: **Hana Hudcovičová Lukšú**

technická spolupráca / technical support: **Daniel Kozlík,**

Ints Plavnieks

detskí účinkujúci / children cast: **Ema Adamcová,**

Michal Bartošák, Gabriela Brezániová,

Jolanka Čierna, Matej Garčár, Nelli Horváthová,

Terezka Kardošová, Carolina Knorst, Nina Konáriková,

Terezka Majdanová, Marína Majtánová, Simonka

Mihalcová, Nelka Molnárová, Dorotka Ničková,

William John O'Brien, Šimon Papala,

Natasha Sabolová, Alžbetka Sopčáková,

Ema Starinská, Žofia Škvareková, Marcel Šimko,

Martina Tinková, Tomáš Urík, Paulína Uríková,

Mária Žideková, Jakub Urík

husle, pedagogické vedenie / violin, pedagogical leadership:

Zuzana Kolenová

filharmonici / philharmonic musicians:

flauta / flute – **Cyril Šikula,**

lesný roh / French horn – **Karol Nitran,**

husle / violin – **Marián Hrubý**

FESTIVAL
PLUS

Súčasná opera 2'16" a pol: Vesmírna odysea vznikla spolu-prácou detí a profesionálnych hudobníkov Slovenskej filharmonie v Bratislave. Hlavnými prvkami dejá sú ticho a detské strašidelné príbehy, doplnené o disharmónie, kaly či hudobné usadeniny.

Opera vznikla v rámci medzinárodného projektu Karaoke Europe, ktorý prepája umelecké aktivity štyroch rôznych kultúrnych organizácií z Európy, medzi ktorými je okrem Stanice aj Divadlo Archa z Českej republiky, PanoDrama z Maďarska a 5e Kwartier z Holandska. Hlavnou tému ich spolupráce sú participatívne projekty, práca s rôznymi menšinami alebo sociálne a kultúrne vylúčenými komunitami.

Marek Piaček (1972) – skladateľ, performer, improvizátor, tvorí komornú hudbu a elektroakustické skladby. Študoval hru na flautu na konzervatóriu v Bratislave, neskôr kompozíciu u Ladislava Burlasa, neskôr u Ilja Zeljenku. Je spoluakladateľom komorného orchestra Požoň Sentimental, spolupracoval aj s viacerými ďalšími súbormi. Jeho hudbu uviedli na viacerých európskych hudobných festivaloch, ako Varšavská jeseň, Wien Modern, Wiener Festwochen, Mélos-Éthos, Večery novej hudby, Musica Danubiana Ľubľana, Bratislavský hudobný festival, Kiosk Žilina, Fest Anča v Žiline, 4 živly Banská Štiavnica, Festival peknej hudby Banská Štiavnica, NewNew! Festival Brno a na mnohých iných. Spolupracoval s mnohými svetovo známymi hudobníkmi. V súčasnosti pôsobí ako skladateľ, interpret (flauta, notebook), lektor (soundart), organizátor súčasných hudobných podujatí.

The contemporary opera 2'16" and a Half: Space Odyssey has originated as a cooperation of children and professional musicians from the Slovak Philharmonic Orchestra in Bratislava. The main elements of the plot are silence and children ghost stories, with the addition of cacophony, filth or musical sediments.

The opera was created within the international project Karaoke Europe which connects artistic activities of four different cultural organisations from Europe, among which there is also Theatre Archa from the Czech Republic, PanoDrama from Hungary and 5e Kwartier from Holland. The main themes of their cooperation are participation projects, the work with various minorities or with socially and culturally proscribed communities.

Marek Piaček (1972) – music composer, performer, improviser; he writes chamber music and electro-acoustic pieces. He studied playing flute at the Conservatory in Bratislava, later composition with Ladislav Burlas, then with Ilja Zeljenka. He is a co-founder of the chamber orchestra Požoň Sentimental; he cooperated also with several other ensembles. His music was played at many European music festivals, such as the Warsaw Autumn, Wien Modern, Wiener Festwochen, Mélos-Éthos, New Music Nights, Musica Danubiana Ljubljana, Bratislava Music Festival, Kiosk Žilina, Fest Anča in Žilina, 4 Elements Banská Štiavnica, Lovely Music Festival Banská Štiavnica, NewNew! Festival Brno, and many others. He has cooperated with many world-famous musicians. These days, he works as composer, interpreter (flute, notebook), lecturer (soundart), organizer of contemporary music events.

VÝLET ZA DIVADLOM

THEATRE TRIP

Farma v jeskyni, Praha, ČESKÁ REPUBLIKA
Farm in the Cave, Prague, CZECH REPUBLIC

INFORMÁTORI WHISTLEBLOWERS

utorok / Tuesday 30. september 2014, 20.00 – 21.00,
Stanica Žilina – Záriečie
odchod autobusom do Žiliny o 17.00 od Divadla Andreja Bagara v Nitre, predpokladaný návrat do Nitry o 24.00 /
Coach departure to Žilina at 17:00 from Andrej Bagar Theatre in Nitra; expected return to Nitra – 24:00
jazyk: anglický, slovenský text k dispozícii na letákoch /
language: English, Slovak text available on leaflets

predstavenie v spolupráci so Stanicou Žilina – Záriečie /
the performance is held in co-operation with
Stanica Žilina – Záriečie

rézia, koncept, choreografia / **direction, concept, choreography: Viliam Dočolomanský**
asistenti rézie / **assistants to director: Eduard Prokhasko, Eliška Vavříková, Daniel Raček**
dramaturgia / **dramaturgist: Petr Michálek**
hudba / **music: Viliam Dočolomanský, Marcel Bárta**
scéna / **stage design: Lucia Škandíková**
kostýmy / **costume design: Markéta Oslzlá**
svetelný dizajn / **light design: Felice Ross**
video: **Erik Bartoš**
produkcia / **producer: Jan Valter**

účinkujú / **performing: Emil Leeger, Minh Hieu Nguyen, Hana Varadzinová, Anna Gromanova, Jun Wan Kim, Olda Smysl**

koprodukcia: Tanec Praha / PONEC – divadlo pro tanec, Truc Sphérique, Žilina
co-production: Ponec Theatre – The dance Venue, Prague, Czech Republic, Truc Sphérique, Žilina, Slovakia
S podporou: Hlavného mesta Praha, European Cultural Foundation, Visegrad Fund
With the support of the Capital City of Prague, European Cultural Foundation, Visegrad Fund

Čo sa skrýva za marketingovým obrazom korporácie, ktorej výrobky denne konzumujeme? Túžba zistíť, čo je „za“ a informovať o tom, vedie mladých aktivistov k zbieraniu skrytých informácií, k odhalovaniu zločineckých praktík nadnárodného koncernu, až k poznaniu, že spod vplyvu korporácie nie je možné sa vymaníť. S tým, čo zistili, sa však zároveň ani nedá dobre žiť. Ako ďalej? A „kto“ je tá korporácia, proti ktorej vlastne bojujú? Inscenácia *Informátori* nie je len „orwelloskou fantáziou“. Vznikla na podklade skutočnej kauzy, ktorá mala vo Švajčiarsku škandálneho súdnu dohru iba v roku 2013. Známa potravinová korporácia nasadila do malej skupiny aktivistov mladú ženu, ktorá pod falosoňím menom predstierała spoločný záujem. V skutočnosti však poskytovala súkromné informácie o členoch hnutia a ich spojencoch z iných krajín. Súvislosti vedú až k dosiaľ nevyjasneným vraždám rebelujúcich odborových robotníkov korporácie v treťom svete.

Informátori sú znepokojujúcou a hypnotickou sondou na pomedzí fyzického divadla, videa a divadla dokumentu. V inscenácii zaznievajú citácie z rozhovorov s obeťami kauzy a s korporátnymi lobistami, ktorých tvorcovia navštívili v Bruseli. Aj tento projekt Farmy v jeskyni je cielený prienikom umelcov do oblasti, ktorú dovtedy nepoznali. *Informátori* nie sú tradičným politickým divadlom, napriek tomu nastolujú otázky o vplyve korporátneho lobingu na demokratické princípy západnej spoločnosti, ktorým sa teraz ani v budúcnosti nevyhneme.

Návštevu predstavenia *Informátori* Asociácia Divadelná Nitra pripravuje ako prvé podujatie z novej programovej sekcie **Výlet za divadlom**. V rámci sekcie bude Asociácia ponúkať záujemcom autobusové zájazdy na výnimočné divadelné predstavenia v mimoniitrianskych divadlech a v blízkom zahraničí (Budapešť, Viedeň, Brno...).

Viliam Dočolomanský (1975) vyštudoval činohernú réžiu na JAMU v Brne a doktorandské štúdium na DAMU v Prahe. Hostoval ako režisér v divadlech v Čechách a na Slovensku. So skupinou mladých hercov odšiel do Andalúzie, kde vytvoril svoj prvý projekt, na základe ktorého sa v roku 2002 sformovalo Medzinárodné divadelné štúdio Farma v jeskyni. Súbor sa etabloval ako moderné laboratórium pre performerov, pracujúce na hranici žánrov fyzického, tanečného a hudobného divadla. Jeho divadelné projekty reprezentovali Českú republiku na festivaloch na 3 kontinentoch. Súbor kladie dôraz na rozvoj osobnosti svojich členov a výskum kultúrnych a sociálnych fenoménov. Viliam Dočolomanský a Farma v jeskyni sú držiteľom medzinárodných i českých ocenení: New European realities, Total theatre award, A Fringe First Award, The Grand Prix Golden Laurel Wreath Award, A Herald Angel Award, Hlavná cena Alfréda Radoka, Cena týždenníku Respekt, Cena Sazky a Divadelních novín atd... V rokoch 2011 a 2012 bola Farma v jeskyni nominovaná na Štátnu cenu Ministerstva kultúry ČR za prínos v oblasti divadla.

What is hiding behind the marketing image of a corporation whose products we daily consume? Desire to find out what is "behind", and to bring information about it, pushes young activists to collect hidden information which reveal the criminal practices of multinational concerns, leading to understanding that it is not possible to be set free from the influence of the corporation. But with such knowledge it is impossible to live well. So, what to do? And "who" is really the corporation which they are fighting against?

The play *Whistleblowers* is not just an "Orwellian fantasy". It is based on the real case which had a scandalous trial aftermath in Switzerland just in 2013. A well-known food corporation engaged into a small group of activists a young woman who, under a false name, pretended to share their interest. But in reality, she was providing private information about the members of the movement and their allies in other countries. The connections led even to some murders of the rebelling workers from the trade union of the corporation in the third world, which remain unexplained.

The *Whistleblowers* is an unsettling and hypnotic probe on the border of physical theatre, video and documentary theatre. In the staging, there are heard the quotations from the interviews with the case victims and with the corporate lobbyists, visited in Brussels by the authors of the play. This project of the Farm in the Cave is another focused penetration of the artists into an area which they didn't know before. The *Whistleblowers* is not a traditional political theatre, but in spite of that it asks the questions about the influence of corporate lobbying upon democratic principles of the Western society which we are not able to avoid, neither today nor in the future.

The Association Divadelná Nitra prepares the visit of the *Whistleblowers* performance as the first event from the new programme section called **Theatre Excursion**. In this section, there will be bus trips to exceptional theatre performances in theatres outside of Nitra and in the nearby foreign cities (Budapest, Vienna, Brno...).

Viliam Dočolomanský (1975) studied drama direction at the JAMU in Brno and received a PhD. at the DAMU in Prague. He was a guest director in various theatres in Czech Republic as well as in Slovakia. With a group of young actors, he left to Andalusia where he created his first project, which served as the basis for the International Theatre Studio Farm in the Cave in 2002. The ensemble has established itself as a modern laboratory for performers, working on the borderline of the genres of physical, dance and music theatre. Its theatre projects represented the Czech Republic at the festivals on three continents. The ensemble puts the emphasis on the development of personalities of its members and on the research of cultural and social phenomena. Viliam Dočolomanský and the Farm in the Cave were awarded many international as well as Czech awards: New European Realities, Total Theatre Award, The Fringe First Award, The Grand Prix Golden Laurel Wreath Award, The Herald Angel Award, Alfréd Radvan Main Prize, Award of the Respekt Weekly, The Prize of Sazka and Theatre Journal, etc. In 2011-2012, Farm in the Cave was nominated for the State Award of the Ministry of Culture of the Czech Republic for the contribution in the field of theatre.

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 11.00 – 13.30, šapito Teatro Tatro / Teatro Tatro Tent

NAČO UMENIE? / ART, WHAT FOR?

verejná debata / public debate

neformálna, provokatívna a vecná debata naplnená faktami a argumentmi

- Aké sú úlohy, poslanie, zmysel umenia?
- Čo umenie môže poskytovať? Čím je jedinečné?
- Aký vplyv má na spoločnosť a aký spoločnosť na umenie?
- Aký je vzťah umenia a iných oblastí činnosti a myslenia – vedy, historie, ekonomiky, politiky?
- Aký význam má umenie pre jednotlivca, pre spoločnosť? Má potenciál zasiahnuť do dejín, výrazne ovplyvniť spoločnosť?
- Aké je vnímanie umenia dnes? U reprezentácií, u verejnosti. Kto ho vlastne potrebuje?
- Aké percento ľudí sa zúčastňuje na umení?
- Aké je postavenie umenia v súčasnej spoločnosti? Aké miesto zaujíma umenie v hierarchii spoločenských hodnôt?
- V akom je umenie stave, kondícií?
- Aká je alebo má byť miera sebestačnosti umenia alebo naopak – jeho podporu? Čo alebo kto má podporovať rozvoj umenia? A čo rozvoju umenia bráni?
- Ako je to s výchovou k umeniu? Je potrebná? Aké sú alebo by mali byť jej formy? Kto má mať výchovu k umeniu na starosti?
- Môžeme žiť bez umenia? Aký by to bol život?
- Načo teda umenie?

Zámerom debaty je poukázať na význam umenia pre človeka a spoločnosť, teraz i v histórii, z rôznych uhlov pohľadu: filozofie, sociológie, ekonomiky, estetiky i samotnej umeleckej tvorby.

Hostia:

Janez Janša (rodený Emil Hrvatin) – SI, performer, divadelný režisér, dlhorocný šéfredaktor prestížneho slovinského divadelného časopisu Maska,
prof. Erich Mistrik – SK, estetik – estetická výchova, občianska výchova, multikultúrna výchova a kultúrna história
prof. Peter Michalovič – SK, filozof, estetik, teoretik filmu a pedagóg

Darina Kárová – SK, manažérka, aktivistka, riaditeľka Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra

Moderátor:

Štefan Hrív – SK, novinár, zakladateľ a šéfredaktor týždenníka .týždeň, zakladateľ a moderátor diskusnej televíznej relácie Lampa

informal, provocative and objective debate

substantially based on facts and arguments

- *What are the functions, mission and meaning of art?*
- *What does art have to offer? What makes it so unique?*
- *What is the influence of art on society and vice versa?*
- *What is the relationship between art and other fields of activity and thought – science, history, economics, politics?*
- *What is the importance of art to an individual, to society? Does it have the potential to have an impact on history, to significantly influence societies?*
- *How is art perceived today? By representations and by the public? Who actually needs it?*
- *What percentage of people participate in art?*
- *What is the position of art in modern society? What place does art occupy in the hierarchy of social values?*
- *What is its present state, condition?*
- *What is or what should be the degree of self-sufficiency of art or, on the contrary, to what degree should it be supported? What or who should promote the development of art? And what hinders the development of art?*
- *What about education towards art? Is it necessary? What are or what should be its forms? Who should be responsible for education towards art?*
- *Can we live without art? What would life be like without it?*
- *Well then, what is art for?*

The aim of the debate is to point to the relevance of art to man and society, now and in the past, from different perspectives: those of philosophy, sociology, economy, aesthetics and the artistic creation itself.

Guests:

Janez Janša (born as Emil Hrvatin) – SI, performer, stage director, long-time editor -in-chief of the prestigious Slovenian theatre magazine Maska

Prof. Erich Mistrik – SK, aesthetician – aesthetic education, civics, multicultural education and cultural history

Prof. Peter Michalovič – SK, philosopher, aesthetician, film theoretician and pedagogue

Darina Kárová – SK, manager, activist, director of the Divadelná Nitra International Theatre Festival

Moderator:

Štefan Hrív – SK, journalist, founder and editor-in-chief of .týždeň weekly magazine, founder and moderator of the TV debate programme Lampa

DISKUSIE A PREZENTÁCIE

DISCUSSIONS AND PRESENTATIONS

Raňajky s.... / The Breakfast with...

sobota / Saturday 27. 9., 10.00

Šapitó Teatro Tatro / Teatro Tatro Tent

diskusia s / discussion with: **Herbert Fritsch**

vstup voľný / free entrance

neděla / Sunday 28. 9., 10.00, Meeting Point

diskusia s / discussion with: **Ondrej Spišák, Ján Luterán,**

Pieter De Buysser, Iztok Kovač & Janez Janša

vstup voľný / free entrance

pondelok / Monday 29. 9., 10.00, Meeting Point

diskusia s / discussion with: **Agnieszka Olsten,**

Michal Vajdička, Roman Polák, Peter Lomnický

vstup voľný / free entrance

utorok / Tuesday 30. 9. 2014, 10.00 – 11.00

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio

Každá spoločnosť potrebuje umenie

Študentský moderovaný diskusný duel v spolupráci so Slovenskou debatnou asociáciou. Dva 2-3 členné stredoškolské debatné tímy sa stretú v dueli, aby overili, načo nám je umenie. Jeden tím prezentuje argumenty za, druhý proti. Na záver publikum hlasuje o tom, ktorý tím mal presvedčivejšie argumenty. Slovenská debatná asociácia je nezisková organizácia, ktorej poslaním je vzdelávať mladých ľudí debatnými aktivitami, inovať formálne vzdelávanie a rozvíjať občiansku spoločnosť.

Podujatie je v slovenčine, pre študentov a pedagógov nitrianskych škôl i pre verejnosť.

Every Society Needs Art

Moderated student discussion duel in cooperation with the Slovak Debate Association.

Two high school debate teams, consisting of 2 – 3 members, will meet in a duel to prove what we need art for. One team will present the arguments for, the other one against. In the end, the audience will vote for the team whose arguments were more convincing. Slovak Debate Association is a non-profit organisation the purpose of which is to educate young people by debate activities, to innovate formal education, and to develop civil society.

The event is in Slovak, for the students and teachers of Nitra schools as well as for the public.

utorok / Tuesday 30. 9. 2014, 12.00 – 13.00

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio

Načo divadlo?

Sprítomňovanie divadelnej minulosti

Theatre, What For?

Making Present Theatre History

Prezentácia DVD Divadelného ústavu o inscenáciach drámy *Herodes a Herodias* v slovenských profesionálnych divadlech a informácia o možnostiach využívania databázy Divadelného ústavu.

Projekt *Sprítomňovanie divadelnej minulosti* využíva moderné technológie na prenos archívnych dokumentov prostredníctvom interaktívneho média. Užívateľsky atraktívnu formou DVD sa zverejňuje cenný bohatý archívny, múzejnej a dokumentačný materiál o slovenskom profesionálnom divadle. Cieľom je sprostredkovať čo najviac dostupných poznatkov o divadle v jednotlivých obdobiah, ako aj výsledky teatrológických skúmaní na pozadí modelových inscenácií. autorka projektu: **Juliana Beňová**

Program prezentácie:

- » Prezentácia **DVD Herodes a Herodias**
analýzy deviatich inscenácií vrcholnej Hviezdoslavovej drámy, ktorú od vzniku slovenského profesionálneho divadla inscenovali devätkrát na slovenských profesionálnych javiskách.
- » Diskusia na tému „**Ako sa uchováva divadelná minulosť a spracúva divadelnú príomnosť**“

*Presentation of the DVD by the Theatre Institute about the productions of *Herodes and Herodias* drama in the professional Slovak theatres, and information about the opportunities to use the database of the Institute.*

The Making Present Theatre History project is using modern technologies for the transmission of the archive documents through the interactive media. Thanks to the user attractive form of a DVD, the precious and rich archive, museum and documentation material about professional Slovak theatre is made public. The aim is to intermediate as much available knowledge about the theatre in the individual seasons as possible, as well as the results of dramatic research on the background of model plays.

project author: Juliana Beňová

Programme of the presentation:

- » Presentation of the **DVD Herodes and Herodias**
The analyses of the nine productions of the drama by Hviezdoslav which has been staged nine times on the professional Slovak stages since the origin of the professional Slovak theatre.
- » Discussion on the subject “**How is theatre history preserved and theatre present processed**”

SPRIEVODNÝ PROGRAM ACCOMPANYING PROGRAMME

festival detom
festival for children

INÉ_NÁMESTIE / DIFFERENT_SQUARE

umenie vo verejnom priestore – podujatia z oblasti súčasného divadla, tanca, hudby, výtvarného umenia; FEST_market, workshopy, dielne a hry pre deti a ich rodičov; na Svätoplukovom námestí a pešej zóne

* hviezdica označuje priestor, kde sa koná podujatie v prípade nepriaznivého počasia

art in public space – events from the domain of contemporary theatre, dance, music, fine art; FEST_market; workshops and games for children and their parents; on the main (Svätopluk) square and the pedestrian zone

* the star means the space where the event will take place in case of a bad weather

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 11.00 – 21.00

nedela / Sunday 28. 9. 2014, 11.00 – 19.00

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Asociácia Divadelná Nitra / Divadelná Nitra Association

Čerstvé ovocie, n.o.

FEST_market

predaj výrobkov súčasnej módy, umenia a dizajnu, kreatívna tvorba, oddych, kultúrne podujatia aj festivalové dobroty

sale of the products of contemporary fashion, art and design; creative creation, relax, cultural events as well as festival delicacies

◆ TULIPstan / TULIPtent

výtvárný workshop a výstava projektu Darujem ti tulipán
art workshop and the exhibition of the project A Tulip For You
viac na str. 70 / more on the page 70

piatok / Friday 26. 9. 2014, 16.30 – 17.15

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 18.00 – 18.30

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Barcode Dj's

audiovizuálna akcia / audiovisual event

Performeri snímajú čiarové kódy rôznych tovarov, čím vytvárajú zvukové signály a tie dopĺňajú vizuálnymi efektmi. Audiovizuálny výstup prechádza z agresívnej nelogickej spletí samplov do ucelených skladieb. Po performance si môžu návštěvníci sami „zahráť“ s čítačkami čiarových kódov.

Performers scan linear codes of various forms, thus creating sound signals, to which they add visual effects. The audiovisual output is transformed from an aggressive illogical mass of samples into whole musical pieces. After the performance, the visitors can play themselves with the linear codes readers.

režia / directed by Beata Kolbašovská

autor / author: Jakub Pišek

dramaturgia / dramaturgy: Erik Bartoš

piatok / Friday 26. 9. 2014, 17.45 – 19.00

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square, *foyer DAB

Komorný orchester ZOE / ZOE chamber orchestra

Vivaldi – Piazzolla: 8 ročných období

Vivaldi – Piazzolla: Eight seasons

Komorný orchester ZOE je symfonické teleso pozostávajúce z popredných mladých slovenských umelcov, ktorí počas svojho pôsobenia na slovenskej hudobnej scéne od roku 2008 absolvovalo rad kvalitných, vysoko hodnotených vystúpení.

ZOE chamber orchestra is a symphony ensemble of foremost young Slovak artists; during its acting on the Slovak music scene since 2008, it has already given many top, highly ranked performances.

účinkujú / cast: Samuel Mikláš, Adam Szendrei, Eliška Podolská, Jozef Ostrolúčky, Rudolf Patrnčák, Pavla Ružovičová, Michaela Wdowkova, Štepnka Davidová, Juraj Madari, Martin Kuš, Zuzana Rahlová, Katka Kozelková, Roman Vavro, Agi Ferienčíková

piatok / Friday 26. 9. 2014, 19.30 – 20.30

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Súkromné konzervatórium v Nitre / Private conservatory of Nitra

Koncert bicích nástrojov študentov Súkromného konzervatória v Nitre / Percussion concert of the students from the Private Conservatory of Nitra

pedagogické vedenie / pedagogical leadership: Juraj Gergely

piatok / Friday 26. 9. 2014, 20.30 – 20.50

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Tina B. (CZ)

Sense of Fire / Festival Tina B.

ohnivá, žonglovacia a interaktívna tanecná performancia fiery, juggling and interactive dance performance

autor / author: Miroslav Zach

účinkujú / cast: Miroslav Zach, Sandra Ohnívá

sobota / Saturday 27. 9. 2014, nedela / Sunday 28. 9. 2014

13.00 – 18.00, Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

◆ Projekt Karavan / Caravan Project

prezentácia výsledkov animačného workshopu, ktorý sa v lete uskutočnil v rómskej komunité na Orechovom dvore v Nitre

presentation of the animation workshop which took place this summer in the Roma community in Orechov dvor in Nitra

Voda pre morské panny Ryba Rohatá alebo Toto nie je ryba

Water for mermaids Horned fish or This is not a fish

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 15.30 – 16.15

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Bábkové divadlo Žilina

Voda pre morské panny Ryba Rohatá alebo Toto nie je ryba

👑 Water for mermaids Horned fish or This is not a fish

Inscenácia, ktorú na motívy ľudovej rozprávky *Koza rohatá a jež* autorsky pripravila Zoja Zupková a Erik Binder, prináša deťom ponaučenie o starostlivosti o životné prostredie – zaoberá sa tému znečistenia vôd tuhým i plastovým odpadom a jeho recykláciou. The production, based on the folk fairy-tale "The Horned Goat and the Hedgehog", by Zoja Zupková and Erik Binder, teaches children about taking care of our environment: its subject is water pollution with solid and plastic waste and its recycling.

régia / directed by: **Zoja Zupková**

dramaturgia / dramaturgy: **Petra Štorcelová**

scéna, kostýmy a bábky / set design, costumes, puppets:

Zoja Zupková, Tereza Mojžišová

hudobná spolupráca / music co-operation: **Peter Kurilla**

účinkujú / cast: **Bibiána Tarasovičová, Jozef Abafi, Juraj Tabaček**

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 16.30 – 18.30

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square, *Múzeum

Depresívni deti touží po penězích / Depressive children long for money (CZ)

Rádio Bolehlav – Načo umenie?

Radio Headache – Art, What For?

improvizované rozhlasové štúdio vo verejnom priestore Hostia – odborníci skutoční aj falošní. Absurdita a analýza. Intelektuálny humor. Reportáže, pesničky, debatné relácie, rozhlasové hry. Otváranie otázok: ako vnímať umenie, do akých sfér zasahuje... Rádio môžu poslucháči príjem prostredníctvom internetu doma, v kaviarňach, galériach a pod. Štúdio reflekтуje dianie na festivale Divadelná Nitra, pričom funguje aj ako telekomunikačný most medzi Nitrou a Prahou, kde sa súbežne koná festival ...priští vlna/next wave... 2014. Súhra performerov, ktorí spolu nekomunikujú v reálnom, ale len virtuálnom priestore, je experimentom o tom, ako umenie dokáže spojiť dva vzďialé body.

Improvised radio studio in public space

Guests – the professionals, real as well as fake. Absurdity and analysis. Intellectual humour. Reports, songs, debates, radio plays. Posing the questions: how to perceive art, into what spheres does it interfere... People can listen to the radio, through the internet, at home, in the cafés, in the galleries etc. The studio reflects the happening at the Divadelná Nitra festival, at the same time acting as a telecommunication bridge between Nitra and Prague where there is simultaneously another festival going on, ...priští vlna/next wave... 2014. The coordination of the performers who don't live together in a real space, only in the virtual one, is an experiment about how can art connect two distant points.

nedele / Sunday 28. 9. 2014, 10.00 – 10.25, 11.30 – 11.55

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Čítáreň

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Reading Room

Bábkové divadlo na Rázcestí

The Puppet Theatre at the Crossroads

👑 Farbatolárium / Paintoddlerium

Farbatolárium je jednou z troch inscenácií jedinečného interaktívneho divadelného cyklu pre najmenšie deti od 10 mesiacov do troch rokov a ich rodičov. Inscenácie sú interaktívne, rešpektujú neposednosť detí, zapájajú ich do diania. Cieľom Farbatolária je sprostredkovanie stretnutia detí s farbami. Deti spoznávajú rôzne materiály

a predmety, majú možnosť chytiť všetko, čo v rukách drží herečka a herc, môžu sa po priestore pohybovať, komunikovať, môžu sa hrať a na záver dostanú farbičky, ktorými načmárajú svoje vlastné farebné videnie sveta.

Paintoddlerium is one of the three plays of a unique interactive theatre cycle for the youngest children from 10 months till 3 years of age and their parents. The plays are interactive, respecting the restlessness of children and engaging them into action. The aim is to introduce children to colours. Children get to know various materials and objects, they can touch everything the actors hold in their hands, they can move in space, communicate, play, and by the end they receive crayons to draw their own colourful view of the world.

scénár a režia / script and direction: **Monika Kováčová**

režijná spolupráca / director's cooperation: **Marián Pecko**

dramaturgia / dramaturgy: **Lea Vitkovská**

výprava / staging: **Františka Fehérová**

foto / photo: **Lea Vitkovská**

výroba / production: ateliéry BDNR pod vedením

Kataríny Mažáryovej

účinkujú / cast: **Marianna Mackurová / Peter Butkovský**

nedele / Sunday 28. 9. 2014, 15.30 – 16.20

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square, *Mlyny

nedele / Sunday 28. 9. 2014, 17.45 – 18.35, Mlyny

Bábkové divadlo na Rázcestí / The Puppet Theatre at the Crossroads

👑 Dve rozprávky na brušku: O Jurkovi s kozou

a O Dobromilovi a Lenimírovi / Two tales on the tummy: Tale Jurko with a goat and Tale About the Good-one and the Lazy-one

Detská inscenácia podľa predlohy K. J. Erbena *Jurko s kozou* a staročeskej ľudovej rozprávky *O Dobromilovi a Lenimírovi*. V rozprávkach sa prelínajú komické s poučným, neštastie a bieda vedú k šťastnému koncu. Zaujímavé je netradičné a súčasné spracovanie metódy, akou sa kedysi hrávalo v klasickom bábkovom divadle pre deti: celá divadelná scéna s bábkami je zavesená pod hrudníkom herca – „na brušku“, takže vzniká nové, hravé spojenie hry bábok so živým hercom a maskou.

Production for children based on the tale *Jurko with a Goat* by K. J. Erben and on the old Czech folk tale *About the Good-one and the Lazy-one*. In these tales, the comical and the educational intertwine, bad luck and poverty lead to a happy-ending. Interesting is the non-traditional and contemporary grasping of the method which was used in the past in classical puppet theatre for children: the whole theatre stage with the puppets hangs under the torso of the

Farbatolárium / Paintoddlerium

actor – “on the tummy”, thus creating a new, playful connection of the puppets and the live actor.

scénár a rézia / script and direction: Bela Schenková

výprava / staging: Barbora Zichová

hudba / music: Jana Štromská

zvuk / sound: Richard Mažáry

svetlo / light design: Lukáš Kubičina

výroba / production:

ateliéry divadla pod vedením Kataríny Mažáryovej

foto / photo: Dodo Šamaj

účinkujú / cast: Marianna Mackurová / Mária Šamajová,

Peter Butkovský / Juraj Smutný

nedelja / Sunday 28. 9. 2014, 15.30 – 18.00

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

 Načo Fantázia? / Fantasy, What For?

súťaže a hry s Detským táborom Fantázia

competitions and games with the Children Camp Fantasia

nedelja / Sunday 28. 9. 2014, 18.00 – 19.00

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Dominika Titková & friends

latino show, salsa, rumba, cha-cha

nedelja / Sunday 28. 9. 2014, 19.30 – 20.20

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Divadlo Continuo / Continuo Theatre (CZ)

Pri stene / By The Wall

Kompozícia voľných asociácií na tému „stena“, kde sa fyzické divadlo strieda s výtvarnými obrazmi. Pouličné predstavenie inšpirované stenou ako významným symbolom: Stena, ktorá nás chráni pred cudzím a nepríjemným, ktorá nás aj oddeluje, bráni v ceste a prekáža. Stena, ktorá poskytuje intimitu k schôdzkam či priestor na vyjadrenie malbou, na revolučné heslá, plagáty či reklamu. Composition of free associations on the subject of “wall”, where physical theatre takes turns with art images. Street performance inspired by a wall as an important symbol: The wall which protects us from strange and unpleasant, which also divides us, stands in our way and creates an obstacle. The wall which gives us intimacy for meetings, or the space to express ourselves with painting, for revolutionary slogans, posters or commercials.

rézia a choreografia / direction and choreography: Pavel Štourač

scéna / set design: Martin Janda a Continuo

kostýmy / costumes: Helena Štourová

hudba / music: Elia Moretti

svetelný dizajn / light design: Jiří Pírko Šmirk

účinkujú / cast: Kateřina Šobáňová, Zuzana Smolová,

Mariana Tucci, Alessandro La Rocca, Martin Janda,

Michal Puhač and Elia Moretti

Pri stene / By The Wall

BIELA NOC / WHITE NIGHT

sobota / Saturday 27. 9. 2014

18.00 – 24.00

nočná prehliadka výstav Nitrianskej galérie, Ponitrianskeho múzea a Synagógy, podujatia v uliciach centra mesta

* hviezdička označuje priestor, kde sa koná podujatie v prípade nepriaznivého počasia

night tour of the exhibits of Nitra Gallery, Nitra Museum and the Synagogue; events in the streets of the city centre

* the star means the space where the event will take place in case of a bad weather

Nitrianska galéria / The Nitra Gallery

Reprezentáčne sály / Representative Halls

Dimenze teatrality / The Dimension of Theatricality

autori: András Cséfalvay (SK), Josef Daněk & Blahoslav

Rozbořil (CZ), Mira Gáberová (SK), Michal Murin (SK), Klaus Richter (DE), Olja Triáška Stefanovič (SK/RS), Barbara Steppé (DE), Jiří Surůvka (CZ), Peter Wächtler & Andreas Wegner (DE), Zuzana Žabková (SK)

Medzinárodná výstava, ktorá sa zaobrá pojmom „teatralita“ a hraničami medzi vizuálnou performanciou a divadlom.

International exhibitions focused on the idea of “theatricality” and the borderline between visual performance and theatre

kurátorka / curator: Vendula Fremllová (CZ)

spolukurátorka / co-curator: Barbora Geržová

Salón / Saloon

Načo je scénografia / What Is Scenic Design (For)?

Výstava s spoluprácou s Divadelným ústavom predstaví významného, medzinárodne uznávaného scénografa, prof. Jozefa Cillera. „Cillerova scénografia sa vyznačuje bohatstvom prostoty, funkčnosťou, akčnosťou a integrovanosťou so všetkými zložkami inscenácie.

Jej tvorivý nepokoj inšpiratívne pôsobí na vývin divadelnej režie.

Princípy jeho tvorby mu zabezpečujú svojské, osobnostné postavenie v súčasnej scénografii“ (www.nitrianskagaleria.sk).

Exhibition in cooperation with the Theatre Institute will introduce important, internationally acclaimed scenic designer, professor Jozef Ciller. „Cillers scenic design is rich with simplicity, functional, active and integrated with all elements of the staging. Its creative restlessness has inspiring effect upon the development of theatre direction. The principles of his artwork secure him a distinctive, personal status in the contemporary scenic design.“ (www.nitrianskagaleria.sk).

Galéria mladých / Youth Gallery

Ochutnávka V / W Tasting

autori / authors: Štefan Oliš, Lukáš Matejka

Predmetom výstavy je kritika galérie ako inštitúcie, kritika elitárstva v umení a udalostí spojených s vernisážami výstav, na ktorých mnohých návštěvníkov zaujíma väčši občerstvenie ako umenie.

The subject of the exhibition is criticism of gallery as an institution, criticism of elitism in art and of the events connected with exhibition openings at which the majority of the visitors is interested more in the refreshment than in the art.

kurátor / curator: Matúš Chrást

Bunker

Stroj-Destroy-Hyöty

autorky / authors: Mira Podmanická (SK), Niina-Anneli Kaarnamo (FI)

Hlavnou myšlienkom dynamickej výstavy je vytvorenie šiestich procesuálnych site-specific inštalácií pre každú z miestností Bunkra, ktoré sa budú postupne pretvárať až do konca výstavy, keď sa zničia a priestor sa vráti do pôvodného, „čistého“ stavu.

The main idea of a dynamic exhibition is to create six processual site-specific installations for each of the rooms of the Bunker, which will be gradually transformed until the end of the exhibition when they will be destroyed and the space will return into its original, "clean" space.

kurátor / curator: Andrej Ruman

Ponitrianske múzeum / Nitra Museum

80 rokov od založenia prvého Klubu filatelistov v Nitre
výstava pri príležitosti výročia – historické dokumenty a ukážky zo zbierok

80 years since the foundation of the first Stamp Collector Club in Nitra

the anniversary occasion exhibition – historical documents and collection displays

Stále expozicie / Permanent exhibitions:

Skvosty dávnovekého Slovenska

Treasures of ancient Slovakia

Vyše 2300 unikátnych archeologických nálezov z územia celého Slovenska od doby kamennej až po 18. storočie.

More than 2,300 unique archaeological finds from all over Slovakia from Stone Age up to the 18th century.

Nitriansko v zrkadle dejín

Nitra Region in the mirror of history

Navýznamnejšie archeologické nálezy z Nitry a širokého okolia. The most significant archaeological finds from Nitra and broad surroundings.

Život v lesných a vodných biotopoch

Life in forest and water biotopes

Dermoplastické preparáty zo zbierok múzea.

Dermoplastica preparations from museum collections.

Synagóga / Synagogue

Osudy slovenských židov / The Fate of Slovak Jews
expozičia o holokauste / and exhibition on holocaust

Shraga Weil: Grafiky / Graphics

Nitrianska synagóga 1911 – 2011
Nitra Synagogue 1911 – 2011

Podujatia Bielej noci / The White Night Events

18.00 – 19.40, Nitrianska galéria / The Nitra Gallery

Contemporary quartet

koncert sláčikového kvarteta / violin quartet concert

účinkujú / cast: Ján Kružliak, Katarína Kleinová, Adam Szendrei, Samuel Mikláš, Miro Tóth

19.45 – 20.30, Nitrianska galéria / The Nitra Gallery

Na/Čo je scénografia / What/For Is Stage Design?

komentovaná prehliadka výstavy s autorom –

scénografiom Jozefom Cillerom

commented tour of the exhibition with the author – scenic designer Jozef Ciller

20.00 – 20.40, Synagóga / Synagogue

FESTIVAL PLUS

ALT@RT (CZ)

Boys Who Like To Play With Dolls

súčasný tanec / contemporary dance

Tereza Ondrová, Peter Šavel

20.00 – 21.37, kinoBunka, *Antikvariát

Väzenie umenia / The Art Prison

Česká republika / Czech Republic, 2013, 97 min.

Film o väzeniach, o súčasnom výtvarnom umení, hraniciach myslenia a o slobode. O tom, ako obmedzenia sveta väznice otvárajú nové hranice fantázie a umeleckému prejavu. Esej o imaginárnej aj fyzickej slobode, o tom, aké máme možnosti a ako sme schopní prekračovať rôzne materiálne aj myšlienkové obmedzenia.

Film about prisons, about contemporary art, about the limits of mind, and about freedom. About how the limits of the prison world open new borders for fantasy and artistic expression. Essay about imaginary as well as physical freedom, about what possibilities do we have and how are we capable to transgress various material as well as mental limits.

rézia / directed by Radovan Síbrt

20.30 – 22.30, Nitrianska galéria / The Nitra Gallery

Festival Tina B. (CZ)

motionOcean.org

mapping

20.30 – 22.30, Nitrianska galéria / The Nitra Gallery

Festival Tina B. (CZ)

Umenie a veda / Art And Science

projekcia videofilmov / video-film screenings

20.30 – 23.30, Ponitrianske múzeum / The Nitra Museum

Depresívni deti touží po penězích / Depressive children long for money (CZ)

Rádio Bolehlav – Načo umenie?

Radio Headache – Art, What For?

improvizované rozhlasové štúdio / improvised radio studio

21.00 – 0.30, Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

FESTIVAL PLUS

Teatro Tatro

Majster a Margaréta / Master and Margerita

darujem ti
tulipán

piatok / Friday 26. 9. 2014, 10.00 – 17.00
sobota / Saturday 27. 9. 2014, 12.00 – 18.00
neděľa / Sunday 28. 9. 2014, 12.00 – 18.00
Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square, *Mlyny

TULIPÁN NA ZELENEJ LÚKE / NAČO UΜENIE PRE POSTIHNUTÉ DETI?

Nevidiaci a slabozraké deti projektu Darujem ti tulipán sa na tohto-ročnom Medzinárodnom festivale Divadelná Nitra predstavujú už po ôsmy raz.

Desiatky bielych holúbkov ako symbol nevidiacich a slabozrakých detí, ktoré ich vytvárali v letnom cykle workshopov *Tulipán na zelenej lúke / načo umenie?*, zosadnú tentoraz na lúky okolo Divadla Andreja Bagara v Nitre 26. septembra 2014 pri príležitosti otvorenia festivalu. Cieľom happeningov je oživiť jednotváre a často nepovšimnuté verejné priestranstvá aktívnom prítomnosťou detí a ich hrajou tvorbu a vyslať tak širokej verejnosti jasný signál o existencii a talente postihnutých detí a ich integrovateľnosti do verejného života. Veríme, že každému okolodúcemu bude radosť a zanietenie kresliacich nevidiacich detí jasno odpovedou na otázky: *Načo umenie? a Načo umenie postihnutých detí?*

Tvorbu nevidiacich detí predstaví širokej verejnosti aj výstava fotografií a textov s názvom *Umenie nevidiacich detí / Veronika Bajnóciová*, inštalovaná 24. – 30. septembra 2014 v nitrianskom nákupno-zábavnom centre Galéria Mlyny.

Počas Divadelnej Nitry bude na tzv. inom_námestí pred Divadlom Andreja Bagara v Nitre fungovať aj **TULIPstan** ako centrum už tretieho výtvarného a hudobného workshopu z cyklu *Tulipán na zelenej lúke / načo umenie?*, na ktorom sa už tradične spoja vidiaci a nevidiaci deti z Nitry a Bratislav. V TULIPstane si návštěvníci iného_námestia, deti aj dospelí, budú môcť prezrieť výstavu obrázkov detí z celoročných aktivít Klubu Darujem ti tulipán a pod vedením profesionálnych lektorov si skúsiť rôzne výtvarné techniky – maľovanie, sprejovanie, kreslenie či modelovanie.

vedenie projektu: akademická sochárka **Elena Kárová**

Na workshopoch sa zúčastnia deti z bratislavských škôl: ZŠ pre slabozrakých a nevidiacich, ZŠ sv. Františka z Assisi a ŠZŠ s MŠ, Karpatská a z nitrianskej ZŠ kniežaťa Pribinu.

A TULIP IN A GREEN MEADOW / ART, WHAT FOR DISABLED CHILDREN?

Sight-impaired and blind children from project *A Tulip for You* will be presented at the Divadelná Nitra for the eighth time this year.

Tens of white doves as a symbol of blind and weak-sighted children created by children in summer time within the cycle *A Tulip in a Green Meadow / Art, what for disabled children?* – will land this bout in lawns around the Andrej Bagar Theatre in Nitra on 26 September 2014 on the occasion of the festival opening.

Happenings aim is to make uniform and often unnoticed public areas revived via active presence of children, via their playful creation and by this way to send a signal towards public about an existence and talent of disabled children and also about their possibility to integrate into public life. We do believe that for everybody passing by will be joy and enthusiasm of blind drawing children a clear answer to questions: *Art, what for?* and *Art, what for handicapped children?*

Works of blind children will be also presented to public via exhibition of photos and texts named *Art of blind children / Veronika Bajnóciová* in Shopping and Entertainment Gallery MLYNY on 24 – 30 September 2014.

During the Divadelná Nitra also the **TULIPtent** will work as a centre of the third creative workshop from the cycle *A Tulip in the Green Meadow* in front of Andrej Bagar Theatre in Nitra. There will meet again seeing and unseeing children from Bratislava and Nitra there. There will have also visitors, children and adults, possibility to visit an exhibition of children works from year long activities of *A Tulip for You Club* and under the assistance of professional lecturers to create in drawing, classical and graffiti painting, or sculpturing.

leader of the project: academic sculptor **Elena Kárová**

Schools participated on workshops from Bratislava: ZŠ pre slabozrakých a nevidiacich, ZŠ sv. Františka z Assisi a ŠZŠ s MŠ, Karpatská and Nitra: ZŠ kniežaťa Pribinu.

NAČO FILM? / FILM, WHAT FOR?

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 13.00 – 15.05

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Čítáreň

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Reading Room

Láska / Love

Francúzsko / Nemecko / Rakúsko, 2012, 125'

francúzsky jazyk, české titulky

France / Germany / Austria, 2012, 125'

French language, Czech subtitles

réžia / directed by Michael Haneke

George a Anna sú dvaja osemdesiatníci, bývalí učitelia hudby, ktorí si užívajú dôchodok. Anne však postihne mŕtvia a ich život už nikdy nebude ako predtým. Príhoda u Anne spustí traumatisujúci fyzický aj psychický úpadok a okolie sa musí zmieriť s jej premenou. George sa o ňu stará a vychádza jej v ústrety. Manželské puto je podrobené tăžkej skúške a pári stále bojuje o svoju dôstojnosť.

Georges and Anne are a couple of retired music teachers enjoying life in their eighties. However, Anne suddenly has a stroke and their lives are never the same. That incident begins Anne's harrowingly steep physical and mental decline. Family has to accept and deal with her change. George attempts to care for her at home as she wishes. The couple's bond of love is severely tested, but they are still struggling for dignity.

Rozbitý svet / Broken

pondelok / Monday 29. 9. 2014, 11.00 – 12.30

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Čítáreň

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Reading Room

Veľká Británia, 2012, 90', anglický jazyk, české titulky

Great Britain, 2012, 90', English language, Czech subtitles

réžia / directed by Rufus Norris

Rozbitý svet / Broken

Rozbitý svet je silnou, podmanivou a dojemnou štúdiou lásky v jej mnohých podobách. Najlepší britský nezávislý film roku 2012 prináša príbeh jedenástročnej diabetičky Skunk, ktorej život sa zmení potom, čo je svedkyňou násilného útoku. Domov, okolie i škola sa zrazu stávajú miestom zrady a zložitý „rozbitý“ svet začína tvoriť jej budúcnosť.

Broken is a powerful, captivating and moving study of love in its many forms. The Best British Independent Movie of 2012 tells the story of an 11-year-old diabetic girl whose life changes after witnessing a violent attack. Her home, her neighborhood and her school all become treacherous environments and the complex, “broken” world begins to form her future.

VÝTVARNÉ UMENIE – VÝSTAVY, INŠTALÁCIE, AKCIE, WORKSHOPY VISUAL ARTS – EXHIBITIONS, INSTALLATIONS, ACTIONS, WORKSHOPS

Výtvarné umenie systematicky vstupuje do verejného priestoru. Cielene rozvracia zabehnuté spôsoby prezentácie a vnímania umenia. Dostáva sa do nových, nečakaných, až paradoxných situácií a divákom ponúka nové skúsenosti a nový pohľad na samotné umenie, ale zároveň na témy, ktorími sa zaoberá.

V rámci sprievodného programu Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra 2014 sa predstaví niekoľko výtvarných umelcov. Ich diela a projekty nie sú len akýmsi vizuálnym dotvorením festivalu, ale výber z nich dieľ bol vedený ambíciou plnohodnotne pokračovať v hľadaní odpovedí na otázku **Načo umenie?**, ktorá je témom Divadelnej Nitry 2014.

Svetelná reklama sa postupne stala bežnou súčasťou ulíc, autobusových zastávok, nákupných centier... Počas septembra však v Nitre vásadeprítomnú reklamu nahradia umelecké diela a autorské dizajny. V rámci projektu **Art in City(light)** sa na takýchto svetelných plochách predstaví svojimi dielami trojica výtvarníkov **Magda Stanová, Stano Masár a Matúš Lányi** a doplní ich projekt **Visible data** zo skupenia **Open design studio**.

Počas jedného dňa festivalu mesto Nitra príde o niekoľko parkovacích miest. Na pár hodín sa stanú galériou, ateliérom, priestorom na prezentáciu výtvarného umenia. Pôjde o aktivity v rámci tzv. **Parking day**, čo je iniciatíva, ktorá ako koncept skupiny **Rebar** vznikla v San Franciscu. Neosobné betónové plochy sa stanú oázami kreativity a predstavia sa v nich študenti základných umeleckých škôl z Nitry, ale aj etablovaní výtvarníci. Otázku **Načo umenie?** si možno položiť niekoľko nahnevaných vodičov, ktorí prídu o tak potrebné parkovacie miesto pre svoje auto, zmyslom však nie je vyvolávať hnev, ale poukázať na kvalitu verejného priestoru a na prehustenie centier miest automobilovou dopravou.

Otázku fungujúceho verejného priestoru sa intenzívne zaoberá **Matej Vakula** vo svojom projekte **Manuály na použitie verejného priestoru**. Divák v projekte funguje ako aktívny tvorca a podieľa sa na vzniku návodov, ktoré môžu poslužiť ako riešenie konkrétnych problémov verejného priestoru. Počas festivalu sa uskutoční workshop, ktorého cieľom je pracovať na jednom takomto problematickom mieste v Nitre.

Daniela Krajčová a **Oto Hudec** navštívili začiatkom júla so špeciálne upraveným obytným prívesom Orechov dvor (oblasť s vysokým počtom sociálne odkazaných ľudí, prevažne Rómov), kde organizovali výtvarný workshop pre miestnu komunitu. Výsledkom je niekoľko krátkych animovaných videí, ktoré odrážajú sociálnu situáciu v komunite.

Umeniu vo verejnem priestore a jeho kvalite sa systematicky venujú členovia združenia **Verejný podstavec**. Zameriavajú sa na dlhodobo opustené priestory a podstavce, ktoré sa na istý čas môžu stať miestom slúžiacim na prezentáciu súčasného umenia. **Mobil** je využitá platforma Verejného podstavca, ktorá ponúka pozvaný výtvar-

Aj toto je umenie / This Is Art, Too

níkom flexibilitu a alternatívnu k tradičnému výstavnému priestoru. **Peniaze nie sú kapitál** je názov inštalácie, ktorú predstaví mladý slovenský výtvarník **Martin Kochan**.

Obsadzovanie prázdných a nefunkčných miest sa uplatní aj na Kupeckej ulici, kde sa výklady dlhodobo opustenej budovy stanú dočasného galériou. Tri videoeprojekty tu predstaví **Eja Devěcková**. Autorka vytvorila znakovú abecedu pre nepočujúcich, ktorá zahŕňa vybrané pojmy zo sveta vizuálneho umenia. V ďalších dvoch videách hľadá súčasnú galériu umenia na Slovensku a dokonalého diváka.

Český výtvarník **Tomáš Svoboda** dlhodobo pracuje s textom ako výrazovým prostriedkom, ktorým nahradza typické výtvarné postupy a divákov tak ponúka priestor na doplnenie vlastnej imaginácie. Autor predstaví video s názvom **Sila kontextu**, ktoré je pretransformované do dvojice analógových led panelov.

Priestorovo najrozriaslejším dielom je inštalácia od **Matúša Lányho** s názvom **Skeleton** v parčíku na Svatoplukovom námestí. Autor v ňom skúma vzťah sakrálneho a profánneho priestoru.

Ambíciou festivalu nie je len prinášať do verejného priestoru nové diela, ale poukázať aj na tie, ktoré možno každý deň obchádzame bez povšimnutia. Preto prichádza s iniciatívou **Aj toto je umenie**, ktorá podnecuje diskusiu o vzťahu súčasného človeka ku kultúrnemu dedičstvu a nezameriava sa len na overené pamiatky, ale aj na súčasné diela. V rámci tejto iniciatívy budú počas septembrových dní v Nitre viaceré objekty označené špeciálnou značkou „Aj toto je umenie“ a popisom označeného objektu.

Daniel Dida, kurátor výtvarných akcií a výstav na festivale

Visual art systematically enters public space. It deliberately subverts well-established ways of presentation and perception of art. It enters into new, unexpected, even paradoxical situations, and offers the spectator new experience and new view at the art itself, but also at the subjects of its interest.

*Within the Festival PLUS section of Divadelná Nitra 2014, several artist will present themselves. Their works and projects are not just some kind of a visual addition to the Festival; the choice of their art was led by the ambition to continue the quest for the answers to the question **Art, what for?** which is the theme of Divadelná Nitra 2014.*

Light commercials have become a common part of streets, bus stops, shopping centers... But during September, the omnipresent commercials in Nitra will be replaced by the works of art and authorial designs. Within the project **Art in City(light)**, three artist will introduce themselves on such light surfaces: **Magda Stanová**, **Stano Masár** and **Matúš Lányi**, and also the project **Visible data** by **Open design studio**.

During one day of the Festival, the city of Nitra will loose several parking spots. For a few hours, they will turn into a gallery, a studio, a space for presentation of art. The activities within the so-called **Parking day** is an initiative which has originated in San Francisco as a concept of the group **Rebar**. Impersonal cement areas will turn into oasis of creativity. The students of elementary art schools in Nitra as well as established artists will introduce themselves in these areas. The question "Art, what for?" will be probably asked by some angry drivers who will thus loose needed parking place for their car; however, the point is not to evoke anger, but to point at the quality of public space and at the city centers overcrowded with car traffic.

Public space is the subject of the **Manuals for Public Space**, the project by **Matej Vakula**. In it, the spectator acts as the active co-creator as he participates in the creation of the manuals which can serve as a solution of certain concrete problems of public space. During the Festival, a workshop will be held, the focus of which is to work on one such a problematic place in Nitra.

Daniela Krajčová and **Oto Hudec** have visited in the beginning of July with a special caravan "Orechov dvor" – an area with a high number of socially dependent people – where they organized an art workshop for the local community. The result of that are several short animation videos which reflect the social situation of the community.

The members of the association **Public Pedestal** are systematically occupied with art in public space. They focus on the long-abandoned spots and pedestals which can for some time turn into place for presentation of contemporary art. **Mobil** is a protuberant platform of the Public Pedestal which offers the invited artists flexibility and the alternative to traditional exhibition space. The installation which will be presented by young Slovak artist **Martin Kochan** is called **Money Is Not Capital**.

Occupation of empty and dysfunctional places will be happening also at Kupecká street where the shop-windows of a long-abandoned building will turn into a temporary gallery. **Eja Devěcková** will present there three video-projects. The author has created a sign alphabet for deaf people which includes some concepts from the world of visual arts. In the two other videos, she is looking for a contemporary art gallery in Slovakia and for the perfect spectator.

Czech artist **Tomáš Svoboda** works already for a long time with text as an expressive means with which he replaces typical art techniques and thus offers the spectator a space to add his own imagination. The author will introduce a video called ***The Power of the Context*** transformed into a couple of analogue LED panels.

The largest will be the installation of **Matúš Lányi** called ***Skeleton***. In it, the author explores the relationship between sacral and secular space.

The ambition of the Festival is not only to bring new works of art into public space, but also to point at those pieces of art which we may pass by daily without notice. That's why it comes with the initiative ***This Is Art, Too*** which stirs up the discussion about the relationship between contemporary human being and their cultural heritage, and focuses not just on the proven historical monuments but also on the contemporary works. Within this initiative, during September days in Nitra there will be several objects marked with a special sign ***This Is Art, Too*** together with the object description.

*Daniel Dida, curator of the visual art events
and exhibitions at the Festival*

Art in City(light)

Na tohtoročnú tému festivalu nadväzuje aj výstava scénického výtvarníka **Jozefa Cillera**, ktorá sa v názve pyta: ***Načo je scénografia?*** a ponúka odpovede svojimi konceptuálnymi a interaktívnymi inštaláciami v priestoroch Nitrianskej galérie.

The exhibition of scenic designer **Jozef Ciller**, which has in its title the question "What Is Stage Design (For)?", is also connected to the theme of this year of the Festival, and offers the answers with its conceptual and interactive installations in the rooms of the Nitra Gallery

Na tému ***Načo umenie?*** reaguje aj inštalácia **Knižnej búdky** projektu Ďakujem, sused, ktorá okrem propagácie knižnej kultúry pomáha rozvíjať komunitné a susedské vzťahy.

The installation of the **Book Box** as a part of the project **Thank You, Neighbour** also reacts to the theme **Art, What For?**. Besides propagating book culture, it helps to develop community and neighbour relationships

piatok / Friday 26. 9. 2014, 11.00 – 17.00
centrum mesta / City centre

Parking day

umenie na parkovacích plochách / art on the parking spots
akcie a inštalácie / actions and installations:

» **Manuály na použitie verejného priestoru**

Manuals for Public Space, autor / author: Matej Vakula

» **projekt Karavan / Caravan Project**

autori projektu / authors: Daniela Krajčová, Oto Hudec

» **Verejný podstavec – Peniaze nie sú kapitál / Public**

Pedestal – Money Is Not Capital, autor / authors: Martin Kochan

» výtvarná skupina **VILOERIK – Hrebeňovka**, výtvarný

happening / art group **VILOERIK – Ridge Tile**

divadelné, tanecné a hudobné vystúpenia žiakov a študentov

Súkromného konzervatória a SZUŠ H. Madariovej / theatre, dance and music performance of the students of the Private Conservatory and the H. Madariová Private Elementary Art School

» **Takto vás vidíme my – deti a Svedectvá o človeku**,
literárno-dramatický odbor ZUŠ J. Rosinského

This Is How We - Kids - See You and Testimonies of Man
the literary-dramatic department of the J. Rosinský
Elementary Art School

» **Ateliér / Interiér**, inštalácia / installation: František Perger

» **PARK-ing.**, inštalácia Katedry záhradnej a krajinnej
architektúry Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v
Nitre / Installation by the Department of Garden and Land
Architecture, Slovak University of Agriculture

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 16.00 – 18.00, BUNKA

Fórum na ulici / Street Forum

diskusia a prezentácia diel a projektov súčasného umenia, zúčastnení
autori / discussions and presentation of the works and projects
of the contemporary art; the participating authors: **M. Stanová,**
M. Kochan, projekt / project **Visible data**, projekt **Verejný podstavec** /
project **Verejný podstavec**, projekt **Karavan / Caravan Project**

sobota / Saturday 27. 9. 2014, 18.00 – 19.00

Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Načo (súčasné) umenie? / Contemporary Art, What For?
komentovaná prehliadka festivalových výtvarných inštalácií (začiatok prehliadky od Bunky na pešej zóne)

commented tour of the Festival art installations (start from the BUNKA on the pedestrian zone)

nedela / Sunday 28. 9. 2014, 17.00 – 18.00

centrum mesta / City centre

Aj toto je umenie / This Is Art, Too

komentovaná prehliadka zabudnutých alebo ignorovaných umeleckých diel a objektov v meste Nitra (začiatok prehliadky od fontány na Svätoplukovom námestí)

commented tour of the forgotten or ignored art works and objects in the city of Nitra (start from the fountain at the Svätopluk Square)

2. 9. – 1. 10. 2014, centrum mesta / City centre

Aj toto je umenie / This Is Art, Too

interaktívna vizuálna akcia, zabudnuté alebo ignorované umelecké diela a objekty v meste Nitra / interactive visual action, forgotten or ignored art works and objects in the city of Nitra

autori / authors: Asociácia Divadelná Nitra / Divadelná Nitra Association (námet/idea), projekt BUNKA / BUNKA Project (realizácia/realisation)

2. 9. – 1. 10. 2014

centrum mesta / City centre

Art in City(light)

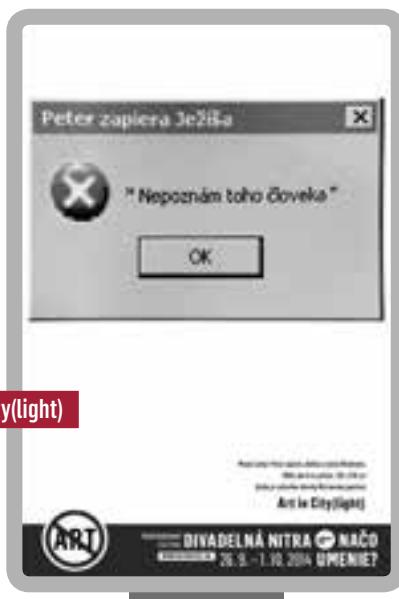
diela súčasných umelcov na reklamných plochách / works of the contemporary artists on commercial surfaces

námet a realizácia / idea and realisation: Asociácia Divadelná Nitra / Divadelná Nitra Association, Daniel Dida

» reprodukcie vybraných diel / reproductions of selected works:

Matúš Lányi, Stano Masár, Magda Stanová

» spracovanie dát od Divadelnej Nitry / data from Divadelná Nitra processing – projekt/project **Visible Data**: Marek Chmiel (CZ), Ábris Gryllus (HU), Ondrej Jób (SK)

Art in City(light)

5. 9. – 5. 10. 2014, Nitrianska galéria / The Nitra Gallery

Načo je scénografia / What Is Stage Design (For)?

výstava diel scénického výtvarníka Jozefa Cillera / exhibition of the works by scenic designer Jozef Ciller

26. 9. – 29. 9. 2014, Svätoplukovo námestie / Svätopluk Square

Skeleton, inštalácia / installation, autor / author: Matúš Lányi

Skeleton

projekt Karavan / Caravan Project

prezentácia výsledkov animačného workshopu, ktorý sa v lete

uskutočnil v rómskej komunité na Orechovom dvore v Nitre

presentation of the results of the animation workshop which was held this summer in the Roma community in Orechov dvor in Nitra

autori projektu / authors of the project:

Daniela Krajčová, Otto Hudec

Verejný podstavec – Peniaze nie sú kapitál

Public Pedestal – Money Is Not Capital

inštalácia / installation, autor / author: Martin Kochan

Manuály na použitie verejného priestoru

Manuals for Usage of Public Space

inštalácia / installation, autor / author: Matej Vakula

Totem / Festival Tina B.

skulptúra / sculpture, autor / author: Matyáš Hruška

26. 9. – 29. 9. 2014, výklad / show-window, Kupecká 7

Videolekcia, videoinštalácia

Video-collection, video-installation

autor / author: Eja Devečková

LED TYPE: Sila kontextu / Power of the Context

inštalácia z led panelov / installation from the LED panels

autor / author: Tomáš Svoboda

dlhodobo / longterm, BUNKA

Knižná búdka, inštalácia projektu Ďakujem, sused

Book Box, installation within the project Thank You, Neighbour

DEŇ BEZ UMENIA

Predstavte si, že sa jedného dňa zobudíte, chcete si pustiť hudbu a – hudby niet. Nehrajú divadlá ani kiná. Galérie, múzeá a knižnice sú zavreté. Zmizla architektúra, dokonca ani svoje oblúbené dizajnové kúsky nenájdete. Je ticho a pusto. Svet sa ocitol bez umenia. Aký to bude svet?

DEŇ BEZ UMIENIA je symbolickým upozornením na ohrozenú existenciu umenia, uskutočňuje sa prostredníctvom rôznych aktivít kultúrnych inštitúcií na Slovensku – deň, kedy je zatvorené, nehrá sa, čierna páska na plagáte, čierne banner na bráne inštitúcie, debaty s návštěvníkmi, stretnutia partnerov iniciatívy, spoločné vyhlásenia, internetová stránka pre verejnú diskusiu.

DEŇ BEZ UMENIA je platforma pre komunikáciu, výmenu názorov, zber argumentov a artikulovanie požiadaviek na tému významu a postavenia umenia a podmienok pre jeho rozvoj.

STRETNUTIA PARTNEROV INICIATÍVY

štvrtek 26. júna 2014

Slovenské komorné divadlo Martin

1. verejné stretnutie partnerov iniciatívy v rámci Festivalu Dotyky a spojenia

(**DEŇ BEZ UMENIA – aktivity a inšpirácie**)

pondelok 8. septembra 2014

Slovenské národné divadlo

2. verejné stretnutie partnerov iniciatívy

(**Spoločný DEŇ BEZ UMENIA**)

streda 1. októbra 2014

Asociácia Divadelná Nitra, Nitra

DEŇ BEZ UMENIA na Medzinárodnom festivale

Divadelná Nitra 2014

stretnutie s verejnou, rozhovory s osobnosťami, premietanie záznamov zo stretnutí iniciatívy, rozdávanie materiálov a informácií

DAY WITHOUT ART

Just imagine that one day you wake up, you want to play some music and – there is no music. Theatres and cinemas have cancelled their movies and performances. Galleries, museums and libraries have closed. There is no architecture, you can't even find your favourite designer pieces. The world is silent and empty. The world has found itself without art. What will such world be like?

DAY WITHOUT ART is a symbolic warning about the threatened existence of art realised in the form of various activities organized by cultural institutions in Slovakia – days closed, movies and performances cancelled, black tape on posters, black banners on entry doors, debates with visitors, meetings of partners in the initiative, common declarations, a website for public discussion.

DAY WITHOUT ART is a platform for communication, exchange of opinions, argument gathering and articulation of requests concerning the importance and position of art and conditions for its cultivation.

MEETINGS OF PARTNERS IN THE INITIATIVE

Thursday 26 June, Slovak Chamber Theatre Martin

The 1st public meeting of the representatives of the initiative at the Festival of Slovak theatres – Touches and Connections (**DAY WITHOUT ART – activities and inspirations**)

Monday 8 September

Slovak National Theatre, Bratislava

The 2nd public meeting of the representatives of the initiative (**Common DAY WITHOUT ART**)

Wednesday 1 October, Divadelná Nitra Association, Nitra

DAY WITHOUT ART at the International Theatre Festival

Divadelná Nitra 2014

public meeting, discussions with outstanding figures, playing recordings of meetings of the initiative, handing out materials and spreading information

INŠTITÚCIE ZAPOJENÉ DO INICIÁTIVY (ku dňu 1. 9. 2014)

INSTITUTIONS PARTICIPATING IN THE INITIATIVE (as on 1.9.2014)

Asociácia Divadelná Nitra ● Art Air Center Dolný Kubín ● A4 - priečor súčasnej kultúry, Bratislava ● Akropola Kremnica ● Bábkové divadlo na Rázcestí, Banská Bystrica ● Čerstvé ovocie, n.o. ● Divadelný ústav – Štúdio 12, Bratislava ● Dom umenia / Kunsthalle Bratislava ● Divadlo Andreja Bagara v Nitre ● Divadlo elledanse, Bratislava ● Divadlo Jána Paláriká v Trnave ● Divadlo Pôtočný, Bátovce ● Filmový klub v Múzeu SNP, Banská Bystrica ● Galéria Jána Koniarka v Trnave ● Goetheho inštitút Bratislava ● Katedra divadelných štúdií DF VŠMU ● Katedra divadelného manažmentu DF VŠMU ● Kino Film Europe, Bratislava ● Kinoklub Tatra, Nitra ● Krajská knižnica Karola Kmetka v Nitre ● Krajské osvetové stredisko v Nitre ● Mesto Nitra – Synagóga ● Mestské divadlo – Divadlo z Pasáže, n.o., Banská Bystrica ● Mestské divadlo Žilina ● Nitrianska galéria ● Opera Slovakia ● OZ LUNETRDLO, Partizánska Ľupča ● Poľský inštitút Bratislava ● Scénická žatva 2014 ● Slovenská národná galéria ● Slovenské centrum dizajnu ● Slovenské komorné divadlo Martin ● Slovenské národné divadlo ● Stanica Žilina – Záriečie ● Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre ● Štátne divadlo Košice

FESTIVAL PODPORILI / FESTIVAL SUPPORTED BY

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

MESTO
NITRA

Nitriansky
samosprávny kraj

Botschaft
der Bundesrepublik Deutschland
Pressburg

Auswärtiges Amt

NADÁCIA PRE DETI SLOVENSKA
CHILDREN OF SLOVAKIA FOUNDATION

MINISTERSTVO
KULTURY

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI / MAIN MEDIA PARTNERS

:RÁDIO SLOVENSKO
:RÁDIO.FM
:RÁDIO DEVÍN

S I T A
SLOVENSKÁ TLAČOVÁ AGENTÚRA
SLOVAK NEWS AGENCY

Webnoviny.sk

.týždeň

CITYLIFE.SK
ČO SA DEJE V BRATISLAVE A OKOLÍ

euroawk
THE GREAT OUTDOORS.

topky.sk

BOOMERANG

MEDIÁLNI PARTNERI / MEDIA PARTNERS

kamdomesta.sk

radio.MAX

FILM
europe

SPECTATOR
THE SLOVAK

SH/Z

CE

TV nitrčka

RADIO
ONE

radio
plus

kod
konkrétné
o divadle

TANEČNÍ
AKTUALITY.CZ

mojaNitrica.sk
Nitriansky informačný portál

ISIC

Nitralive

PARTNERI / PARTNERS

Slovenské elektrárne sú spoločnosťou skupiny Enel

www.renault-ttcar.sk

TATRATEA

Agrokomplex – Výstavníctvo, Archeologický ústav SAV, Arriva Nitra a.s., Lemus – združenie, Mestské služby, Slovenská polnohospodárska univerzita, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Vysoká škola múzických umení v Bratislave

Špeciálne podăkovanie fyzickým i právnickým osobám za darovanie 2 % z daňovej povinnosti. Ďakujeme!
Special thanks all people and businesses for 2 % tax-allowance sponsorship. Thank you!

KONCEPCIA SPRIEVODNÝCH PODUJATÍ / ACCOMPANYING EVENTS CONCEPT

koncepcia sprievodného programu / accompanying programme concept: **Slavka Civáňová**

projekt Darujem ti tulipán / project „A Tulip for You“: **Elena Kárová**

kurátor výtvarného programu / fine arts programme curator: **Daniel Dida**

autori priestorového konceptu iné_námestie / authors of spatial concept of different_square: **JaOnMi CreatureS**

výber filmov / films selection: **Richard Kováčik**

dramaturgia a koordinácia Fest_marketu / dramaturgy and coordination of Fest_Market: **Čerstvé ovocie, n.o., Martin Brix,**

Nikola Luzárová, Dalibor Vidiečan

REALIZÁCIA / REALISATION

Štáb / Festival Staff

vedenie štábu, riaditelka / festival staff leading, director: **Darina Kárová**

zástupkyňa riaditeľky, zahraničné vzťahy a produkcia hlavného programu + projekt *Paralelné životy* /

deputy director, international relations and main programme production + *Parallel Lives* project: **Katarína Dudáková**

asistentka riaditeľky, sekretariát, registrácia SK hostí a produkcia hlavného programu /

office manager, Slovak guests registration and main programme production: **Mária Bodová**

sprievodný a vzdelávací program, spoluorganizátori a partneri festivalu / accompanying programme,

educational programme, co-organizers and partners of the festival: **Slavka Civáňová**

redakcia tlačovín a webových stránok / editing of printed matters and web sites: **Lujza Bakošová**

ekonomika a doprava / economics and transport: **Dana Spišáková**

PR / public relations: **Zuzana Kizáková**

mediálni partneri / media partners: **Dana Freyerová**

technický manažér / technical manager: **Martin Píkalík**

technická správa IT a sietí / IT and network manager: **Slavomír Rezník**

manažment ubytovania / accommodation management: **Petra Miliariková**

asistent realizácie sprievodného programu / assistant of the accompanying programme realisation: **Róbert Špoták**

asistentka redakcie / assistant of the editorial office: **Mária Bakošová**

koordinátor dobrovoľníkov / volunteers coordinator: **Kristián Šeffer**

ekonomika a vstupenky / economics and tickets: **Mária Hrdličková**

vstupenky / tickets: **Katarína Mádelová a Interticket**

distribúcia / distribution: **Lucia Richterová**

Propagácia / Promotion

grafický dizajn, dizajn webstránky a layout propagačných materiálov a velkoplošnej reklamy DN 2014 /

graphic design, webdesign and layout of promotion materials and large size advertisement of DN 2014: **Tomáš Vicen**

zvuky DN / theme music of DN: **Peter Ďudo Dudák**

realizácia TV spotu / execution of TV Spot: **Ové Pictures: Veronika Obertová, Michaela Čopíková**

hlas v rozhlasovom a TV spote / voice at the radio and TV spot: **Vladimír Jedlóvský**

fotodokumentácia predstavení / photodocumentation of performances: **Ctibor Bachratý**

reportážne foto / reporting photos: **Henrich Mišovič**

Fotografie inscenácií / Productions' Photos

Bez názvu č. 1 / Untitled No. 1: **Thomas Aurin**

Europeana: **Braňo Konečný**

Pálenie kníh / Book Burning: **Hans Op de Beeck, Herman Sorgeloos**

Cisárská TV, Uhorsko / Kaisers TV, Ungarn: **Zsuzsa Koncz**

Svedectvo krvi / Evidence of Blood: **Braňo Konečný**

Láskavé bohyne / The Kindly Ones: **Collavino**

Sokol! / Falcon!: **Miha Fras**

Potkany / The Rats: **Ctibor Bachratý**

Kapitál / Capital: **Zsuzsa Szkárossy**

Zlaté šesťdesiate / Golden Sixties: **KIVA**

Dogville: **Collavino**

Majster a Margaréta / **The Master and Margarita: Ctibor Bachratý**

Boys Who Like to Play with Dolls / **Chlapci, ktorí sa radi hrajú s bábikami: Vojta Brtnický**

2'16'' a pol: Vesmírna odysea / **2'16'' and a Half: A Space Odyssey: Natália Zajačiková**

Informátori / **Whistleblowers: Viktor Kronbauer**

Preklady textov hier / Translations of Plays

... do slovenského jazyka / ... to Slovak language

Pálenie kníh / **Book Burning: Dária Fojtíková Fehérová**

Cisárská TV, Uhorsko / **Kaisers TV, Ungarn: Anna Antalová**

Sokol! / **Falcon!: Katarína Labajová Pokorná**

... do anglického jazyka / ... to English Language

Europeana: **Dária Fojtíková Fehérová**, s použitím prekladu **Geralda Turnera**

Cisárská TV, Uhorsko / **Kaisers TV, Ungarn: György Hidvégi**

Svedectvo krvi / **Evidence of Blood: Eva Rebollo**

Láskové bohyne / **The Kindly Ones: Monika Masarovíčová**

Potkany / **The Rats: Edward O. Marsh, Ludwig Lewisohn**, komparácia a titulky / **comparation and subtitles: Daniel Majling**

Kapitál / **Capital: Katarína Labajová Pokorná**

Zlaté šesťdesiate / **Golden Sixties: David Fuchs**

Majster a Margaréta / **The Master and Margarita: simultánne tlmočenie / simultaneously translated by Ivana Musilová**

Tlmočenie / Interpreting

pracovné podujatia / **working events: Lucia Foltínová, Roman Mojto, Ľubomír Šiška**

príprava titulkov / **subtitles preparation: Anna Antalová, Mária Bakošová, Daniel Majling, Ľubomír Šiška**

Ďalej spolupracovali / Further Co-operation

technika DAB pod vedením Jána Surovku / **Andrej Bagar Theatre in Nitra technicians headed by Ján Surovka,**

technika SD KS pod vedením Petra Brata / **Karol Spišák Old Theatre in Nitra technicians headed by Peter Brath,**

technické zabezpečenie / **technical support: SEVOSound,**

Dagmar Bojdová, Elcomp, s.r.o., Alojz Homola, Pavol Jakubčin, Mestská polícia, Nitrianske dobrovoľnícke centrum, Nitrianske komunálne služby, s.r.o., Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Nitre, Táňa Rjababinová, Ľubica Roháriková, Lucia Vadelová, Anton Živčic

Dobrovoľníci festivalu – študenti škôl / Festival Volunteers – Students of Schools

Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre, Vysoká škola múzických umení, Bratislava a iné vysoké

a stredné školy / **Constantine the Philosopher University in Nitra, Slovak University of Agriculture in Nitra, Academy of Music and Drama in**

Bratislava and other universities and high schools

Poděkovanie / Thanks to

Jana Binder, Zuzana Beniačová, Tomasz Grabinski, Rolf Krieg & Simon Behringer a **and Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz, Dan Tesař**

Programový katalóg Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra 2014

Programme Catalogue of the Divadelná Nitra International Theatre Festival 2014

vydala / publisher: **Asociácia Divadelná Nitra / Divadelná Nitra Association**

zodpovedná redaktorka / supervising editor: **Darina Kárová**, riaditeľka festivalu / director of the festival

zostavenie a redakcia / compiled and edited: **Lujza Bakošová**

autori textov o inscenáciách hlavného programu / authors of the texts about the productions of the main programme:

Dáša Číriová, Maja Hriešik, Martina Vannayová, Ján Šimko, Miroslav Zwiefelhofer, Svetozár Sprušanský

ďalšie texty / other texts: **Darina Kárová, Lujza Bakošová, Daniel Dida, Mária Bakošová, Elena Kárová**

preklad / translation: **Zuzana Šestáková**

grafická úprava / graphic design: **Tomáš Vicen**

tlač / print: **DEVIN printing house s.r.o.**

vydané / published: **september 2014**

ISBN 978-80-971279-2-3

MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL DIVADELNA NITRA | INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL DIVADEĽNÁ NITRA – Sviatoplukovo nám. 4, 950 53 Nitra, Slovakia
Tel. + Fax: +421 37 6524 870 | Mobil: +421 903 55 44 75 | e-mail: nitrafest@nitrafest.sk | www.nitrafest.sk

WWW.NITRAFEST.SK
WWW.NACOUMENIE.SK
WWW.PARALLEL-LIVES.EU